

**วารสารครุศาสตร์วิชาการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่**

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2559

**JOURNAL OF EDUCATION ACADEMIC
CHIANG RAI RAJABHAT UNIVERSITY**

Volume 1 No. 2 May – August 2016

คณะกรรมการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพล อารีนิจ	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรชัย มุ่งไธสง	รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ลีตระกูล	รองอธิการบดี ฝ่ายการวิจัยฯ
อาจารย์ ดร.อาจารย์ ดร.ปรมินทร์ อริเดช	คณบดีคณะครุศาสตร์
อาจารย์ ดร. กิตติศักดิ์ นิเวรัตน์	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
อาจารย์ กัญจน์ แก้วกล้า	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
อาจารย์ วิทยา พูลสวัสดิ์	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
อาจารย์ ดร. วิจิต เทพประสิทธิ์	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

บรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.ประเวศ เวชชะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
-------------------------	----------------------------

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.ไพโรจน์ รัตนชูวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
อาจารย์ ดร. หาญศึก เล็บครุฑ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
นายลิขิต ศรีวงศ์วรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
นางสาวมลิวลย์ มูลเมือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
นางสาวน้ำฝน รักษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำกองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.รัตน์ บัวสนธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.โยธิน แสงดี
รองศาสตราจารย์ ดร.พิชิต ฤทธิจรูญ
กองบรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.พูนชัย ยาวีราช
อาจารย์ ดร.สมเกียรติ ตุ่นแก้ว
อาจารย์ ดร.สุวดี อุปป็นใจ

มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยมหิดล
สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ประสานงานและเลขานุการ

นางสาวน้ำฝน รักษา

อัตราค่าสมัคร

ฉบับละ 100 บาท / ปีละ 300 บาท

ฝ่ายจัดการและธุรการ

นายลิขิต ศรีวงศ์วรรณ
นางสาวมลิวลย์ มูลเมือง

กำหนดการเผยแพร่

ปีละ 3 ฉบับ
ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน
ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม
ฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ลีตระกูล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูศรี สุวรรณ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แสงระวี ปัญญา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ เหล็กกล้า
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรไชย มุ่งไธสง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรุณี แก้ววิจิต
 อาจารย์ ดร.ปรมินทร์ อริเดช
 อาจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ นิวัฒน์
 อาจารย์ ดร.สุตาพร ปัญญาพฤษ
 อาจารย์ ดร.ผาสุข บุญธรรม
 อาจารย์ ดร.ภิญญาพัชญ์ กาวินคำ
 อาจารย์ ดร.อนันต์ แก้วตาดีบ
 อาจารย์ ดร.วิจิต เทพประสิทธิ์
 อาจารย์ ดร.หาญศึก เล็บครุฑ
 อาจารย์ ดร.รักเดียว เมืองมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ภายนอกมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์
 ศาสตราจารย์ ดร.ธีระ รุญเจริญ
 รองศาสตราจารย์ ดร.ชูชีพ พุทธประเสริฐ
 รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ชาตรูประชีวิน
 รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา จันทร์ศิลา
 รองศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี จันทรา
 รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน อัสวภูมิ
 รองศาสตราจารย์ ดร.กนกอร สมปราชญ์
 รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย บุญประเสริฐ
 รองศาสตราจารย์ ดร.อมรชัย ตันติเมธ
 รองศาสตราจารย์ ดร.กิติมา ปรีดีดีลิก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 มหาวิทยาลัยนเรศวร
 มหาวิทยาลัยนเรศวร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยสยาม
 โรงเรียนกิตติมา กรุงเทพมหานคร

รองศาสตราจารย์ สมชาย วงศ์เกษม	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.สัมมา รณินิตย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปองสิน วิเศษศิริ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑป ไชยชิต	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิณณวัตร ปะโคทั้ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อินทร์รักษ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.นพดล เจนอักษร	มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปฐมบท : วารสารครุศาสตร์วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ บทบรรณาธิการ ปีที่ 1 ฉบับที่ 2

วารสารครุศาสตร์วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ฉบับนี้ เป็นฉบับประจำปี ที่ 1 ฉบับที่ 2 เนื้อหาสาระของบทความยังคงเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับการศึกษาและพัฒนาสังคมในรูปแบบบทความวิชาการและบทความวิจัย ประกอบบทความวิชาการ จำนวน 13 เรื่อง ซึ่งอุดมด้วยองค์ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของเราให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นและเป็นตามสิ่งที่เราทุกคนปรารถนาาร่วมกัน

เคยถามว่าการศึกษาใช่หรือไม่...ดังที่หวัง
เพื่อนร่วมชีวิต บอกว่า สักวันหนึ่งต้องเป็น...ดังที่หวัง
หลายคน...ผิดหวัง หลายคน...สิ้นหวัง
หลายคน...ไม่มีโอกาสทำ...สิ่งที่หวัง
วันนี้...เราคือตัวแทน...แห่งความหวัง
เรา คือ...ความหวัง...ของแผ่นดิน

กองบรรณาธิการวารสารครุศาสตร์วิชาการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านทุกท่านและเป็นอีกหนึ่งความหวังที่จะช่วยต่อยอดองค์ความรู้ทางวิชาการและก่อให้เกิดการพัฒนาวัฒนธรรมทางการศึกษาของชาติ และขอขอบคุณที่ท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจติดตามวารสารครุศาสตร์วิชาการอย่างต่อเนื่อง

ประเวศ เวชชะ

บรรณาธิการ

สารบัญ

- แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าขางนาเงิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3**
- 1 Management Guidelines for Student Affairs Administration of Baan Pasangnangoen School under Chiang Rai Primary Educational Service Area Office 3
○ มัลลิกา คูสีวิน
- แนวทางการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลย์ เชียงใหม่**
- 14 Curriculum Administration Guidelines for complex disabled students at Srisungwan Chiang Mai School
○ เกศรินทร์ วงศ์ร้อย
- แนวทางการบริหารงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลเวียงเชียงของ**
- 27 The academic administration guidelines of the Child Development Center Weing Chiang Khong municipality.
○ สุนีย์ เรียนชัย
- แนวทางการบริหารการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคม**
- 40 Inclusive education administration guidelines for children with special needs of Maechanwittayakhom school.
○ เอกชัย อ้ายม่าน
- การบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอ่ววิทยาคม**
- 55 Management for Upgrading Achievement on O-Net International Test of the Mattayom 3 students at the Mae Aeb Wittayakom School
○ สุรเดช จิรจิตติวิไชย

- แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านน้ำมิน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา**
- 66 Guidelines for participative management of the administration of Ban Nammin Child Development Center in Chiang Kham District of Phayao Province
○ กาญจนา แต่มงาม
- แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนบ้านปายาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3**
- 80 Independent Study Topic : Cooperative Administration Guidelines in Ethnic and Morality support for Payang Students, Chiang Rai Educational Service Area Office District 3
○ เสนีย์ราช บุญยอด
- ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ของโรงเรียนบ้านแม่คำ อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย**
- 94 Strategic Proposals for Distance Learning Television (DLTV) management administration at Baan Mae Kham School, Chiang Saen District, Chiang Rai Province.
○ กนกลักษณ์ เตชะ
- ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการบ้านเกลือให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21**
- 107 Proposed Strategies for Enhancing the Home of Charity Management in Accordance with Education in the 21st Century
○ จิรศักดิ์ ผ่องเกษม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอกที่สอดคล้องกับหลักธรรมอิสลาม**
- 122 Strategic Management of the Islamic Center Ban Wiangmok, Consistent with Islamic principles.
○ สหภาพ แซ่ย่า

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการปัญหานักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ในระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนศิวิไลพิทยาสถาที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษ
ที่ 21

- 137 Strategies for Solving the Problem of Students Cannot Read and Write in
the Grade 1-3 of the Civilize Phittaya School in Accordance with the Skills
of Education in the 21st Century

○ วีรลักษณ์ คำล่า

ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงใหม่

- 146 The factors in promoting management of sports event of the school in
Chiang Mai provincial administration organization

○ ปฏิภาณ นาคี

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงใหม่

- 162 Factors affecting learning Chinese language schools under the Chiang
Mai Provincial Administrative Organization.

○ สุปราณี คำลือ

แนวทางการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคม สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36

- 176 The Guideline of the Information System of Phusangwitthayakhom
School under the Secondary Educational Service Area 36

○ ชญานันท์ หมดสังข์

วารสารครุศาสตร์วิชาการ
ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2559

แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

Management Guidelines for Student Affairs Administration of Baan Pasangnangoen
School under Chiang Rai Primary Educational Service Area Office 3

นางสาวมัลลิกา คูสีวิน^[1]

อาจารย์ ดร. ไพโรภ รัตนวงษ์^[2]

อาจารย์ ดร. พูนชัย ยาวีราช^[3]

บทคัดย่อ

การศึกษาอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียน สภาพปัญหาและแนวการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู คณะกรรมการนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 และศึกษานิเทศก์เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ทั้งหมด 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการสังเคราะห์สรุปเนื้อหา

สรุปผลการศึกษา สภาพการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ งานกิจกรรมนักเรียน งานรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน งานบริการแนะแนว งานบริการอาหารกลางวัน และงานบริการสุขภาพและอนามัยนักเรียน มีระดับสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน สภาพปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน ในด้านบุคลากรพบว่าบุคลากรขาดความรู้ความสามารถเฉพาะด้านที่ตรงกับภาระงานแต่ละด้าน ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมงานกิจการนักเรียน ด้านงบประมาณ พบว่า งบประมาณที่ใช้ดำเนินการมีไม่เพียงพอ ไม่มีการวางแผนและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณที่ชัดเจน ด้านวัสดุอุปกรณ์ ไม่มีคุณภาพและมีไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน ด้านการจัดการพบว่า โรงเรียนไม่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการร่วมวางแผน การ

[1] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

[2] [3] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ปฏิบัติ และการประเมินผลต่างๆ ขาดการประชาสัมพันธ์และการประสานงานเพื่อทำงานร่วมกันกับหน่วยงานอื่นๆ

แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน ในด้านการวางแผน ควรให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการดำเนินงาน การวางแผนการใช้งบประมาณ และควรออกหนังสือคำสั่งแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานให้ชัดเจน ด้านการปฏิบัติควรปฏิบัติตามแผนโดยเน้นให้เกิดผลกับนักเรียนมากที่สุด ผู้บริหารและครูต้องให้ความสำคัญและปฏิบัติตามหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ควรมีการส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกหรืออบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในงานกิจการนักเรียนให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน หรือร่วมสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน ด้านการควบคุม ควรจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน และควรสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานกิจการนักเรียนของโรงเรียน และด้านการปรับปรุงแก้ไข ควรนำผลจากการประเมินและผลการสำรวจ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ไปยัง นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง หรือหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงและวางแผนการแก้ไขและพัฒนางานกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงินต่อไป

Abstract

This independent study aimed to study the state management of the student affairs, the problems, and the management guidelines of the student affairs at Baan Pasangnangoen School. The populations of the study were 30 people including school administrators, teachers, the student council committee, the basic educational committee, the deputy director of Chiangrai Primary Educational Service Area Office 3, and the supervisors of Chiangrai Primary Educational Service Area Office 3. The tools used to collect data are the questionnaires and interview form. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, content summary and synthesis.

The conclusion of the study indicated that state management of student affairs in five aspects including student council activities, school discipline activities, guidance service, lunch service, and health services and student's welfare the performance levels were at moderate in all aspects. The problems of student

affairs management in terms of personnel revealed that personals lack of knowledge and expertise matching to various tasks. Moreover, the administration did not pay attention to promoting the student affairs. The budget implementation was inadequate without planning and monitoring. The materials were not adequate and quality requirements. The school did not allow stakeholders to be involved in joint planning, implementation, and evaluation of various. Besides, it was lack of public relation in order to collaborate with other organization.

Guidelines for student affairs administration of Baan Pasangnangoen School; the plan should be provided so that all parties involved in education to participate in planning, budget planning, and issue a written order appointing workers. The action plan should focus on the most effective learners. Administrators and teachers need to focus and compliance functions at full capacity. The administrator should sent personnel for training to improve their knowledge and skills to perform their duties in student affairs, should coordinate with other organizations or participate in budget support operations. Regarding the control, the report should submit to the management performance regularly to monitor performance and satisfaction surveys of students and parents on the school's student affairs. Moreover, the revision should be based on the assessment and survey results, outreach to students, parents, and the participation of basic education committee or other organization involved to jointly analyze and plan revisions to improve and develop the student affairs of Baan Pasangnangoen School further.

บทนำ

การจัดการศึกษาของชาติ ก็มีหลักการจัดการศึกษาที่ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 5) โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มความสามารถ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 8) สถานศึกษาจึงต้องมีบทบาทในการช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้อย่างสมบูรณ์ทุกด้าน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 5) ได้ให้คำนิยาม

ว่าการบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุกๆ ด้าน โดยกระบวนการต่างๆ ตลอดจนเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่ ซึ่งหน้าที่หลักของการบริหารโรงเรียนตามขอบข่ายการจัดการสถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป

การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นหนึ่งในขอบเขตงานของการบริหารงานทั่วไป ซึ่งมีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน เพราะเป็นการบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา การบริหารกิจการนักเรียนจึงเป็นตัวช่วยผลักดันและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนได้เป็นอย่างดี งานกิจการนักเรียนจึงถือได้ว่าเป็นงานที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ งานกิจการนักเรียนถือเป็นงานที่สำคัญมาก เพราะช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่แตกต่างออกไป

โรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน เป็นโรงเรียนขยายโอกาสขนาดกลาง ตั้งอยู่ในอำเภอมะนัง จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 3 ลักษณะภูมิประเทศเป็นป่าไม้และภูเขาสูง ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวเขาเผ่าอาข่าและเผ่าลาหู่ แบ่งการบริหารงานกิจการนักเรียนออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ งานกิจกรรมนักเรียน งานรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน งานบริการแนะแนว งานบริการอาหารกลางวัน และงานบริการสุขภาพและอนามัยนักเรียน (โรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน, 2557: 3) จากประสบการณ์ที่ผู้ศึกษาทำหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน พบว่าการดำเนินงานกิจการนักเรียนทั้ง 5 ด้าน มีปัญหาต่างๆ ที่ควรหาแนวทางแก้ไขและพัฒนา คือ งานกิจกรรมนักเรียน มีรูปแบบกิจกรรมที่ไม่หลากหลาย นักเรียนไม่ให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม งานรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน นักเรียนมาโรงเรียนสาย และแต่งกายไม่เรียบร้อย งานบริการแนะแนว ปัญหาที่พบคือ การแนะแนวการศึกษาไม่มีข้อมูลที่ทันสมัย ทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการทราบข้อมูลในการศึกษาต่อ งานบริการอาหารกลางวัน พบว่าไม่ได้รับงบประมาณเพียงพอกับจำนวนนักเรียน งานบริการสุขภาพและอนามัย นักเรียนมีน้ำหนัก ส่วนสูงไม่เป็นไปตามเกณฑ์ และส่วนใหญ่มีปัญหาสุขภาพในช่องปาก

จากปัญหาต่างๆที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน เพื่อศึกษาว่าโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงินมีสภาพการบริหารกิจการนักเรียนอย่างไร การบริหารงานกิจการนักเรียนพบปัญหาอะไรบ้างและควรมีแนวทางในการบริหารงานกิจการนักเรียนอย่างไร เพื่อให้งานกิจการนักเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเป็นประโยชน์และช่วยในการพัฒนาเด็กได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3
3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

ประโยชน์ของการวิจัย

1. โรงเรียนบ้านป่าซางนาเงินได้ข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียน
2. โรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานส่งเสริมกิจการนักเรียนเพื่อพัฒนา นักเรียน
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 สามารถนำข้อมูลใช้เพื่อประกอบการกำหนดนโยบายในการพัฒนาผู้เรียนในงานส่งเสริมกิจการนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดทุกโรงเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษาในเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. สภาพการบริหารกิจการนักเรียน ตามโครงสร้างการบริหารงานโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน พ.ศ. 2558 ได้แก่ งานกิจกรรมนักเรียน งานรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน งานบริการแนะแนว งานบริการอาหารกลางวัน และงานบริการสุขภาพและอนามัยนักเรียน

2. สภาพปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน ตามทรัพยากรการบริหาร 4M's (ปรีชา คัมภีรปกรณ, 2530 : 10; อ้างอิงจาก Robert S. Kaplan and David P. Norton, 1992 : 13) ได้แก่ บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Materials) และการจัดการ (Management)

4. แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน ตามแนวคิดการบริหารคุณภาพ ตามวงจร Deming (PDCA) (วิโรจน์ สารรัตน์, 2546 : 1; อ้างอิงจาก Edwards Deming, 1950 : 5) ได้แก่ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุงแก้ไข (Act)

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน จำนวน 1 คน ครูโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน จำนวน 11 คน คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน จำนวน 9 คน และคณะกรรมการนักเรียนโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน จำนวน 7 คน รวมทั้งหมด 28 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาเข้าเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ณ โรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน โดยแจกแบบสอบถามทั้งหมด 28 ฉบับ ได้คืนมาทั้งหมด 28 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน จำนวน 1 คน ครูที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานบริหาร 4 ฝ่าย จำนวน 4 คน ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำนวน 1 คน และศึกษานิเทศก์เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำนวน 1 คน รวมทั้งหมด 8 คนได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาเข้าเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 8 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน จำนวน 1 คน ครูที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานบริหาร 4 ฝ่าย จำนวน 4 คน ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำนวน 1 คน และศึกษานิเทศก์ เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำนวน 1 คน รวมทั้งหมด 8 คนได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาเข้าเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 8 คน
4. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน ของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่า สภาพการบริหารงานด้านกิจกรรมนักเรียน ในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมที่มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การจัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของผู้เรียน สภาพการบริหารงานด้านการรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียนในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมที่มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์หรือมาตรการของโรงเรียนบ้านเพื่อการพัฒนาส่งเสริม แก่ไข ควบคุมความประพฤติของนักเรียน สภาพการบริหารงานด้านการจัดบริการแนะแนว ในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมที่มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การวิเคราะห์และติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาเพื่อนำผลมาพัฒนากระบวนการแนะแนวในโรงเรียน สภาพการบริหารงานด้านการจัดบริการอาหารกลางวัน ในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมที่มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การจัดวัตถุดิบในการประกอบอาหารกลางวันมีความเหมาะสม ถูกหลักโภชนา สภาพการบริหารงานด้านการจัดบริการสุขภาพและอนามัยนักเรียน ในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมที่มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในด้านสุขภาพอนามัยแก่นักเรียน

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่า สภาพปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน พบว่า บุคลากรขาดความรู้ความสามารถในเรื่องของการจัดกิจกรรม ไม่มีการริเริ่มการจัดกิจกรรมในรูปแบบที่แปลก การเข้าร่วมกิจกรรมบางกิจกรรม บุคลากรไม่สามารถร่วมกิจกรรมได้อย่างเต็มเวลา ไม่มีการระบุงบประมาณที่ชัดเจนในการจัดกิจกรรม ด้านวัสดุอุปกรณ์ ไม่มีวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมที่เพียงพอ เนื่องจากโรงเรียนอยู่ไกลแหล่งที่จะสามารถหาซื้อได้ และขาดงบประมาณในการจัดซื้อ และด้านการจัดการขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหารจัดการงานกิจกรรมต่างๆ สภาพปัญหาการบริหารงานรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน พบว่า ไม่มีการกำหนดหน้าที่ของบุคลากรในงานรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียนที่ชัดเจน ครูไม่ค่อยเข้มงวดกับนักเรียน ขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน ไม่มีการชี้แจงกฎระเบียบที่ชัดเจนแก่ผู้ปกครอง ไม่ได้จัดทำคู่มือนักเรียนเป็นรูปเล่ม สภาพปัญหาการบริหารงานบริการแนะแนว พบว่า ขาดบุคลากรที่มีความรู้ และประสบการณ์ด้านงานแนะแนวโดยตรง ครูมีภาระงานมากจึงไม่มีเวลาที่จะให้บริการแนะแนวได้อย่างเต็มที่ ขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมแนะแนวให้นักเรียน ระบบอินเทอร์เน็ตที่ล่าช้าทำให้ข้อมูลข่าวสารที่ได้บางครั้งไม่มีความทันสมัย ขาดการวางแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ชัดเจน ไม่มีการประสานงานกับสถาบันการศึกษาต่างๆ เพื่อให้มาแนะแนวการศึกษา หรือการแนะแนวอาชีพให้นักเรียน และขาดการติดตามประเมินผลนักเรียนเมื่อจบไปแล้ว สภาพปัญหาการบริหารงานบริการอาหารกลางวัน พบว่า บุคลากรของโรงเรียนมีภาระงานมากจึงไม่มีเวลาที่จะจัดอาหารกลางวันให้นักเรียนด้วยตัวเองได้ ด้านงบประมาณ ได้รับไม่เพียงพอต่อการจัดอาหารให้นักเรียนอย่างทั่วถึง เครื่องมือเครื่องใช้ ที่จำเป็นในการประกอบอาหารบางอย่างมีไม่เพียงพอ และสถานที่ที่ใช้ประกอบอาหารและรับประทานอาหารกลางวันชำรุด โรงเรียนต้องส่งวัตถุดิบสำหรับประกอบอาหารและนำขึ้นมาบนโรงเรียนสำหรับประกอบอาหารทั้งอาทิตย์ และสภาพปัญหาการบริหารงานบริการสุขภาพและอนามัยนักเรียน พบว่า ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริการสุขภาพและอนามัยนักเรียนโดยตรง ขาดงบประมาณในการซื้อเครื่องเวชภัณฑ์ เครื่องเวชภัณฑ์มีจำนวนไม่เพียงพอ และห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียนไม่เพียงพอต่อการใช้งาน

ตอนที่ 3 แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่า แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียน ควรมีการสำรวจความต้องการของผู้เรียนในการจัดกิจกรรมชมรมหรือกิจกรรม การประชุมวางแผนการจัดกิจกรรม ควรจัดกิจกรรมตามความต้องการของผู้เรียน

และชุมชนโดยจัดทำเป็นโครงการให้ชัดเจน จัดทำหนังสือคำสั่งแต่งตั้งคณะดำเนินงาน ส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมเพิ่มเติมในงานกิจการนักเรียน แนวทางการบริหารงานรักษาระเบียบวินัย ควรมีการศึกษาบริบทของชุมชน ค่านิยม วัฒนธรรมในพื้นที่ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณากำหนดกฎระเบียบต่างๆ ควรจัดทำคู่มือนักเรียนเพื่อเผยแพร่แนวทางการรักษาระเบียบวินัย บันทึกประวัตินักเรียนที่ทำผิดวินัยของโรงเรียนให้เป็นปัจจุบัน ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลจากสถิติต่างๆ ที่เก็บรวบรวมไว้ และให้มีการประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับงานรักษาระเบียบวินัย และนำผลการประเมินและผลจากสถิติต่างๆ มาปรับปรุงในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ หรือยังไม่บรรลุตามเป้าหมายแนวทางการบริหารงานบริการแนะแนว ควรมีการสำรวจความคิดเห็นหรือความต้องการของผู้ปกครองเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมแนะแนว ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อให้บริการนักเรียนในด้านการแนะแนว การศึกษาและแนะแนวอาชีพ ควรมีการสำรวจข้อมูลและติดตามนักเรียนที่จบไปแล้ว และนำผลการสำรวจมาปรับปรุงและวางแผนการพัฒนาระบบงานแนะแนวต่อไป แนวทางการบริหารงานบริการอาหารกลางวัน ควรกำหนดรายการอาหารกลางวันล่วงหน้าโดยสำรวจความต้องการของนักเรียน ควรจัดให้มีประชุมผู้ปกครองเพื่อ ขอความอนุเคราะห์ผู้ปกครองนักเรียนให้ห่อข้าวและกับข้าวให้นักเรียนนำมารับประทานที่โรงเรียน สบทบกับอาหารกลางวันจากโรงเรียน โรงเรียนควรหาแนวทางเพื่อสนับสนุนนักเรียนที่มีฐานะยากจน จัดทำโครงการต่างๆ ขึ้น เพื่อใช้เป็นแหล่งวัตถุดิบสำหรับประกอบอาหารกลางวัน และแนวทางการบริหารงานบริการสุขภาพและอนามัยนักเรียน ควรให้โรงพยาบาลประจำตำบลและโรงพยาบาลใกล้เคียงได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาสุขภาพนักเรียนร่วมกัน ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานบริการสุขภาพอนามัยอย่างชัดเจน จัดส่งบุคลากรผู้รับผิดชอบงานบริการสุขภาพเข้ารับการอบรมในเรื่องการบริการสุขภาพอนามัย เร่งสร้างความตระหนักกับนักเรียนและผู้ปกครองในด้านการรักษาสุขภาพอนามัยอย่างถูกสุขลักษณะ ควรมีการจัดทำบันทึกสถิติการใช้บริการด้านสุขภาพอนามัย และนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน

การอภิปรายผล

1. งานกิจกรรมนักเรียน มีการแต่งตั้งคณะครูรับผิดชอบดูแลกิจกรรมเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นการกำหนดบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนให้กับครูที่จะต้องรับผิดชอบในงานกิจกรรมนักเรียน ซึ่งหัตถรินทร์ เชาวนปรีชา (2542 : 170) กล่าวว่า การกำหนดหน้าที่ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมก็เป็นสิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนควรคำนึงถึงเพราะกิจกรรมต้องอาศัยบุคลากร

หลายฝ่ายเข้ามาช่วยดำเนินงาน และแต่ละบทบาทหน้าที่จำเป็นจะต้องมีคำอธิบายขอบข่ายให้ละเอียดชัดเจน สำหรับการจัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของผู้เรียนนั้นพบว่าการปฏิบัติยังอยู่ในระดับน้อย ไม่มีการริเริ่มการจัดกิจกรรมในรูปแบบที่แปลกใหม่ ส่งผลให้รูปแบบกิจกรรมล้าสมัยไม่น่าสนใจสำหรับนักเรียน แนวทางการบริหารที่ควรปฏิบัติ ในการวางแผนการจัดกิจกรรม โรงเรียนควรมีการสำรวจความต้องการของผู้เรียนในการจัดกิจกรรมชมรมหรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้กิจกรรมมาจากความต้องการและความสนใจของผู้เรียนอย่างแท้จริง

2. งานรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน การกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์หรือมาตรการของโรงเรียนบ้านเพื่อการพัฒนาส่งเสริม แก้ไข ควบคุมความประพฤติของนักเรียน มีการปฏิบัติในระดับน้อย จากการศึกษาปัญหา พบว่า ไม่มีการกำหนดหน้าที่ของบุคลากรในงานรักษาระเบียบวินัยที่ชัดเจน ครูมีภาระงานมากและผู้ปกครองมีภาระงานมากในการดำรงชีพทำให้มีเวลาดูแลบุตรหลานน้อย ซึ่งสอดคล้องกับภิญญา รัตนวรชาติ (2550 : 60) ที่ได้ศึกษาการบริหารกิจการนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอลำปาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง พบว่าโรงเรียนควรจัดให้มีการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างเรื่องวัยและพัฒนาการวัยรุ่น ควรเพิ่มความสนใจกลุ่มนักเรียนที่สภาพครอบครัวไม่สมบูรณ์ ในเรื่องความประพฤติและวินัย ควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนในการกำหนดระเบียบวินัยของโรงเรียนอย่างจริงจัง

3. งานบริการแนะแนว กิจกรรมที่มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ การวิเคราะห์และติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาเพื่อนำผลมาพัฒนากระบวนการแนะแนวในโรงเรียน จากการศึกษาปัญหา พบว่า ขาดบุคลากรที่มีความรู้ และประสบการณ์ด้านงานแนะแนวโดยตรง แนวทางการบริหารที่ควรปฏิบัติ โรงเรียนควรจัดหาแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมและวิทยากรท้องถิ่นให้กับนักเรียนเพื่อฝึกอาชีพ ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อให้การแนะแนวการศึกษาต่อ หรือสถานประกอบการที่ต้องการรับคนเข้าทำงาน เป็นต้น การปฏิบัติหน้าที่ของครูที่ปรึกษาต้องให้การแนะแนวนักเรียนโดยภาพรวมและรายกรณีตามสภาพจริงของนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุนทรี ศรีสังวาลย์ (2548 : 83) ได้ศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าครูแนะแนวมีภารกิจมาก งานบริการเสนอแนะให้ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นแก่นักเรียน นอกจากห้องแนะแนวแล้วห้องเรียนควรจะเป็นห้องให้คำปรึกษาแก่นักเรียนได้ด้วย นักเรียนมักจะมาขอรับบริการจากครูแนะแนว ซึ่งมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน

4. งานบริการอาหารกลางวัน กิจกรรมที่มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การจัดวัตถุดิบในการประกอบอาหารกลางวันที่มีความเหมาะสม ถูกหลักโภชนา จากการศึกษาปัญหา พบว่า ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านการจัดอาหารกลางวัน งบประมาณในการประกอบอาหารไม่เพียงพอ โรงเรียน ควรจัดทำโครงการต่างๆในโรงเรียน เพื่อใช้เป็นแหล่งวัตถุดิบสำหรับประกอบอาหารกลางวัน ควรมีการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อชี้แจงถึงรายละเอียดการใช้งบประมาณในการบริการอาหารกลางวัน หรือขอความอนุเคราะห์ผู้ปกครองในการเก็บเงินสมทบทุนในการจ้างแม่ครัวมาประกอบอาหารให้ สอดคล้องกับจักรพงษ์ บุญเลิศ (2541 : 137) ที่ศึกษาสภาพการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนเอกชน จังหวัดเชียงราย พบว่า บุคลากรที่ทำหน้าที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้รับผิดชอบโครงการควรมีการศึกษาแนวปฏิบัติหลักเกณฑ์รายละเอียด และระเบียบการดำเนินงานด้านงบประมาณการเงิน โรงเรียนควรมีการเก็บรักษาเงินที่ได้รับการจัดสรรจากกระทรวงศึกษาธิการอย่างเหมาะสม โดยมีการจัดทำบัญชีควบคุมและจัดทำหลักฐานทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ มีการตรวจสอบการเบิกจ่ายเป็นประจำ

5. งานบริการสุขภาพและอนามัยนักเรียน การสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในด้านสุขภาพอนามัยแก่นักเรียนยังมีการปฏิบัติในระดับน้อย จากการศึกษาปัญหา พบว่า โรงเรียนมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆเพื่อให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพแก่นักเรียนและชุมชนอยู่เสมอ แต่มักไม่ค่อยได้รับความสนใจจากชุมชน ดังนั้นโรงเรียนควรเร่งสร้างความตระหนักกับนักเรียนและผู้ปกครองในด้านการรักษาสุขภาพอนามัยอย่างถูกสุขลักษณะ โดยจัดทำโครงการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของนักเรียนร่วมกับชุมชน จัดส่งบุคลากรผู้รับผิดชอบงานบริการสุขภาพเข้ารับอบรมในเรื่องการบริการสุขภาพอนามัย ซึ่งภิญญา รัตนวรชาติ (2550 : 65) ได้ศึกษาการบริหารกิจการนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอกลองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต พบว่า โรงเรียนควรจัดให้มีห้องพยาบาลที่เพียงพอ และติดต่อแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของนักเรียนอยู่เสมอ และเมื่อนักเรียนมีการเจ็บป่วยหนักโรงเรียนไม่สามารถดูแลได้ โรงเรียนควรส่งต่อนักเรียนที่เจ็บป่วยไปรับการรักษาจากสถานพยาบาลใกล้เคียงนอกจากนี้ควรมีการจัดเวรทำความสะอาดห้องน้ำ ควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการดูแลสุขภาพ ร่วมกับชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบริหารงานด้านสุขภาพเป็นไปอย่างมีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง เพราะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด
2. ครูควรมีส่วนร่วมในการบริหารงานกิจการนักเรียนในทุกกิจกรรม ตั้งแต่ร่วมวางแผนการดำเนินงาน ดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ ตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานของตัวเอง ควบคุมดูแลนักเรียนตามภาระงาน สรุปผลและปรับปรุงการทำงานเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินงาน
3. โรงเรียนควรดำเนินการพัฒนางานกิจการนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยนำผลจากการดำเนินงาน มาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ควรให้ความสำคัญในการจัดสรรบุคลากรเพื่อให้เพียงพอต่อการจัดการศึกษาและดำเนินงานส่งเสริมกิจการนักเรียน

ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ผู้บริหารเป็นส่วนสำคัญในการบริหารงานกิจการนักเรียน จึงควรมีการศึกษารูปแบบการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่องานกิจการนักเรียน
2. จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า บริบทของสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลอย่างยิ่งต่อการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน จึงควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนางานกิจการนักเรียนของโรงเรียนอื่นๆ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม 2545. กรุงเทพมหานคร:
- _____. (2546). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จักรพงษ์ บุญเลิศ. (2541). สภาพการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนเอกชน จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตการบริหารการศึกษา).
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่

- ปรีชา คัมภีรปกรณ์. (2530). การศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนกับการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดรอบ กรุงเทพมหานคร.(วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี.
- ภิญญา รัตนวรชาติ. (2550). การบริหารกิจการนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอกลองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
- โรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน. (2557). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) โรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน ประจำปีการศึกษา 2557. (อัดสำเนา).
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2546). การบริหารการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.
- สุนทรี ศรีสังวาลย์. (2548). การบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- หัสตินทร์ เขาวนปรีชา. (2542). การบริหารงานกิจการนักเรียน. อุดรดิตถ์: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

แนวทางการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลย์ เชียงใหม่

Curriculum Administration Guidelines for complex disabled students at
Srisungwan Chiang Mai School

นางสาวเกศรินทร์ วงศ์ร้อย ^[4]

อาจารย์ ดร. พูนชัย ยาวีราช ^[5]

อาจารย์ ดร. สมเกียรติ ตุ่นแก้ว ^[6]

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ (2) ปัญหาการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ และ(3) ค้นหาแนวทางการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนห้องเรียนพิการซ้อน และครูผู้รับผิดชอบงานพิการซ้อนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ รวมทั้งสิ้น 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า

สภาพการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติและเป็นจริงระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติและเป็นจริงระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา และด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตามลำดับ และมีการปฏิบัติและเป็นจริงระดับปานกลาง 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา

[4] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

[5][6] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ปัญหาการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลย์ เชียงใหม่ โดยภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาระดับปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา และด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตามลำดับ และมีปัญหาระดับน้อย 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา

แนวทางการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลย์ เชียงใหม่ ได้แก่ ส่งเสริมให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการนำหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนไปสู่การปฏิบัติ เช่น การประชุม สัมมนา การศึกษาดูงาน และควรมีการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในการนิเทศติดตามอย่างเป็นระบบ

Abstract

The objectives of this research were to study the conditions, problems, and to investigate guidelines of curriculum administration for complex disabled students, at Srisungwan Chiang Mai School. The population used in this research were 42 people including directors of academies, supervisors of academic department, teachers of complex disabled classes and the particular teachers who were responsible for the schools under the office Special Education administration. The research instruments were questionnaire and structured interview. The data were analyzed through the frequency, standard deviation, The content analyses. The results were on follows:

The overall condition of curriculum administration for the complex disabled students at Srisungwan Chiang Mai School was “High” With regard to individual aspects, The findings indicated that the academic supports by the school administration and the academic curriculum management were at the high level, whereas the practical performance in the school was at an average level, the quality control in school, for example.

In terms of the problems of the curriculum administration for complex disabled students at Srisungwan Chiang Mai School, it was at a medium level. Considering each aspect, the research found that there were two problems which were at a “Moderate” level: quality control regulation and curriculum

course management respectively. However, the academic supports in the school was at a low level. Curriculum Administration Guidelines for complex disabled students at Srisungwan Chiang Mai School were to support teachers and coordinators in order to improve knowledge, understanding about Curriculum course use for complex disabled students in action for example, doing seminars, meeting, study visiting, supervising and pursuing the curriculum course use for complex disabled students consecutively, as well as supporting the participative network for supervisor systematically.

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 10 กำหนดให้ การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับ การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บ ค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่ สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาส ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ประกอบกับพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคน พิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 5 วรรคสาม กำหนดให้คนพิการมีสิทธิได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐาน และประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ ทางทดสอบทาง การศึกษา ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภท

การจัดการศึกษามีเป้าหมายเพื่อคนทุกคน โดยจัดให้มีคุณภาพตามความแตกต่าง ที่ หลากหลายไม่แยกคนพิการออกจากคนทั่วไป ใช้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม ชุมชนและมีเจตคติที่ถูกต้อง ในการพัฒนาศักยภาพคนพิการ ที่มุ่งเน้นให้คนพิการได้เรียนรู้ จากการปฏิบัติและมีประสบการณ์ตรง เพื่อให้คนพิการสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคล ทั่วไปอย่างอิสระ เป้าหมายที่สำคัญในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ คือ จัดการเรียนรู้ โดยมุ่งให้ผู้เรียนบรรลุศักยภาพสูงสุด สามารถประกอบอาชีพ มีงานทำ มีรายได้เลี้ยงตัวเอง และดำเนินชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ (สมพร หวานเสร็จ , <http://goo.gl/YZQ4oU>) กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตาม ศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญ ทั้งความรู้และคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 2)

โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ เป็นโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นโรงเรียนการศึกษาพิเศษสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระเกียรติครบรอบ 100 ปี แห่งวันคล้ายวันพระราชสมภพสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2543 โรงเรียนจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับเตรียมความพร้อม (อนุบาล) ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับ ปวช. รวมทั้งส่งนักเรียนออกไปเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาใกล้เคียง มีพื้นที่ให้บริการเด็กพิการร่างกายจากทั่วประเทศ รับนักเรียนทั้งประจำและไป-กลับ

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ส่วนหนึ่งภาวะโรคไม่มีผลต่อการทำงานของสมองด้านความรู้ ความจำ การนึกคิด นักเรียนกลุ่มนี้จึงความสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้เช่นเดียวกับเด็กทั่วไป ในขณะที่บางส่วนมีปัญหาความล่าช้าของพัฒนาการด้านการเรียนรู้ เรียนรู้ได้ช้า ต้องอาศัยการกระตุ้น การช่วยเหลือเป็นรายบุคคล และอีกกลุ่มหนึ่ง คือกลุ่มที่มีปัญหาความพิการซ้อนด้านสติปัญญา การรับรู้ เรียนรู้ ค่อนข้างรุนแรง เด็กกลุ่มนี้ไม่อาจเรียนรู้ทางวิชาการได้เช่นเด็กปกติ ทำให้โรงเรียนต้องจัดทำหลักสูตรพิการซ้อนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางการดำรงชีวิตและการช่วยเหลือตนเอง เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งจากการดำเนินการใช้หลักสูตรพิการซ้อนในโรงเรียนพบปัญหาในหลายด้าน จากสรุปผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาการเรียนการสอนห้องเรียนพิการซ้อน (สุขานาถ : 2557) พบว่าครูขาดความรู้ความเข้าใจกระบวนการจัดทำหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ เนื่องจากมีบุคลากรที่ไม่ได้จบในสาขาที่เกี่ยวข้องโดยตรง และมีการผลัดเปลี่ยนบุคลากรบ่อยครั้ง และจากการสัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการและครูผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับปัญหาในการบริหารหลักสูตร พบว่า 1) การวัดผลและประเมินผลของหลักสูตรไม่สอดคล้องตามสภาพจริงของนักเรียนรายบุคคล 2) ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารหลักสูตร 3) ครูขาดความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้ จากปัญหาข้างต้นนี้ ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการบริหารหลักสูตรพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากร สามารถนำผลการวิจัย ไปเป็นแนวทางการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่
2. สถานศึกษาได้สารสนเทศที่สามารถนำไปวางแผนพัฒนาปรับปรุงการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ตรงตามมาตรฐานของหลักสูตร

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษามุ่งศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ตามแนวทางการบริหารหลักสูตรของสำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 35-66) ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา 2) การส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา 3) การกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา โดยใช้ขั้นตอนกระบวนการบริหารคุณภาพวงจรของเดมมิง (Deming Circle) PDCA ในทุกขั้นตอน

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน ครูผู้สอนห้องเรียนพิการซ้อน ระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 38 คน ครูผู้รับผิดชอบงานพิการซ้อน ในโรงเรียน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 42 คน ในโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน ครูผู้สอนห้องเรียนพิการซ้อน จำนวน 38 คน ครูผู้รับผิดชอบงานพิการซ้อน ในโรงเรียน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 42 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างแนวทางการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 เก็บข้อมูลโดยการให้กลุ่มประชากรตอบแบบสอบถามสภาพการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 เก็บข้อมูลโดยการให้กลุ่มประชากรตอบแบบสอบถามปัญหาการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 3 นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 และ 2 มาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อหาแนวทางการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ เก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มประชากรตอบแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์มาวิเคราะห์สรุปเป็นความเรียง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างแนวทางการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียน
พิการซ้อนโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลสรุปเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรี
สังวาลย์เชียงใหม่ สรุปผลได้ดังนี้

1. สภาพการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาล เชียงใหม่

1.1.ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

สภาพการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนด้านการจัดทำหลักสูตร
สถานศึกษา ในภาพรวมมีการปฏิบัติและเป็นจริงระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนได้ให้
ความสำคัญต่อหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อน และการจัดการศึกษาต้องมีการกำหนด
ทิศทางการศึกษา การวิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ รวมถึงการจัดกิจกรรมพัฒนา
ผู้เรียน โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ และดำเนินการตามกรอบแนวทางการจัดทำหลักสูตร
สถานศึกษา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำหนดให้โรงเรียนปฏิรูปการศึกษา โดย
การปฏิรูปหลักสูตร เน้นงานวิชาการและผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ กระจ่าง หลักคำ
(2556) ที่ศึกษาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พ.ศ. 2551 ของโรงเรียนต้นแบบและโรงเรียนพร้อมใช้ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 36 พบว่า การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
เนื่องมาจากในการจัดการศึกษาประเภทใด ระดับใดก็ตาม จะต้องกำหนดทิศทางในการจัด
การศึกษา ซึ่งหลักสูตรเป็นตัวกำหนดทิศทางของการจัดการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรต้องให้
เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น ต้องศึกษาความต้องการของชุมชน สภาพปัจจุบันและสิ่ง
ที่สังคมต้องการให้เกิดขึ้น

1.2.ด้านการส่งเสริม สนับสนุนระดับสถานศึกษา

สภาพการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนด้านการส่งเสริม สนับสนุน
ระดับสถานศึกษา ในภาพรวมมีการปฏิบัติและเป็นจริงระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก
โรงเรียนมีระบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพทั้งเรื่องของการจัดกลุ่มผู้เรียน
โครงการที่จะพัฒนาศักยภาพผู้เรียน แหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน รวมถึงบรรยากาศการ
เรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ ปาณิสรา เกิดมรกต (2552 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการมีส่วน
ร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า

ครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองสระบุรี มีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการแนะแนวการศึกษา ตามลำดับ

1.3.ด้านการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา

สภาพการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนด้านการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา ในภาพรวมมีการปฏิบัติและเป็นจริงระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่กำหนดให้สถานศึกษาต้องมีการจัดระบบการประกันคุณภาพภายใน และการเตรียมความพร้อมสำหรับประกันคุณภาพภายนอก เป็นระบบควบคุมคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นกลไกสำคัญในการสร้างความมั่นใจต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนว่าจะสามารถจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ มีเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจน แผนปฏิบัติการต้องเน้นผลคุณภาพผู้เรียน มีการรายงานผลเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง และนำผลมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน

2. ปัญหาการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาล เชียงใหม่

2.1.ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

ปัญหาการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ในภาพรวมมีปัญหาระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การนำมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดมาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้ และการออกแบบการบูรณาการสาระการเรียนรู้ ยังไม่ครอบคลุมตามเนื้อหาของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ สุดารัตน์ ชนะมาร (2550:173) ที่ได้ศึกษาสภาพปัญหา และผลสำเร็จในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกจนคร เขต 2 พบว่า ปัญหาในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่เข้าใจเรื่องของหลักสูตรเท่าที่ควร ไม่มีการอบรมหรือติดตามผลการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.2. ด้านการส่งเสริม สนับสนุนระดับสถานศึกษา

ปัญหาการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนด้านการส่งเสริม สนับสนุนระดับสถานศึกษา ในภาพรวมมีปัญหาระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การพัฒนาบุคลากรในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการซ้อน ไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ ทำให้บุคลากรขาดประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการซ้อน สอดคล้องกับ ปิยะพร ทำบุญ (2546) ได้ศึกษาการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในสถานศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ครูและผู้เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการวัดผล ไม่ชัดเจน ควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูและผู้เกี่ยวข้องทุกคน โดยเฉพาะเรื่องผลการวัดผล และประเมินผล ควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนให้มากขึ้น และควรมีการติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

2.3. ด้านการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา

ปัญหาการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนด้านการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา ในภาพรวมมีปัญหาระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากขาดการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนอย่างเป็นระบบ รวมถึงขาดการพัฒนาผลงานวิจัยเพื่อนำมาปรับปรุงหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อน สอดคล้องกับ อรพิน ไชยโวหาร (2549) ได้ศึกษาสภาพการบริหารจัดการตามหลักสูตรสถานศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 พบว่าการดำเนินการนิเทศไม่ต่อเนื่องสม่ำเสมอ ไม่ได้ดำเนินการเป็นลายลักษณ์อักษร จึงไม่มีการนำผลการนิเทศมาปรับปรุงในด้านการบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษายังมีน้อยเนื่องจากการขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา การประชุม อบรม สัมมนา การประสานงาน การประชาสัมพันธ์ มีการรายงานผลต่อสาธารณชนค่อนข้างน้อย

3. แนวทางการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาล เชียงใหม่

3.1 ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

แนวทางการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อน ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตามวงจรคุณภาพ PDCA พบว่า ควรมีวางแผนการสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจของครู เกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อน และให้ครูผู้สอนสามารถนำมาตรฐานการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ การบูรณาการสาระการเรียนรู้ และส่งเสริมให้ครูได้ตระหนักถึงความสำคัญ

ของการจัดทำหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อน รวมถึงมีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ คมคาย ภิญโญ (2553 : 90) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า สถานศึกษาควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ แนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา (ร้อยละ 80.00) ควรส่งบุคลากรให้ได้รับการพัฒนาความรู้ในเรื่องแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา (ร้อยละ 80.00) และควรจัดให้มีการนิเทศ ติดตาม ให้ความรู้ในเรื่องแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา (ร้อยละ 80.00) รองลงมาคือผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความรู้ในการประชุมของโรงเรียนเป็นประจำ (ร้อยละ 70.00) ควรส่งเสริมให้บุคลากรออกไปศึกษาหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้น (ร้อยละ 60.00) และควรมีการศึกษาดูงานในสถานศึกษาต้นแบบด้านการจัดทำหลักสูตร (ร้อยละ 50.00) ตามลำดับ

3.2.ด้านการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา

แนวทางการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา ตามวงจรคุณภาพ PDCA พบว่า ควรมีการจัดทำโครงการและวางแผนการพัฒนาบุคลากรให้ชัดเจน และการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ มีการส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมการพัฒนาตนเองทั้งภายนอกและภายใน รวมถึงการศึกษาดูงานในสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนสำหรับนักเรียนพิการซ้อน และควรมีการจัดประชุมทำความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศและมีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทธรพงษ์ พะโยธ (2556) ได้ศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 พบว่า แนวทางการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 คือ พัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการแก่ครูผู้สอน โดยส่งเสริมสนับสนุนให้ได้รับการพัฒนาตนเองทั้งเรื่องที่สนใจและเรื่องวิชาการอื่นๆ ประชุมคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาในการจัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ จัดสรรงบประมาณและปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของผู้เรียนตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษา มีส่วนร่วมในการวางแผน การพัฒนาและประเมินผลการใช้หลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสร้างบรรยากาศร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมปรึกษาหารือ ร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

3.3.ด้านการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา

แนวทางการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อน ด้านการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา ตามวงจรคุณภาพ PDCA พบว่า ควรมีการวางแผนการนิเทศอย่างชัดเจน มีการจัดทำคู่มือการกำกับติดตาม ประเมินผลการนิเทศ การใช้หลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อน มีการสร้างเครือข่ายในการนิเทศร่วมกับหน่วยงานต้นสังกัด และส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดทำวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการกำกับ ติดตาม ประเมินผล อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลมาวางแผนพัฒนา อย่างจริงจังและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรญา ภูเสดวงษ์ (2553 : 195-196) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดจันทบุรี พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดจันทบุรี คือ โรงเรียนควรจัดให้มีการนิเทศและปรับปรุงคุณภาพด้านการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ เป็นระยะๆ โดยมีผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้คอยแนะนำช่วยเหลือมีแผนงานหรือโครงการนิเทศภายใน โดยการสังเกตการณ์สอน และบันทึกผลการนิเทศเป็นหลักฐานเพื่อเป็นการกำกับ ดูแลคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนควรดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบผลการดำเนินงาน บริหารหลักสูตรสถานศึกษาอย่างเคร่งครัด และมีการสรุปเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการบริหารหลักสูตร ให้คณะกรรมการสถานศึกษา บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ และโรงเรียนควรนำข้อเสนอแนะจากการประเมินผลไปปรับปรุง พัฒนา การบริหารจัดการหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดควรสร้างความตระหนักและให้ความรู้ความเข้าใจ แก่บุคลากรในสถานศึกษาโดยการจัดประชุม ชี้แจง อบรม สัมมนา ให้เห็นความสำคัญของการบริหารจัดการหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อน
2. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวางแผนการนิเทศ กำกับ ติดตาม อย่างเป็นระบบ
3. ควรมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับโรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เพื่อนำประสบการณ์ความรู้ที่ได้รับ มาเป็นประโยชน์ในการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนของโรงเรียนอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยในแต่ละโรง
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนของโรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
3. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการซ้อนของโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระจำจ หลักคำ. (2556). การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของโรงเรียนต้นแบบพร้อมใช้ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36. (คม). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- คมคาย ภิญโญ. (2553). การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ณัฏฐพงษ์ พะโยธ. (2556). การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนประถม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7. (ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ปิยะพร ทำบุญ. (2546). การบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในสถานศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. (ศษ.ม.). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปาณิสรา เกิดมรกต (2552). การศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองสระบุรี. (ศศ.ม.). มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล. นครราชสีมา.
- วรรณ ภูเสตวงษ์. (2553). การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดจันทบุรี . สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- สมพร หวานเสร็จ. สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2558, <http://goo.gl/YZQ4oU>.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552).
แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุชานาถ ยอดอินทร์พรหม. (2557). สรุปผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาการเรียนการสอน
ห้องเรียนเพื่อการช้อน . โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่.
- สุดารัตน์ ชนะมาร. (2550). สภาพปัญหาและผลสำเร็จในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาใน
โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกจนคร เขต 2. (ค.ม.).
มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกจนคร.
- อรพิน ไชยโวหาร. (2549). สภาพการบริหารจัดการตามหลักสูตรสถานศึกษาของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 1. (ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ลำปาง. ลำปาง.

แนวทางการบริหารงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลเวียงเชียงของ

The academic administration guidelines of the Child Development Center Weing Chiang Khong municipality.

นางสาวสุนีย์ เรียนชัย ^[7]

อาจารย์ ดร.สมเกียรติ ตุ่นแก้ว ^[8]

อาจารย์ ดร.ไพโรจน์ รัตนชูวงศ์ ^[9]

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัจจัยที่ส่งผลและแนวทางการบริหารงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ ประชากรผู้ให้ข้อมูลจำนวนทั้งสิ้น 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบวิเคราะห์เอกสาร และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหาสำคัญและนำเสนอเป็นความเรียงผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของโดยภาพรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปรับปรุง คือ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการประกันคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ส่วนด้านหลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของใน ด้านหลักสูตร ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวิจัยในชั้นเรียนและด้านการประกันคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ปัจจัยแรกที่ส่งผลคือ ด้านบุคลากร และรองลงมาตามลำดับคือ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการและงบประมาณ

3. แนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของในด้านหลักสูตร ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวิจัยในชั้นเรียนและด้านการประกัน

[7] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

[8][9] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

คุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ควรยกระดับความรู้โดยจัดส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม เฉพาะด้านที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง และจัดทำระบบการบริหารจัดการให้มีระบบที่ชัดเจน โดยใช้ระบบคุณภาพวงจรเดมมิ่ง (PDCA) เข้ามาช่วยเพื่อให้ง่ายต่อการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ

Abstract

The purposes of this study were to study factors affecting administration of the Child Development Center Wieng Chiang Khong municipality and proposed academic and administration guideline for the center. A sample was selected from 8 cases. The research instruments were document analysis and semi-structured or guided interview. The main gathered data were analyzed and descriptively presented. The results of the study were as follows;

1. Overall it was found that the academic administration and educational management of the Child Development Center was at an improving stage through the educational supervision, classroom research and Internal Quality assurance in the Child Development Center.

2. Factors effecting academic administration management of the Child Development Center were curriculum, educational supervision, classroom research and Internal Quality assurance in the Child Development Center. The first impact factor was on the personnel follow by the executive management and budget.

3. The academic administration guidelines of the Child Development Center in curriculum, educational supervision, classroom research and Internal Quality assurance in the Child Development Center should continue to train responsibly for specific System Management in order to facilitate administration management effectively.

บทนำ

การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้จัดการศึกษาตาม พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการศึกษาตามหมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา ส่วนที่ 2 การบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 41 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใด ระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น และ มาตรา 42 ให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการ เสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ,2542:12-13)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นสถานที่ดูแลและให้การศึกษาเด็ก อายุระหว่าง 3 - 5 ปี มีฐานะ เทียบเท่าสถานศึกษา เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งเอง และ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของส่วนราชการต่าง ๆ ที่ถ่ายโอนให้อยู่ในความดูแลรับผิดชอบขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ศูนย์อบรม เด็กก่อนเกณฑ์ในวัด/มัสยิด กรมการศาสนา ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก กรมการพัฒนาชุมชน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (เด็ก 3 ขวบ) รับถ่ายโอนจาก สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ฯลฯ ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแบ่งมาตรฐานออกเป็น 6 ด้านดังนี้ 1) มาตรฐานด้านการ บริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2) มาตรฐานด้านบุคลากร 3) มาตรฐานด้านอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย 4) มาตรฐานด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร 5) มาตรฐานด้านการมีส่วนร่วม และการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน มาตรฐานด้านส่งเสริม เครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น : มาตรฐานการดำเนินงาน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

มาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้าน วิชาการมีความสำคัญและนับว่าเป็นหัวใจในการดำเนินงานมีวัตถุประสงค์หลักดังนี้ เพื่อ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน (ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา) เพื่อพัฒนาเด็กเล็ก ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณลักษณะ และ สมรรถนะตามวัย โดยองค์กรร่วมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัย เพื่อส่งเสริมให้เด็ก เล็กสามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขและมี

คุณภาพ เพื่อแบ่งเบาภาระผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของเด็กเล็กตามบริบท และวัฒนธรรมของชุมชน สังคม ในท้องถิ่น และเพื่อส่งเสริมความรัก เอื้ออาทรของสถาบันครอบครัว ชุมชน และสังคมท้องถิ่น โดยมีขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร 10 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดประสบการณ์/การจัดกิจกรรมประจำวัน ด้านการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ ด้านสื่อและนวัตกรรมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ด้านโภชนาการ ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กิจกรรมวันสำคัญต่างๆ/โครงการที่ส่งเสริมผู้เรียน) และด้านการประเมินคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

จากผลการประเมินสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้รายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ มีผลการประเมินคุณภาพภายนอกของศูนย์พัฒนาเด็กที่อยู่ในระดับคุณภาพ พอใช้และต้องปรับปรุงเร่งด่วน คือ ลำดับที่ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 9 ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา อยู่ในระดับ พอใช้ ลำดับที่ 4 ตัวบ่งชี้ที่ 12 ผลการพัฒนสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามนโยบายปฏิรูปการศึกษา อยู่ในระดับ พอใช้ และลำดับที่ 5 ตัวบ่งชี้ที่ 8 ประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพภายใน อยู่ในระดับ ต้องปรับปรุงเร่งด่วน และจากการประชุมประจำเดือนเมษายน พ.ศ.2558 ที่ผ่านมามีคณะครูได้เรียบเรียงงานวิชาการภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ ตั้งแต่ปี 2555 จนถึงปัจจุบัน ตามขอบข่ายงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของยังไม่ได้จัดทำงานด้านหลักสูตร ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการประกันคุณภาพภายใน และงานบางด้านยังไม่มี การปรับปรุงเช่น ด้านหลักสูตรไม่มีการประเมินหลังใช้และปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรดังนั้น

ผู้ศึกษาจึง มีความสนใจที่จะหาแนวทางอย่างไรที่จะบริหารงานวิชาการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น โดยศึกษาจากผู้ปฏิบัติคือ ผู้อำนวยการกองการศึกษา หัวหน้าสถานศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา หัวหน้าฝ่ายงานวิชาการ และครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ เนื่องจากเป็นผู้เกี่ยวข้องโดยตรงในการบริหารงานด้านวิชาการ ผลการศึกษาครั้งนี้จะนำไปเป็นข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของให้ได้รับการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ
3. เพื่อหาแนวทางการบริหารงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ด้านความรู้ ทำให้รู้สภาพการบริหารงานวิชาการ ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการดำเนินงานและรู้แนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ
2. ด้านการนำไปใช้ ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผนการบริหารจัดการงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. แนวทางการบริหารงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ ตามกรอบงานการบริหารวิชาการ 4 ด้าน จากทั้งหมด 10 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการนิเทศการศึกษา 3) ด้านการวิจัยในชั้นเรียน 4) ด้านการประเมินคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. การบริหารงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ
3. ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพการบริหารงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเชียงของ ปลัดเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ ผู้อำนวยการกองการศึกษา หัวหน้าสถานศึกษา ประธานคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ หัวหน้าฝ่ายงานวิชาการ และคณะครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ รวมทั้งสิ้นจำนวน 8 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรในวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้วิจัย นายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาลฯ ผู้อำนวยการกองการศึกษา หัวหน้าสถานศึกษา หัวหน้าสถานศึกษา ประธานคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หัวหน้าฝ่ายงานวิชาการครู จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 8 คน โดยผู้ศึกษาทำการเลือกประชากรแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งตรงกับความต้องการที่จะได้มาซึ่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ เป็นแบบวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการ เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงทองโดยสามารถแบ่งเครื่องมือออกเป็น 2 ชุด ดังนี้ **ชุดที่ 1** แบบวิเคราะห์เอกสารตั้งแต่ปี 2553-2558 ว่าเอกสารมีการดำเนินการอยู่ในระดับใด ใช้วิธีของ Likert Scale เป็นระดับคุณภาพ 5 ระดับ โดยใช้ระบบคุณภาพวงจรเดมมิ่ง (PDCA) คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบผลการปฏิบัติงานและการแก้ไขปัญหาคือ ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์ สามารถแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 สัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ ได้แก่ ชื่อนามสกุล สถานที่สัมภาษณ์ วันเดือนปีที่ทำการสัมภาษณ์ ตำแหน่งงานของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ถึงมีโครงสร้างเพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการ คือปัจจัยด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ ด้านการบริหารจัดการ ตอนที่ 3 สัมภาษณ์หาแนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการทั้ง 4 ด้านโดยมุ่งศึกษาในหัวข้อทรัพยากรการบริหาร 4 ด้าน (4m) คือ ด้านบุคคล ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ และด้านการบริหาร

การสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการบริหาร และการนิเทศภายในโรงเรียน แล้วนำมาประมวลเพื่อกำหนดขอบเขตการศึกษาค้นคว้าอิสระ และการสร้างเครื่องมือเพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์

สรุปผลการวิจัย (เน้นสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์)

จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอิสระสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงทอง ซึ่งศึกษาสภาพจากวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปรับปรุง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

1.1 การจัดการที่เป็นปัญหา คือ การวางแผน การตรวจสอบผลการปฏิบัติงานและการ
ปรับปรุง ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้

1.2 ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่าโดยภาพรวมสภาพการบริหารจัดการอยู่ในระดับ
ปรับปรุง คือ การวางแผน การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน และการแก้ไขปัญหา

1.3 ด้านการวิจัยในชั้นเรียน พบว่าโดยภาพรวมสภาพการบริหารจัดการอยู่ในระดับ
ปรับปรุง คือ การวางแผน การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน และการแก้ไขปัญหา

1.4 ด้านการประกันคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กพบว่าโดยภาพรวมสภาพการ
บริหารจัดการอยู่ในระดับปรับปรุง คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบผลการ
ปฏิบัติงาน การแก้ไขปัญหา

1.5 ด้านหลักสูตร พบว่าโดยภาพรวมสภาพการบริหารจัดการอยู่ในระดับดี สภาพการ
บริหาร

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
เทศบาลตำบลเวียงเชียงของ ซึ่งหาปัจจัยหลักจาก 4 ด้าน (4M) คือ ปัจจัยด้านบุคลากร ด้าน
งบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบริหารจัดการ ซึ่งพบว่ามีปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหาร
จัดการ ดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตรพบว่าโดยภาพรวมของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการงาน
วิชาการด้านหลักสูตร ปัจจัยที่ส่งผลคือด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ และ
ด้านการบริหารจัดการ

2.2 ด้านการนิเทศการศึกษาพบว่าโดยภาพรวมของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการ
งานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา ปัจจัยที่ส่งคือด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการ
บริหารจัดการ และด้านวัสดุ อุปกรณ์ ไม่ได้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านการนิเทศการศึกษา

2.3 ด้านการวิจัยในชั้นเรียนพบว่าโดยภาพรวมของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการ
งานวิชาการด้านการวิจัยในชั้นเรียน มีปัจจัยที่ส่งผลคือด้านบุคลากร ด้านงบประมาณและด้าน
การบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กพบว่าโดยภาพรวมของปัจจัย
ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการงานวิชาการด้านการประกันคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กคือ
ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ และด้านการบริหารจัดการ

3. ผลการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการ

หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด คือปัจจัยด้านบุคลากรและ
ด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยที่เอื้อและสนับสนุนคือปัจจัยด้านทรัพยากรและงบประมาณ มี
รายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

3.1 ด้านหลักสูตร พบว่าแนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการด้านหลักสูตร ควรจะมีการวางแผนอัตรากำลังบุคลากร มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อบริหารด้านหลักสูตร มีการวางแผนและจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ดำเนินงาน และควรจะมีการบริหารจัดการอย่างมีระบบ และที่ให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการรวมทั้งวัดและประเมินผล กำกับติดตาม เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายงาน และเผยแพร่

3.2 ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่าแนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการด้านการนิเทศศึกษาคงจะมีการวางแผนอัตราจัดหา สรรหาศึกษานิเทศก์ หัวหน้าสถานศึกษาและหัวหน้าศูนย์ฯที่มีประสิทธิภาพ จัดประชุมชี้แจงแนวทางการทำแผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษา แผนงบประมาณ แผนปฏิบัติการประจำปี ให้กับบุคลากรทางการศึกษา และกำหนดขอบข่ายงานวิชาการโดยมีการเขียนแผนผังงานแต่ละงานแต่ละด้านให้ชัดเจน

3.3 ด้านการวิจัยในชั้นเรียน พบว่าแนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการด้านการวิจัยในชั้นเรียนควรจะมีการส่งผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาควรได้รับการศึกษาหรือฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง ออกแบบรูปแบบงานวิชาการด้านการวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ และจัดประชุม วางแผนการบริหารจัดการงานวิชาการทุกด้าน

3.4 ด้านการประกันคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่าแนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการด้านการประกันคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ควรจะมีการวางแผนอัตรากำลัง จัดอบรม เพิ่มความรู้ มีส่วนรวมในการขออนุมัติงบประมาณจากเทศบาล ครูและคณะผู้บริหารร่วมประชุมชี้แจง วางแผนงานทุกฝ่ายในแผนพัฒนาการศึกษา จัดทำรายงานเสนอผู้บริหารทุกสิ้นปีการศึกษา จัดประชุมวางแผนระบบการบริหารจัดการที่ชัดเจน เช่นการใช้ระบบวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) มอบหมายงานให้ผู้รับผิดชอบได้จัดทำรายงานผลการดำเนินการของแต่ละฝ่าย ทุกๆสิ้นปีการศึกษา โดยมีการกำหนดขอบข่ายงานเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อตรวจสอบว่าได้ดำเนินการหรือไม่ และกำหนดขอบข่ายวิชาการแต่ละด้านโดยการเขียนแผนผังงานแต่ละงานให้ชัดเจน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการ และแนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ โดยมีขอบเขตที่ศึกษา 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ/

อุปกรณ์ และด้านการบริหารจัดการ ในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ผู้ศึกษาขอเสนอประเด็นสำคัญในการอภิปราย ดังนี้

1. สภาพการบริหารจัดการงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ พบว่าโดยภาพรวมมีคุณภาพระดับ ปรับปรุง คือ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวิจัยในชั้นเรียนและด้านการประกันคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และด้านหลักสูตรอยู่ในระดับ ดี จากการศึกษาสภาพและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ในอำเภอแม่สรวย ส่วนใหญ่แล้วจะมีดำเนินการปฏิบัติในระดับปานกลาง (ทับทิม ปาเงิน, 2552 :บทคัดย่อ) และจากการศึกษาสภาพการนิเทศภายในโรงเรียนอนุบาลเชียงราย โดยภาพรวมในแต่ละรายข้ออยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน (อินทรีรา จันทร์คณา, 2552 : 54)

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ พบว่าทรัพยากรการบริหาร 4 ด้าน (4M) ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่และฝ่ายบริหาร เนื่องจากเป็นผู้ขับเคลื่อนและตัดสินใจเลือกวิธีการบริหารจัดการ ประกอบกับบุคลากรมีประสบการณ์น้อยในเรื่องหลักสูตร วิจัยในชั้นเรียน นิเทศการศึกษาและประกันคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปัจจัยด้านวิธีการการบริหารจัดการเนื่องจากเป็นปัจจัยที่เป็นผลพวงมาจากการตัดสินใจบริหารจัดการของผู้บริหาร ซึ่งจากการศึกษาการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กในอำเภอฟาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 พบว่าปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กในอำเภอฟาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยรวมพบว่า ปัจจัยการบริหาร คือ ด้านงบประมาณ สถานศึกษาควรจัดหางบประมาณมาส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรทำการวิจัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง (ทรงเพชร ใจทน, 2551 : บทคัดย่อ)

3. แนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของพบว่า ปัจจัยที่ด้านบุคลากรควรส่งเสริมให้ได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ สรรหาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ด้านการศึกษาโดยตรง ปัจจัยด้านการบริหารจัดการควรมีวางระบบการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ โดยอาจใช้วงจรคุณภาพเดมมิ่ง(PDCA)มาช่วยกำกับ มีแผนผังที่ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ได้จริง ซึ่งการศึกษานำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานี ได้เสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบด้วย 1) ประชุม วางแผน ชี้แจงครู 2) การมีส่วนร่วมในการบริหาร 3) จัดอบรมให้ความรู้ 4) กำกับ ติดตาม ประเมินผล (ช่อรัตน์ดา เกสทอง, 2550:บทคัดย่อ)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 หน่วยงานต้นสังกัดที่รับผิดชอบ ควรจัดหา สรรหา บุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีความรู้เฉพาะด้านการศึกษา

1.2 คณะครู ผู้บริหารส่วนการศึกษาควรศึกษาและทำความเข้าใจ สภาพที่เป็นจริง ปัจจัยที่ส่งผล และร่วมมือกันพัฒนา ส่งเสริมให้แนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ

1.3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้องบริหารจัดการให้เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง มีการประเมิน ตรวจสอบ แก้ไขอย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเรื่องผลการใช้แนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ

2.2 ควรมีการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กในอำเภอเชียงของ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- _____. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สภาการประถมศึกษาอำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน . การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ .
- กาญจนา คุณารักษ์. (2543). หลักสูตรและการพัฒนา. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- คุณากร ศรีสองเมือง. (2552).ระดับการดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคเหนือเขต 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- คมสันต์ ชุมกระโทก. (2552). สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 4. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น. กรุงเทพมหานคร.

- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2545). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิต
พอยท์.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2551). การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา. (พิมพ์
ครั้งที่ 5). ปัตตานี : ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักงานวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ชุด บุญญา. (ม.ป.ป.). หลักการแนวคิดในการนิเทศการศึกษายุคใหม่. วารสารวิชาการ, 44.
เซนต์ฟรังซิสซา
- ณัชชา ศรีวิชัยรัตน์. (2549). รูปแบบการบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียน
เอกชนในจังหวัด
- ถวัลย์ มาสจรัส และคณะ. (2549). การจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: ธาร
อักษร.
- ทรงเพชร ใจทน. (2551) . การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กในอำเภอ
พาน สังกัด
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2. การศึกษาอิสระ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงราย.
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- ทับทิม ปาเงิน (2552). แนวทางการพัฒนากาบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอแม่
สรวย จังหวัดเชียงราย. การศึกษาอิสระครุศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย
- ธเนศ ขำเกิด. 2558. <https://www.gotoknow.org/posts/333626>
- ดำรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและการพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2549). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : องค์ศิลป์การ
พิมพ์.
- นครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- นิรุท เตจ๊ะ. (2554). การศึกษาสภาพและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานนิเทศภายใน
โรงเรียนประถมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอำเภอเวียง
แก่นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 4. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรม
หาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. เชียงราย
- ประมวล พลับจ้อย. (2550). รูปแบบการบริหารงานนิเทศภายในโรงเรียนอนุบาลสุธิณี อำเภอ
ทับคล้อ

จังหวัดพิจิตร. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
เพชรบูรณ์.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อ
เสริมกรุงเทพ.

ปรีศนา สุขาลักษณ์. (2551). การนำเสนอแนวทางการดำเนินงานนิเทศภายในของโรงเรียนใน
อำเภอหลานสัก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราช
ภัฏนครสวรรค์.นครสวรรค์

พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์, การประกันคุณภาพการศึกษา (กรุงเทพฯ:ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพการ
พิมพ์,2545),1

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. 2553. คู่มือ
รุ่ง แก้วแดง,การประกันคุณภาพ ทุกคนทำได้ไม่ยาก (กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช
,2544),104.

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. สงขลา :
มหาวิทยาลัยทักษิณ.

รุจิร ภู่อาระ, การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา (กรุงเทพฯ:บริษัทบุ๊คพอยท์ จำกัด,(2545),56
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 [Online].แหล่งที่มา:
<http://www.parliament.go.th> [5
เมษายน 2550]

วรเชษฐ์ จันทรภิรมย์ . (2546) . ศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาอำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
เชียงใหม่:มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิชัย วงศ์ใหญ่. (2543). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา.

วิบูลย์ ปิยภิตติไพบูลย์. (2550). การปฏิบัติงานนิเทศภายในของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต 2. (ภาคนิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. สุราษฎร์ธานี

เวียร์คอนแวนต์. (ม.ป.ป.). ขอบข่ายการบริหารงานด้านวิชาการ สืบค้นเมื่อ 22 มกราคม 2551,
จาก:22html.usagc.org/step1landing_eng.html?afk=APMTHeng

- ศิริพงศ์ ขวาลอกนิษฐ์ (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารโดยโรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาในสังกัด
- สินโท ปินะภา. (2552). การปฏิบัติงานนิเทศภายในโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต
- พื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต2. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- สุมิตร คุณากร. (2543) หลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ คอ.ม.,สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.
- สังต์ อุทรานันท์, การนิเทศการศึกษา : หลักการทฤษฎีและการปฏิบัติ, พิมพ์ครั้งที่2. (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มิตรสยาม, เอพรีอิตเพอติจำกัด,2547)
- _____. (2549).พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยศึกษา.
- อุทัย ธรรมเตโช. 2531. หลักการบริหารการศึกษา: ชุดวิชาสอบเลื่อนระดับข้าราชการเล่มที่ 3. กรุงเทพฯ : เจาพระยาการพิมพ์.
- Glen Hass, Curriculum Planning:A New Approach. 2nd ed. , (Boston:Allyn and Bacon,1997),5.
- Osborn, Alex F. (1963). Applied Imagination. Charles Scribner's Sons. New York: n.p.

แนวทางการบริหารการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคม

Inclusive education administration guidelines for children with special needs of Maejanwittayakhom school.

นายเอกชัย อ้ายม่าน ^[10]

อาจารย์ ดร.สุวดี อุปินใจ ^[11]

อาจารย์ ดร.สมเกียรติ ตุ่นแก้ว ^[12]

บทคัดย่อ

การศึกษาอิสระเรื่องแนวทางการบริหารแบบการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคม มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและ 2) เพื่อหาแนวทางการของการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคม ประชากรผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและคณะครู โรงเรียนแม่จันวิทยาคม จำนวน 100 คน แยกเป็นผู้บริหารจำนวน 5 คน และคณะครูจำนวน 95 คน โดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่การหาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แล้วนำเสนอในรูปตาราง แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลแล้วนำเสนอในรูปของความเรียง ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคม พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคมในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามการแบ่งโครงสร้างทางการบริหารสถานศึกษา พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านการบริหารงานบุคลากร ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย และรองลงมาคือ ด้านการบริหารทั่วไปค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย ด้านการบริหาร

[10] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

[11] [12] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วิชาการค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการบริหารงานงบประมาณค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย

แนวทางการบริหารการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคมผู้วิจัยสรุปผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

(1) ด้านการบริหารงานวิชาการ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการพิเศษทางการศึกษา มีความยืดหยุ่นที่จะนำไปปรับใช้กับนักเรียนและครู การวัดผลและประเมินผล มีการจัดทำเกณฑ์การวัดและประเมินผล อ้างอิงจากแผนการจัดการเรียนรู้รายบุคคล ควรการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ มีการนิเทศ กำกับดูแล ติดตามประเมินผล มีการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยกำหนดให้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการจัดการเรียนร่วมเป็นตัวบ่งชี้ของสถานศึกษา

(2) ด้านการบริหารงานงบประมาณ ควรมีการจัดสรรงบประมาณ มีการวางแผนเพื่อจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดการศึกษา การจัดหาสถานที่ การจัดหาสื่อ อุปกรณ์การเรียนที่เป็นประโยชน์สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา มีการระดมทรัพยากรจากทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มีการระดับทรัพยากรทั้งทรัพยากรที่เป็นเงินและทรัพยากรมนุษย์ให้เข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนร่วม และ การบริหารพัสดุ มีการประชุมวางแผนกำหนดโครงการจัดซื้อจัดหาพัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม มีการจัดสรรงบประมาณและจัดหาเจ้าหน้าที่เพื่อทำหน้าที่บำรุงดูแลรักษาพัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา

(3) ด้านการบริหารงานบุคลากร ควรมีการวางแผนกำลังคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลงานการจัดการเรียนร่วม การสรรหาบุคคลจากภายนอกที่มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญพิเศษด้านการเรียนร่วมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนร่วม มีการสรรหาบุคคลภายในสถานศึกษาเข้ามารับผิดชอบงานการจัดการเรียนร่วมโดยเฉพาะ มีการพัฒนาบุคลากรภายในสถานศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญในด้านการจัดการเรียนร่วม มีวิธีการธำรงรักษาบุคลากรด้านการจัดการเรียนร่วมให้ทำงานด้านการจัดการเรียนร่วมให้ประสบความสำเร็จ มีการให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

(4) ด้านการบริหารทั่วไป ควรมีการวางแผนการบริหารงานการศึกษาด้านการจัดการเรียนร่วมให้ละเอียดทุกขั้นตอน มีการตั้งวัตถุประสงค์ เป้าหมาย มีวิธีการทำงานหรือกระบวนการทำงานอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน มีกลยุทธ์ มีแผนงานในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม งานกิจการนักเรียน มีการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาโดยเฉพาะ มีการดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม จัดอาคารสถานที่ให้รองรับกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ทางการศึกษา มีการจัดการทรัพยากรทั้งด้านวัสดุ อุปกรณ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา

Abstract

The objectives of this study were to study the current situation of inclusive education administration guidelines for children with special needs of Maechanwittayakom School, and to investigate inclusive education administration guidelines for children with special needs of Maechanwittayakom School. The population was 5 administrators and 95 teachers in Maechanwittayakom School. The questionnaire was used for data collection, and the data analysis involved frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The findings showed that the current situation of inclusive education administration guidelines for children with special needs of Maechanwittayakom School was found at the low level. For individual aspects analysis, the aspects holding the highest mean were personnel administration, general administration, and academic affairs administration respectively. While the aspect holding the lowest mean was budget administration.

Inclusive education administration guidelines for children with special needs of Maechanwittayakom School were proposed as follow

1. Academic affairs administration: The school should develop the curriculum in compliance with special educational needs and flexible for implementation to students and teachers; assessment and evaluation criteria should concur with individual education plan; develop and support learning resources; perform supervision, monitoring, and evaluation, implement quality assurance system by employing inclusive education framework as the school's indicators.

2. Budget administration: Plan budget allocation for education administration, place, media, material and equipment beneficial for students with special education needs; mobilize budget and resources including financial and human resources to participate in inclusive education; plan to allocate budget and

educational supplies as well as appoint officer to oversee materials and equipment for children with special education needs.

3. Personnel administration: Plan manpower needs for inclusive education; recruit outsiders who are knowledgeable, competent, and expert in inclusive education administration; also recruit insiders with similar qualifications to those of the outsiders for effective, successful, and motive collaboration in inclusive education administration of the school.

4. General administration: Plan in details regarding every step in instructional management that covers setting clear objectives, goals, implementation methods or processes; develop strategies in deliver tasks based on the inclusive education plan; implement student affairs activities in overseeing children with special education needs; manage resources for benefits of children with special education needs that includes materials, equipment, and buildings.

บทนำ

จากบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ที่ได้กล่าวถึงความเสมอภาคกันทางการศึกษาซึ่งครอบคลุมไปถึงการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการหรือผู้ที่มีความต้องการพิเศษ ดังนั้นกฎหมายแม่บทที่สนองเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 จึงได้มีการบัญญัติสิทธิทางการศึกษาของผู้พิการไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในหลายมาตรา โดยในมาตรา 10 กำหนดว่า การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสองให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542: 16)

นอกจากนี้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ยังเน้นให้เห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาคนทุกคนโดยกำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษ ต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 3)

ในประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการโดยตรงฉบับแรก คือ พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 ประกาศใช้เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2534 เป็นผลมาจากความพยายามร่วมกันของภาครัฐ เอกชน นักวิชาการและองค์กรคนพิการ ซึ่งถือได้ว่าเป็นพระราชบัญญัติฉบับประวัติศาสตร์สำหรับคนพิการ นับเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญในการแสวงหาการมีส่วนร่วมและความเสมอภาคของคนพิการ พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้มีการพิทักษ์คุ้มครองสิทธิของคนพิการในการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ การศึกษา และการฝึกอาชีพ และยังได้กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการแห่งชาติขึ้น โดยมีผู้แทนองค์กรคนพิการร่วมเป็นกรรมการไม่น้อยกว่า 2 คน หลังจากประกาศใช้พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการแล้ว ได้มีความพยายามส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนพิการอย่างเต็มที่

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาเกี่ยวกับสิทธิขั้นพื้นฐานของคนพิการ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายให้ทุกโรงเรียนทั้งในระดับประถมและมัธยมศึกษารับบุคคลด้อยความสามารถเข้าเรียนร่วมและจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ด้วยเหตุนี้โรงเรียนแม่จันวิทยาคม เป็นโรงเรียนหนึ่งในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง ได้เข้าเรียนรู้สังคมและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนปกติ เพื่อให้ปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ตลอดจนเพื่อให้เด็กปกติได้เรียนรู้ที่จะดูแลช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา สร้างความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกัน เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันในสังคม เกิดการยอมรับในความแตกต่างในความ เป็นมนุษย์ และเกิดความสมบูรณ์ทางสังคม

จากข้อมูลในรายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report : SAR) ของโรงเรียนแม่จันวิทยาคม ในปีการศึกษา 2555 มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาเรียนร่วมอยู่จำนวน 4 คน ในปีการศึกษา 2556 มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาเรียนร่วมอยู่จำนวน 7 คน และในปีการศึกษา 2557 มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาเรียนร่วมอยู่จำนวน 9 คน จะเห็นได้ว่า แนวโน้มที่จะมีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาเข้ามาเรียนร่วมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาถือว่าเป็นเรื่องใหม่สำหรับครูและบุคลากรในโรงเรียนแม่จันวิทยาคม และที่สำคัญครูและบุคลากรในโรงเรียนแม่จันวิทยาคมส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจในการจัดการศึกษาเพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษขาดทักษะในการจัดการเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการเพื่อให้ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มนี้ ให้พวกเขาได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ ดังจะเห็นได้ว่า ครูในโรงเรียนมีจำนวนทั้งหมด 95 คน แต่มีครูเพียง 5 คนเท่านั้นที่ได้ผ่านการอบรมและได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นผู้ให้บริการทางการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา นอกจากนี้ การจัดการเรียนร่วม คือ การนำเด็กพิเศษที่เข้าเรียนรวมกับเพื่อนๆ ปกติแบบเคียงบ่าเคียงไหล่กันไป จะส่งผลให้เด็กเรียนรู้ที่จะยอมรับซึ่งกันและกัน เด็กจะเข้าใจถึงความเหมือนและความไม่เหมือนในการอยู่ร่วมกัน เด็กปกติก็เรียนที่จะยอมรับความพิการด้านความสามารถของเพื่อนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเขา การยอมรับความพิการ การไร้ความสามารถ จึงเป็นเรื่องจำเป็น นอกจากนี้เด็กที่เรียนร่วมนั้น จะได้รับประโยชน์จากการร่วมมือและความรู้สึกรับผิดชอบที่จะพัฒนาไปด้วยกันในระดับเรียน การมีปฏิสัมพันธ์กันเช่นนี้ จะส่งผลให้มีการยอมรับซึ่งกันและกันรู้สึกและตระหนักถึงความพิการได้ ซึ่งสิ่งนี้เป็นเรื่องสำคัญเมื่อเด็กเหล่านี้เข้าสู่วัยผู้ใหญ่

ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจ ที่จะศึกษาถึงสภาพและแนวทางการบริหารจัดการการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โรงเรียนแม่จันวิทยาคม
2. เพื่อหาแนวทางในการบริหารจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาโรงเรียนแม่จันวิทยาคม

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผู้บริหารโรงเรียนแม่จันวิทยาคมและผู้ที่มีความสนใจทราบถึงสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โรงเรียนแม่จันวิทยาคม และสามารถนำข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการบริหารได้
2. หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แนวทางการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งสามารถไปใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาของสถานศึกษาอื่นได้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านประชากรและขอบเขตด้านเนื้อหาไว้ ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนแม่จันวิทยาคม แยกเป็นผู้บริหารโรงเรียนแม่จันวิทยาคม จำนวน 5 คน คณะครูในโรงเรียนจำนวน 95 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา

ด้านการบริหารงานวิชาการ คือ การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาการวัดผลและประเมินผลการนิเทศการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาด้านการจัดการเรียนร่วม และการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา

ด้านการบริหารงานงบประมาณ คือ การบริหารการเงินการบริหารพัสดุ และการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

ด้านการบริหารงานบุคคล คือ การวางแผนกำลังคนการสรรหาการพัฒนา และการ
จํารักษาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทาง
การศึกษา

ด้านการบริหารงานทั่วไป คือ การวางแผนการบริหารงานการศึกษาการดำเนินงาน
ธุรการด้านการจัดการเรียนร่วมงานกิจการนักเรียนการดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษทางการศึกษา ประชากรผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและคณะครู
โรงเรียนแม่จันวิทยาคม จำนวน 100 คน แยกเป็นผู้บริหารจำนวน 5 คน และคณะครูจำนวน
95 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารการ
จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โรงเรียนแม่จันวิทยาคมเป็นแบบสอบถามที่
ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กับประชากร ได้แก่
ผู้บริหาร และคณะครู โรงเรียนแม่จันวิทยาคมด้วยตนเอง จำนวน 100 ฉบับ นำข้อมูลมาแจก
แจงความถี่ โดยหาคะแนนเฉลี่ย (μ) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

ขั้นตอนที่ 2 การหาแนวทางการบริหารการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการ
พิเศษ โรงเรียนแม่จันวิทยาคม ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 10 คน ได้แก่
ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน ครูแกนนำที่ผ่านการอบรมและขึ้นทะเบียนให้เป็นผู้ให้
บริการ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการไปสัมภาษณ์ทั้งคณะผู้บริหารและคณะครูใน
โรงเรียนที่เป็นประชากร นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เนื้อหาแล้วนำเสนอในรูป
ของความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษา เรื่องแนวทางการบริหารแบบการบริหารการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่
มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคมสรุปได้ดังนี้

1) สภาพปัจจุบันของการบริหารการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการ
พิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคม พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารการจัดการ
เรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคมในภาพรวม

อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านการบริหารงานบุคลากร อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย และรองลงมาคือ ด้านการบริหารทั่วไปอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยด้านการบริหารวิชาการอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการบริหารงานงบประมาณอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย

2) แนวทางการบริหารการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคมผู้วิจัยสรุปผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

(1) ด้านการบริหารงานวิชาการ มีแนวทางการบริหารดังนี้ ประการแรกการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการพิเศษทางการศึกษามีความยืดหยุ่นที่จะนำไปปรับใช้กับตัวนักเรียนและครูผู้รับผิดชอบ ประการที่สองการวัดผลและประเมินผล มีการจัดทำเกณฑ์การวัดและประเมินผล โดยอ้างอิงจากแผนการจัดการเรียนรู้รายบุคคล และประกาศอย่างเป็นรูปธรรม และสร้างทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้น ประการที่สามการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ประการที่สี่การนิเทศกำกับดูแล ติดตาม ประเมินผล ให้การดำเนินการจัดการเรียนร่วม และประการที่ห้าการพัฒนากระบวนการคุณภาพ โดยมีการกำหนดให้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการจัดการเรียนร่วมเป็นหนึ่งในตัวบ่งชี้ของสถานศึกษา

(2) ด้านการบริหารงานงบประมาณ มีแนวทางการบริหารดังนี้ ประการแรกการจัดสรรงบประมาณ มีการวางแผนเพื่อจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดการศึกษา การจัดหาสถานที่ การจัดหาสื่อ อุปกรณ์การเรียนที่เป็นประโยชน์สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ประการที่สองการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา มีการระดมทรัพยากรจากทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มีการระดับทรัพยากรทั้งทรัพยากรที่เป็นเงินและทรัพยากรมนุษย์ให้เข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนร่วม และประการที่สามการบริหารพัสดุ มีการประชุมวางแผนกำหนดโครงการจัดซื้อจัดหาพัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม มีการจัดสรรงบประมาณและจัดหาเจ้าหน้าที่เพื่อทำหน้าที่บำรุงดูแลรักษาพัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา

(3) ด้านการบริหารงานบุคลากร มีแนวทางการบริหารดังนี้ มีการวางแผนกำลังคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลงานการจัดการเรียนร่วม การสรรหาบุคคลจากภายนอกที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญพิเศษด้านการเรียนร่วมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนร่วม และมีการสรรหาบุคคลภายในสถานศึกษาเข้ามารับผิดชอบงานการจัดการเรียนร่วมโดยเฉพาะ ซึ่งอาจจะได้มาจากการสมัครใจเข้าทำงานหรือมีการสรรหาตามความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ของแต่ละคน มีการพัฒนาบุคลากรภายในสถานศึกษา

ให้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญในการจัดการเรียนร่วม มีวิธีการดำรงรักษาบุคลากรด้านการจัดการเรียนร่วมให้ทำงานด้านการจัดการเรียนร่วมให้ประสบความสำเร็จ มีการให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

(4) ด้านการบริหารทั่วไป มีแนวทางการบริหารงานดังนี้ มีการวางแผนการบริหารงานการศึกษาด้านการจัดการเรียนร่วมให้ละเอียดทุกขั้นตอน มีการตั้งวัตถุประสงค์ เป้าหมาย มีวิธีการทำงานหรือกระบวนการทำงานอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน มีกลยุทธ์ มีแผนงานในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม งานกิจการนักเรียน มีการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาโดยเฉพาะมีการดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม จัดอาคารสถานที่ให้รองรับกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา มีการจัดการทรัพยากรทั้งด้านวัสดุ อุปกรณ์ และทรัพยากรมนุษย์ที่จะเข้าไปดูแลงานด้านการจัดการเรียนร่วมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

การอภิปรายผล

สภาพปัจจุบันของการบริหารการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคม พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคมในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย อันมีสาเหตุมาจากครูผู้สอน จำนวน 95 คน ไม่เคยการพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาซึ่งมีจำนวนมากถึง 93 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 93.00 จำนวนครูทั้งโรงเรียน และนอกจากนี้ ครูในโรงเรียนไม่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษามากถึง 80 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 80.00 ของครูทั้งโรงเรียน สอดคล้องกับ สมศักดิ์ ไชยโชติ (2550 : 126) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่าระดับสภาพการจัดการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านการบริหารงานบุคลากร อยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับ พวงทอง ศรีวิสัย (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่องความพร้อมของการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ คือ ด้านครูและบุคลากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านอยู่ในระดับน้อย และ เกียรติณรงค์ คำโสภา (2546) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด

สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ คือ ด้านครูผู้รับผิดชอบงานยังขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ซึ่งอยู่ในระดับน้อย และรองลงมาคือ ด้านการบริหารทั่วไปอยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับ อภิสิทธิ์ เตชะคำภู (2544) ศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ใน 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษาและด้านการวัดประเมินผลปัญหาทั่วไปคือ โรงเรียนปกติที่จัดการเรียนร่วมยังไม่มีมีการปรับสภาพอาคารเรียนและสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับสภาพของเด็กพิเศษที่เข้าเรียนร่วมด้านการบริหารวิชาการอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย สอดคล้องกับ อภิสิทธิ์ เตชะคำภู (2544) ศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษาและด้านการวัดประเมินผลการดำเนินงาน การศึกษาพิเศษยังมีปัญหา คือ บุคลากรหรือครูขาดความรู้ ทักษะในการสอนเด็กพิเศษ ครูส่วนใหญ่ไม่ได้จัดทำแผนการสอนเฉพาะสำหรับเด็กพิเศษแต่ละประเภท หรือไม่ได้มีการใช้สื่อ และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับเด็กส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการบริหารงานงบประมาณอยู่ในระดับน้อยสอดคล้องกับ วรวรรธน์ ธนพรธัญทิพย์ (2548) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดปัตตานี ยะลาและสตูล พบว่า โรงเรียนได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อย

แนวทางการบริหารแบบการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา พบว่า

1) ด้านการบริหารงานวิชาการ ควรมีแนวทางการบริหารดังนี้ ประการแรกการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการพิเศษทางการศึกษามีความยืดหยุ่นที่จะนำไปปรับใช้กับตัวนักเรียนและครูผู้รับผิดชอบประการที่สองการวัดผลและประเมินผล มีการจัดทำเกณฑ์การวัดและประเมินผล โดยอ้างอิงจากแผนการจัดการเรียนรู้รายบุคคล และประกาศอย่างเป็นรูปธรรม และสร้างทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้น ประการที่สามการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ประการที่สี่การนิเทศกำกับดูแลติดตามประเมินผล ให้การดำเนินการจัดการเรียนร่วม และประการที่ห้าการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยมีการกำหนดให้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการจัดการเรียนร่วมเป็นหนึ่งในตัวบ่งชี้ของสถานศึกษาซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2542 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 30) กล่าวว่า ด้านการบริหารงานวิชาการ เป็นการดำเนินการจัดการหลักสูตรการเรียนการสอน การพัฒนา

กระบวนการเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับวุฒิภาวะและวัยของนักเรียนในด้านการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ใช้วิธีการสอนตามความสามารถและศักยภาพของผู้เรียนและประสิทธิผลของการจัดการศึกษา การนิเทศการสอน การใช้ทรัพยากรของชุมชนให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบการสอน จัดหาสื่อ นวัตกรรม เช่น ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ เป็นต้น ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในด้านประโยชน์ที่รับจากการฝึกปฏิบัติจริงอย่างต่อเนื่อง

2) ด้านการบริหารงานงบประมาณ มีแนวทางการบริหารดังนี้ ประการแรกการจัดสรรงบประมาณ มีการวางแผนเพื่อจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดการศึกษา การจัดหาสถานที่ การจัดหาสื่อ อุปกรณ์การเรียนที่เป็นประโยชน์สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ประการที่สองการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา มีการระดมทรัพยากรจากทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มีการระดมทรัพยากรทั้งทรัพยากรที่เป็นเงินและทรัพยากรมนุษย์ให้เข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนร่วม และประการที่สามการบริหารพัสดุ มีการประชุมวางแผนกำหนดโครงการจัดซื้อจัดหาพัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม มีการจัดสรรงบประมาณและจัดหาเจ้าหน้าที่เพื่อทำหน้าที่บำรุงดูแลรักษาพัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 39-50) ได้กล่าวถึงขอบข่ายของงบประมาณ ไว้ดังนี้ การจัดทำและเสนองบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการใช้เงิน การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการการศึกษา การบริหารการเงิน การบริหารการเงิน และการบริหารพัสดุและสินทรัพย์

3) ด้านการบริหารงานบุคลากร มีแนวทางการบริหารดังนี้ มีการวางแผนกำลังคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลงานการจัดการเรียนร่วม การสรรหาบุคคลจากภายนอกที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญพิเศษด้านการเรียนร่วมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนร่วม และมีการสรรหาบุคคลภายในสถานศึกษาเข้ามารับผิดชอบงานการจัดการเรียนร่วมโดยเฉพาะ ซึ่งอาจจะได้มาจากการสมัครใจเข้าทำงานหรือมีการสรรหาตามความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ของแต่ละคน มีการพัฒนาบุคลากรภายในสถานศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญในด้านการจัดการเรียนร่วม มีวิธีการดำรงรักษาบุคลากรด้านการจัดการเรียนร่วมให้ทำงานด้านการจัดการเรียนร่วมให้ประสบความสำเร็จ มีการให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(2547 : 236) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานบุคคลไว้ 6 งาน ประกอบด้วย การวางแผนกำลังคน การสรรหา การบรรจุแต่งตั้ง การพัฒนา การธำรงรักษา และการให้พ้นจากงาน

4) ด้านการบริหารทั่วไป มีแนวทางการบริหารงานดังนี้ มีการวางแผนการบริหารงานการศึกษาด้านการจัดการเรียนร่วมให้ละเอียดทุกขั้นตอน มีการตั้งวัตถุประสงค์เป้าหมาย มีวิธีการทำงานหรือกระบวนการทำงานอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน มีกลยุทธ์ มีแผนงานในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม งานกิจการนักเรียน มีการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาโดยเฉพาะมีการดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม จัดอาคารสถานที่ให้รองรับกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา มีการจัดการทรัพยากรทั้งด้านวัสดุ อุปกรณ์ และทรัพยากรมนุษย์ที่จะเข้าไปดูแลงานการจัดการเรียนร่วมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (2544: 15) ได้สรุปอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาด้านการบริหารทั่วไป ประกอบด้วย งานธุรการและงานสารบรรณ งานทะเบียนสถิติและรายงาน งานอาคารสถานที่ งานกิจการนักเรียนและบริการต่างๆ งานด้านชุมชนสัมพันธ์ และ ชัยพจน์ รักงาม. (2544 : 11) ได้กล่าวถึง การบริหารงานทั่วไป มี 9 งาน คือ งานธุรการและงานสารบรรณ งานอาคารสถานที่ งานทะเบียนและรายงาน งานกิจการนักเรียน งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนงานประชาสัมพันธ์ งานคณะกรรมการสถานศึกษา งานการวางแผน งานสารสนเทศและการวางแผน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาแนวทางการบริหารการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคม มีข้อค้นพบหลายประเด็นที่ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาควรนำไปพิจารณาประกอบการวางแผน บริหารและดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา เพื่อความสำเร็จในการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ในด้านการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนควรมีการวางแผน จัดระบบการนิเทศกำกับติดตาม ประเมินผล อย่างมีระบบเพื่อให้การจัดการเรียนร่วมบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

2. ในด้านการบริหารงบประมาณ โรงเรียนควรมีการการระดมทุนและทรัพยากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

3. ในด้านการบริหารบุคลากร โรงเรียนควรมีการวางแผนการจัดกำลังคนเข้ามาดูแลงานการจัดการเรียนร่วม โดยเฉพาะการส่งบุคลากรภายในโรงเรียนไปอบรมเพิ่มพูนทักษะเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ และควรมีการสรรหาบุคคลจากภายนอกที่มีความรู้ประสบการณ์ หรือเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมเข้ามาดูแลช่วยเหลือการดำเนินงาน

4. ในด้านการบริหารทั่วไป โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วม ตลอดจนมีระบบงานกิจการนักเรียน ที่ทำหน้าที่คอยดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสาเหตุที่มีผลต่อการบริหารการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา เพื่อให้ทราบเหตุและปัจจัยที่จะทำให้การบริหารการจัดการเรียนร่วมบรรลุตามวัตถุประสงค์

2. ควรศึกษาผลจากการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ว่าผลการจัดการเรียนร่วมประสบความสำเร็จในระดับใด

3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542).พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.

กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). คู่มือการบริหารสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล พ.ศ.2546.

กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551).หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

เกียรติณรงค์ คำโสภา. (2546). การประเมินการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ.วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา:บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.

ชัยพจน์ รังงาม. (2544). การบริหารแบบยัดโรงเรียนเป็นศูนย์กลาง. วารสารวิชาการ, 4 (3).

- พวงทอง ศรีวิลัย. (2544). ความพร้อมของการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่.(การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- วรวรรณ ธนพรธัญทิพย์.(2548). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปัตตานี ยะลา และสตูล.(การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สมศักดิ์ ไชยโชติ. (2550). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3.(วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์. กาฬสินธุ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2547). *การบริหารงานในโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร:สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *ศักยภาพในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน.กรุงเทพมหานคร: การศาสนา, ม.ป.ป.*
- อภิสิทธิ์ เดชะคำภู. (2544). *ปัญหาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์. (การศึกษามหาบัณฑิต).*มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- โรงเรียนแม่จันวิทยาคม. (2557).*รายงานการประเมินตนเอง.เชียงราย: โรงเรียนแม่จันวิทยาคม.*

การบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอ่ววิทยาคม

Management for Upgrading Achievement on O-Net International Test of the Mattayom 3 students at the Mae Aeb Wittayakom School

นายสุรเดช จิรฐิติวิชาไชย^[13]

อาจารย์ ดร.ไพรรภ รัตนชูวงศ์^[14]

อาจารย์ ดร. ประเวศ เวชชะ^[15]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาเหตุและปัจจัยที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อหาแนวทางการบริหารการจัดการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอ่ววิทยาคม โดยมีการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอนคือ ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ การวิเคราะห์เอกสาร สังเคราะห์และสรุป ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาเหตุและปัจจัยที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แหล่งข้อมูลคือ ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระ ทั้ง 8 กลุ่มสาระ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ วิเคราะห์เนื้อหา และสังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียง ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาแนวทางการบริหารการจัดการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเพื่อหาแนวทางการบริหารการจัดการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น พบว่า

1. สภาพการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระภาษาไทย อยู่ในระดับร้อยละ 42.11 กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ อยู่ในระดับร้อยละ 25.21 กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับร้อยละ 34.85 กลุ่มสาระสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม อยู่ในระดับร้อยละ 42.15 กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา อยู่ในระดับร้อยละ 45.86 กลุ่มสาระศิลปะ อยู่ในระดับร้อยละ

[13] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

[14] [15] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

49.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับร้อยละ 42.09 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับร้อยละ 27.57

2. เหตุและปัจจัยที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ-อุปกรณ์ ด้านการบริหารจัดการ ในสถานศึกษา ได้แก่ บุคลากรสอนไม่ตรงวิชาเอก ขาดงบประมาณในการสนับสนุนที่เพียงพอ วัสดุไม่เพียงพอมีเพียงหนังสือเรียนเท่านั้นการบริหารที่ไม่มีความชัดเจนและขาดการมีส่วนร่วม ด้านครอบครัว ด้านฐานะเศรษฐกิจและทัศนคติของผู้เรียน ได้แก่ ครอบครัวหย่าร้าง ย้ายที่อยู่บ่อย มีฐานะยากจน ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาเรียนเพื่อได้วุฒิเท่านั้น

3. แนวทางเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (O-NET) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ การวางแผน ควรมีส่วนร่วมในปฏิบัติงานและการวางแผนที่ดี การจัดองค์กร จัดตามบริบทและโครงสร้างที่เข้มแข็งเป็นปัจจุบัน การนำ การจูงใจจากผู้บริหารที่ให้เห็นความสำเร็จในการทำงานด้วยพรหมวิหาร 4 และการควบคุม ควรมีการติดตามนิเทศเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ

Abstract

The purpose of this study were to investigate the current state of management for upgrading academic achievement, to find important causes and factors that affected management for upgrading academic achievement as well as to discover guidelines to enhance the management for upgrading academic achievement of the Mattayom 3 students at the Mae Aeb Wittayakom School. The study consisted of 3 parts. First part was investigating the current state of management for upgrading academic achievement. Tool used was the document analysis, synthesized, concluded and presented in data description. Second part was finding the important causes and factors affecting management for upgrading academic achievement. Populations were the school administrator and the heads of eight learning areas. The research tool was interview then analyzed, synthesized and presented in data description. Final part was finding guidelines to enhance the management for upgrading academic achievement of the Mattayom 3 students. Tool used was an interview. The study indicated as follows:

1. The management for upgrading academic achievement following eight learning areas were found they included 1) Thai Language at 42.11 2) Mathematics

at 25.21 3) Science at 34.85 4) Social Studies, Religion and Culture at 42.15 5) Health and Physical Education at 45.86 6) Arts at 49.2 7) Occupations and Technology at 42.09 and 8) Foreign Languages at 27.57

2. The important causes and factors affecting to management for upgrading academic achievement comprised 1) Teachers have taught in an unrelated field to the course of study 2) The budget amount is not sufficient for supporting studying and learning activities 3) There was not enough teaching material 4) Administration had no clear plan and lacking of collaboration 5) Many students' families confronted with divorced parents' condition 6) Students were from poor families 7) Students did not realize the value of education.

3. The guidelines for upgrading achievement on O-Net International Test for Mattayom 3 students are 1) Create participation in implementation plan 2) Create organizing compact management method 3) Use the Four Sublime States of Mind to inspire personnel and 4) There must be frequently teaching supervision.

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 47 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับประกอบด้วยระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพภายนอก และมาตรา 48 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

โรงเรียนแม่แอบวิทยาคมเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัย 1 - 2 ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 - 6 ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 เป็นแหล่งพัฒนาความรู้และทักษะในการศึกษาสำหรับผู้ที่ไม่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อโดยตรงในโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาหลังจากจบการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่สามารถสนับสนุนการศึกษาให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นที่

ห่างไกลบ้านและ ความพร้อมของผู้เรียนทั้งความรู้ความสามารถที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนในเมืองและส่วนใหญ่ที่ผู้เรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ โรงเรียนแม่แอบวิทยาคมจึงเปิดโรงเรียนขยายโอกาสในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนที่ไม่มีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนห่างไกลและช่วยเหลือผู้เรียนที่มีผลการเรียนอ่อนได้รับโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

จากสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนแม่แอบวิทยาคม พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ปี พ . ศ . 2556 และปี พ .ศ.2557 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นยังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2556 และปีการศึกษา 2557 ส่วนใหญ่ต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังกล่าว จะเห็นได้ว่า มีปัจจัยต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง ส่งผลยังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่ได้ทดสอบนั้นอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานอันเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อครูที่จะต้องทำการทบทวนและหาแนวทาง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดังนั้น สิ่งที่จะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประกอบกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนแม่แอบวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงรายเขต เขต 3 อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานทำให้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษากิจการการจัดการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพื่อนำไปหาการบริหารจัดการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนแม่แอบวิทยาคมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต เขต3 และนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3โรงเรียนแม่แอบวิทยาคม
2. เพื่อหาเหตุและปัจจัยที่สำคัญมีผลกระทบต่อการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3โรงเรียนแม่แอบวิทยาคม
3. เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการยกระดับผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3โรงเรียนแม่แอบวิทยาคม

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ด้านความรู้

ได้ทราบสภาพผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ย้อนหลัง 3 ปีในปีการศึกษา 2555 ปีการศึกษา 2556 และปีการศึกษา 2557 ที่เกี่ยวข้องเหตุและปัจจัยที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ระดับชาติ (O-NET) และแนวทางที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) สูงขึ้น

2. ด้านการนำไปใช้ประโยชน์

ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผนการบริหารงานเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของโรงเรียนแม่แอ่ววิทยาคม วิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

ขอบเขตการวิจัย

ด้านเนื้อหา

1. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ(O-NET) ปีการศึกษา 2555 ปีการศึกษา 2556 และปีการศึกษา 2557 ย้อนหลัง 3 ปี
2. เหตุและปัจจัยที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอ่ววิทยาคม
3. แนวทางที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอ่ววิทยาคมสูงขึ้น

แหล่งข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Sources) คือ ผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครอง
2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources) คือ รายงานผลการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของ สทศ. ย้อนหลัง 3 ปี คือ ระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557

เวลา

เดือน กรกฎาคม 2558

วิธีดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการการจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอ่ววิทยาคม

1. วิธีดำเนินการวิจัย

1.1 ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

1.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1.1.1 รายการเครื่องมือ

1.1.1.1.1 แบบบันทึกการวิจัยเอกสารจากรายงานการวิเคราะห์ผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของ สทศ.

1.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

1.2.1 แบบบันทึก

1.2.1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบบันทึกข้อมูล

1.2.1.2 สร้างแบบบันทึกข้อมูลการวิจัยเอกสาร

1.2.2 แหล่งข้อมูล/การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2.2.1 แบบบันทึกการวิจัยเอกสาร

1.2.2.2 ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารร่องรอยหลักฐาน ดังนี้

1.2.2.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานการวิเคราะห์ผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ(O-NET) ของ สทศ .

1.2.2.4 เก็บรวบรวมข้อมูลตามกิจกรรมที่ปฏิบัติจริง ผู้ให้ข้อมูลตามกิจกรรมการสอบถามแบบมีโครงสร้างเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอ่ววิทยาคม

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากแบบบันทึก นำมาตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ เชื่อถือได้และจำแนกข้อมูลตามหมวดหมู่ตามขอบเขตการศึกษา และนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

- วิเคราะห์เนื้อหาสำคัญ (Content Analysis)

- สังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียง

ตอนที่ 2 เหตุและปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์
ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
แม่แอ่ววิทยาคม

2. วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1.1.1 รายการเครื่องมือ

- แบบสัมภาษณ์เหตุและปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอ่ววิทยาคม

2.1.1.1.1 วิธีการสร้างเครื่องมือ

2.1.1.1.2 ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบ

สัมภาษณ์ข้อมูล

2.1.1.1.2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง เหตุ
และปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทาง
การศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอ่ววิทยาคม
โดยแบบสัมภาษณ์ เรื่อง เหตุและปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการบริหารจัดการเพื่อยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนแม่แอ่ววิทยาคม นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ

2.1.1.1.2.3 ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
ตามจุดที่ควรแก้ไข แล้วจัดทำเครื่องมือเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อเตรียมนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล
จริงต่อไป

2.1.1.1.2.4 นำไปใช้แบบสัมภาษณ์กับกลุ่มประชากรที่จะ
เก็บข้อมูลจริง

2.1.2 แหล่งข้อมูล/การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1.2.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานผลการสัมภาษณ์

2.1.2.2 ผู้วิจัยนัดหมายผู้ที่จะการสัมภาษณ์ เรื่อง เวลา สถานที่ ประเด็น
การสัมภาษณ์ และกรณีจะขออัดคลิป VDO ถ่ายภาพ

2.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์เนื้อหาสำคัญ (Content Analysis) แบบสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาเหตุและปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอบวิทยาคม และ สังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียง

ตอนที่ 3 เพื่อหาแนวทางที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอบวิทยาคมสูงขึ้น

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

3.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกการสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวทางที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอบวิทยาคมสูงขึ้น

3.1.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

3.1.2.1 ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบบันทึก

การสัมภาษณ์

3.1.2.2 สร้างแบบบันทึกการสัมภาษณ์ เรื่องแนวทางที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอบวิทยาคมสูงขึ้น

3.1.2.3 นำแบบบันทึกการสัมภาษณ์ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาพิเศษตรวจสอบ

3.1.2.4 ปรับปรุงเครื่องมือแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วจัดทำเครื่องมือเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อเตรียมนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงต่อไป

3.1.2.5 ให้ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายออกหนังสือการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.2.6 นำแบบบันทึกการสัมภาษณ์ ที่ได้รับการแก้ไขตามจุดที่อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริง

3.1.3 แหล่งข้อมูล/การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.3.1 แบบบันทึกการสัมภาษณ์

3.1.3.2 ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารร่องรอยหลักฐาน ดังนี้

- เก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานการสัมภาษณ์

- ผู้วิจัยนัดหมายผู้ที่จะไปสัมภาษณ์ เรื่อง เวลา สถานที่ ประเด็น

การจัดสัมภาษณ์ และกรณีจะขออัดคลิป VDO การถ่ายภาพ

3.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์เนื้อหาสำคัญ (Content Analysis) แบบบันทึกการสัมภาษณ์

เพื่อหาแนวทางที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอ่ววิทยาคม และสังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระภาษาไทย อยู่ในระดับร้อยละ 42.11 กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ อยู่ในระดับร้อยละ 25.21 กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับร้อยละ 34.85 กลุ่มสาระสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม อยู่ในระดับร้อยละ 42.15 กลุ่มสาระสุขศึกษา และพลศึกษา อยู่ในระดับร้อยละ 45.86 กลุ่มสาระศิลปะ อยู่ในระดับร้อยละ 49.2 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี อยู่ในระดับร้อยละ 42.09 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับร้อยละ 27.57

2. เหตุและปัจจัยที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ-อุปกรณ์ ด้านการบริหารจัดการ ในสถานศึกษา ได้แก่ บุคลากรสอนไม่ตรงวิชาเอก ขาดงบประมาณในการสนับสนุนที่เพียงพอ วัสดุไม่เพียงพอมีเพียงหนังสือเรียนเท่านั้นการบริหารที่ไม่มีความชัดเจนและขาดการมีส่วนร่วม ด้านครอบครัว ด้านฐานะเศรษฐกิจและทัศนคติของผู้เรียน ได้แก่ ครอบครัวหย่าร้าง ย้ายที่อยู่บ่อย มีฐานะยากจน ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาเรียนเพื่อได้วุฒิเท่านั้น

3. แนวทางเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ การวางแผน ควรมีส่วนร่วมในปฏิบัติงานและการวางแผนที่ดี การจัดองค์กร จัดตามบริบทและโครงสร้างที่เข้มแข็งเป็นปัจจุบัน การนำองค์ การมุ่งใจจากผู้บริหารที่ให้เห็นความสำเร็จในการทำงานด้วยพรหมวิหาร 4 และการควบคุม ควรมีการติดตามนิเทศเป็นระยะๆอย่างสม่ำเสมอ

การอภิปรายผล

1. สภาพการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แอบวิทยาคม จากการวิจัยสภาพในการดำเนินงานยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยภาพรวม และรายวิชา ผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานคะแนนร้อยละ 50
2. เหตุและปัจจัยที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ-อุปกรณ์ ด้านการบริหารจัดการ
3. แนวทางเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การนำองค์ และการควบคุม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถานศึกษาควรมีการนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผน และรายงานผลการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่องและจริงจัง สถานศึกษาควรให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลตามแผนที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นปัจจุบัน
2. ควรให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสเสนอแนะแนวทางการพัฒนาและการปรับปรุงที่เกี่ยวกับการดำเนินงานยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ควรมีการการจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอต่อการดำเนินงานและตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย
4. ควรมีการจัดสรรงบประมาณตามความจำเป็นของสถานศึกษาเป็นหลักเพื่อให้การใช้งบประมาณมีประสิทธิภาพ
5. ควรปรับเปลี่ยนทัศนคติของนักเรียนให้เห็นความสำคัญของการเรียนไม่เพียงแต่การได้รับสิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่การศึกษาเท่านั้น
6. ควรสร้างความตระหนักถึงความสำคัญต่อการศึกษาและผลสัมฤทธิ์ให้กับนักเรียนในโรงเรียน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัย แนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาส เพื่อให้ผลการวิจัยให้ได้องความรู้ที่เกี่ยวกับแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างแท้จริง
2. ควรศึกษาแนวทางการการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในสถานศึกษาไปใช้ในการพัฒนาการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในสถานศึกษา
3. ควรศึกษาบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารที่มีผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาส

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). หลักสูตรพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อรองรับการกระจายอำนาจ
สำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา. นครปฐม: สถาบันพัฒนาครูคณาจารย์
และบุคลากรทางการศึกษา.
- ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, สถาบัน (องค์การมหาชน). (2551). ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
เรื่องการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนเล่มที่ 1 หลักการวัดและประเมินผล
การเรียนรู้ของนักเรียน. กรุงเทพมหานคร: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ
(องค์การมหาชน).
- ทดสอบทางการศึกษา, สำนัก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555).
มาตรฐานที่ควรปรับปรุงเร่งด่วนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ของสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ในภาพรวมของสังกัด) จากการทดสอบ O-NET ปี
การศึกษา 2554. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ทดสอบทางการศึกษา, สำนัก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553).
โครงการวิจัย: การนำผลการประเมินคุณภาพนักเรียนระดับชาติไปใช้ในการพัฒนา
คุณภาพการศึกษา เรื่อง การพัฒนา ดัชนีวัดสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการของสถานศึกษา
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุรชัย ไวยวรรณจิตร. (2552). การศึกษาสาเหตุที่ทำให้คะแนน O-NET ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ: กรณีศึกษาโรงเรียนสุขสวัสดิ์วิทยา. สถาบันทดสอบทาง
การศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).

แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านน้ำมิน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา

Guidelines for participative management of the administration of Ban
Nammin Child Development Center in Chiang Kham District of Phayao
Province

นางสาวกาญจนา แท้มงาม ^[16]

อาจารย์ ดร.สุวดี อุปินใจ ^[17]

อาจารย์ ดร.ไพโรจน์ รัตนวงษ์ ^[18]

บทคัดย่อ

การศึกษาอิสระเรื่อง แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน และ เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมินประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 44 คน ได้แก่ คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน จำนวน 14 คน ผู้ปกครอง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามสภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การศึกษาแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างนำมาวิเคราะห์เนื้อหา แล้วสรุปเป็นรายข้อ ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมินพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย

[16] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

[17] [18] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2. แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมินจากการสัมภาษณ์ พบว่า ด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก คือ 1) การคัดเลือกคณะกรรมการควรคำนึงถึงแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง 2) ควรมีการอบรมคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อให้ทราบบทบาทและหน้าที่ของตนเอง 3) การทำประชาคมในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการด้านการศึกษาของเด็ก 4) การประชุมคณะกรรมการ เพื่อปรึกษาหารือร่วมกัน 5) การมีส่วนร่วมในการวางแผน การกำหนดวิสัยทัศน์ นโยบาย 6) การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน และงบประมาณ 7) การมีส่วนร่วมในการจัดหาสื่อการเรียนการสอน อาหารกลางวัน และอาหารเสริม 8) การมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร 9) การประชาสัมพันธ์ข่าวสารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 10) การประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครอง 11) การใช้ชุมชนเป็นฐานในการจัดการศึกษา

ด้านบุคลากร คือ 1) การมีส่วนร่วมวางแผนพัฒนาผู้เรียน 2) การมีส่วนร่วมประเมินพัฒนาการผู้เรียน 3) การมีส่วนร่วมให้ข้อเสนอแนะแก่ครูผู้ดูแลเด็ก 4) การมีส่วนร่วมสรรหาพนักงานที่มาปฏิบัติงาน 5) สนับสนุนให้ครูผู้ดูแลเด็กเข้าร่วมฝึกอบรม 6) การมีส่วนร่วมให้ครูได้มีโอกาสในการพัฒนาวิชาชีพ 7) การมีส่วนร่วมประเมินผลการปฏิบัติงานของครู 8) การมีส่วนร่วมประเมินจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ด้านอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย คือ 1) การมีส่วนร่วมตรวจสอบโครงสร้างอาคารและมาตรฐาน 2) การมีส่วนร่วมกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัย 3) ควรมีส่วนร่วมจัดสภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะ 4) การมีส่วนร่วมซักซ้อมการป้องกันอุบัติเหตุ 5) การจัดหาเครื่องเล่นที่เหมาะสม 6) การจัดหาอุปกรณ์การปฐมพยาบาล

ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร คือ 1) การมีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 2) การมีส่วนร่วมกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 3) การมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการ 4) การมีส่วนร่วมนิเทศ 5) การมีส่วนร่วมประเมินผลการเรียนรู้

ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน คือ 1) ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน 2) ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กเรียนรู้จากปราชญ์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น 3) ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชน 4) ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กร่วมกิจกรรมวันสำคัญ 5) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการตรวจสอบสุขภาพ 6) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีชมรมผู้ปกครอง 7) การมีส่วนร่วมประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย

ด้านการส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย คือ 1) การร่วมมือกับเครือข่ายภายนอก ชุมชน 2) ส่งเสริม สนับสนุน แข่งขัน ประกวด 3) ส่งเสริม สนับสนุนการประชาสัมพันธ์ 4) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการศึกษาดูงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอื่นๆ 5) ส่งเสริม สนับสนุนการใช้ เครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ

คำสำคัญ การมีส่วนร่วม ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

Abstract

This independent study was aimed to investigate the current state of participative management of the Ban Nammin Child Development Center administration and to find guidelines for enhancing the participative management of the center administration. The sampling population was 44 related persons which consisted of the 14 committee of the Ban Nammin Child Development Center and 30 parents. The data gathering tool for investigating the current state of the Child Development Center was questionnaire then systematically analyzed using mean and standard deviation. The tool used for finding guidelines to enhance the participative management of the Child Development Center administration was structured interview then systematically analyzed, concluded and presented in data description. The study found:

1. The participative management of the Child Development Center administration was ranked at medium level which can be divided that the academic and curriculum activities was ranked at best level but the promote cooperation to other organization for the child development was ranked at poor level.

2. The proposed guidelines for enhancing the participative management are :

The Child Development Center management will have to 1) set up the rule to recruit the most suitable committee 2) train the Child Development Center's committee 3) find solution to any problem of the center together 4) set up monthly meeting 5) participate in planning, creating the Child Development Center's vision and policy 6) participate in action plan and budget 7) participate in making decision for learning and teaching materials, lunch and supplementary foods 8) participate in

fundraising 9) participate in promoting the Child Development Center to public 10) evaluate the satisfaction of parents 11) participate in community based management.

The personnel will have to participate in 1) children's development plan 2) tracking of children's development 3) giving suggestion to child care provider 4) staff recruitment 5) encouraging teachers to attend training courses 6) supporting professional teacher development 7) teacher assessment 8) tracking professional ethics of teacher.

The persons who are responsible for the center's properties, environment and safety will have to participate in 1) checking the Child Development Center properties for safety condition 2) security measures 3) providing hygienic environment 4) practicing for accident prevention 5) providing children's play equipment 6) supplying first aid equipment

The persons who are responsible for the academic and curriculum activities will have to participate in 1) local curriculum development 2) determining the desirable qualification 3) creating activities to promote children's development 4) educational supervision 5) student learning assessment

The persons who are responsible for all sectors participation and support will have to 1) encourage children to attend community or social events 2) support children to learn directly from the local teacher and local knowledge 3) support children to learn from the local sources 4) support children to participate in activities of the important event 5) support in health check 6) support to have parent club 7) participate in evaluation of the Child Development networks.

The persons who are responsible for the child development networks promotion will have to. 1) cooperate to other child development centers 2) promote, support, compete and contest 3) promote the Child Development Center news to public 4) promote educational trip to other child development centers 5) promote using Information Communication Technology at the Child Development Center

Keyword: participation, child development center, child development center management standard

บทนำ

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ไว้ 6 ด้าน คือ 1) มาตรฐานด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นการกำหนดมาตรฐานการดำเนินงานสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีมาตรฐานและคุณภาพตามหลักวิชาการ กฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องโดยความร่วมมือสนับสนุนของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ ได้แก่ ด้านการบริหารงาน ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล 2) มาตรฐานด้านบุคลากร เป็นการกำหนดมาตรฐานการดำเนินงานสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านบุคลากร และการบริหารจัดการ เช่น คุณสมบัติและบทบาทหน้าที่ของบุคลากรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ดูแลเด็ก ผู้ประกอบอาหาร ตลอดจนผู้ทำความสะอาดศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นต้น 3) มาตรฐานด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย เป็นการกำหนดมาตรฐานสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย ในด้านอาคารสถานที่ เป็นการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับพื้นที่ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ตั้ง จำนวนชั้นของอาคาร ทางเข้า-ออก และประตูหน้าต่าง ตลอดจนพื้นที่ใช้สอยอื่น ๆ รวมถึงด้านสิ่งแวดล้อม เป็นการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกตัวอาคาร เช่น แสงสว่าง เสียง การถ่ายเทอากาศ สภาพพื้นที่ภายในอาคาร รั้ว สภาพแวดล้อมและมลภาวะ เป็นต้น นอกจากนี้ในด้านความปลอดภัยเป็นการกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวกับความปลอดภัย เช่น การกำหนดมาตรการป้องกันความปลอดภัย และมาตรการเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉิน 4) มาตรฐานด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตรเป็นการกำหนดมาตรฐานสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร ได้แก่ คุณลักษณะของเด็กที่พึงประสงค์ ตามวัย ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา การจัดประสบการณ์ ตลอดจนการจัดกิจกรรมประจำวันสำหรับเด็ก เป็นต้น 5) มาตรฐานด้านการมีส่วนร่วม และการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนเป็นการกำหนดมาตรฐานสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน เช่น การประชุมชี้แจงให้ราษฎรในชุมชนทราบถึงประโยชน์และความจำเป็นของการดำเนินการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์การจัดให้มีกองทุนส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน ตลอดจนการติดตามและประเมินผลรวมถึงการเข้ามามีส่วนร่วมจากชุมชน หรือประชาคมในท้องถิ่น 6) มาตรฐานด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพมาตรฐานในการอบรมเลี้ยงดู จัดประสบการณ์และส่งเสริมพัฒนาการ

เรียนรู้แก่เด็กปฐมวัยอย่างครอบคลุม กว้างขวาง เป็นพื้นฐานของการศึกษาเพื่อพัฒนาคนอย่างมีคุณภาพ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องได้รับการส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค เป็นต้น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (2553)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน ตระหนักถึงความสำคัญของกระบวนการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และผู้ปกครอง ซึ่งแนวคิดการมีส่วนร่วมนี้ สอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพ ภายนอกกรอบสาม (พ.ศ.2554 - 2558) โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาที่ ได้เสนอแนะแนวทางการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน ว่าควรให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วม โดยการประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วน เพื่อพัฒนาการดำเนินงาน การนิเทศ กำกับติดตาม ควรมีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการนำผลประเมินการประเมินไปพัฒนางานให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อมุ่งสู่คุณภาพตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน สามารถนำแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไปสู่การปฏิบัติ เพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยได้อย่างเป็นรูปธรรม
2. องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาว สามารถนำไปใช้เพื่อกำหนดนโยบาย ส่งเสริมสนับสนุน การจัดการศึกษาโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน และเครือข่าย เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป
3. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สถานศึกษา หน่วยงานภาครัฐ องค์กรชุมชน และองค์กรภาคเอกชน สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัย ไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการศึกษาเพื่อเด็กปฐมวัยในอันที่จะพัฒนาการศึกษาของสังคมไทยต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2553 แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2) ด้านบุคลากร 3) ด้านอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย 4) ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร 5) ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน 6) ด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (2553)

1.2 กระบวนการมีส่วนร่วม 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา 2) การมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา 3) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนา 4) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา 5) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนา

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน ได้แก่ คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน จำนวน 14 คน และผู้ปกครอง จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 44 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน จำนวน 14 คน และผู้ปกครอง จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามสภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน ประชากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์ในขั้นตอนนี้ คือ คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยสัมภาษณ์แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหาสำคัญ แล้วนำเสนอประเด็นสำคัญเป็นรายชื่อ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านน้ำมิน เป็นรายด้าน พบว่า คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมินมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (= 2.92) เมื่อพิจารณาเรียงตามลำดับเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย ด้านบุคลากร ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย

2. ผลการศึกษาแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้ำมิน สรุปผลได้ ดังนี้

2.1 ด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่า แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมควรให้คณะกรรมการมีบทบาท หน้าที่ ดังนี้ 1) การคัดเลือกคณะกรรมการควรคำนึงถึงแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง โปร่งใส ตามสัดส่วนที่กำหนด 2) ควรมีการอบรมคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้ทราบถึงบทบาท และหน้าที่ของตนเอง 3) ควรมีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและเกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการศึกษาของเด็ก 4) ในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรมีการประชุม คณะกรรมการ เพื่อปรึกษาหารือร่วมกัน 5) คณะกรรมการควรมีส่วนร่วมในการวางแผน การกำหนดวิสัยทัศน์ นโยบาย 6) คณะกรรมการควรมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน และการใช้งบประมาณเพื่อให้การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีระบบธรรมาภิบาลเพื่อความโปร่งใส และเป็นธรรม 7) คณะกรรมการควรมีส่วนร่วมในการจัดหาสื่อการเรียนการสอน อาหารกลางวัน และอาหารเสริม 8) คณะกรรมการควรมีส่วนร่วมในการ สนับสนุน และระดมทรัพยากรในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 9) ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ ข่าวสาร ข้อมูลของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และช่องทางในการสื่อสารของผู้ปกครอง คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้รับข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว 10) ควรจัดให้มีระบบการประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครอง

2.2 ด้านบุคลากร คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่า แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมควรให้คณะกรรมการมีบทบาท หน้าที่ ดังนี้ 1) มีส่วนร่วมกับครูเพื่อการวางแผนพัฒนาผู้เรียน 2) มีส่วนร่วมในการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน 3) มีส่วนร่วมให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของครูผู้ดูแลเด็ก 4) มีส่วนร่วมในการสรรหาพนักงานจ้างต่าง ๆ เพื่อเข้ามาปฏิบัติงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 5) สนับสนุนให้ครูผู้ดูแลเด็ก

เข้าร่วมฝึกอบรม การศึกษาดูงาน 6) มีส่วนร่วมให้ครูผู้ดูแลเด็กได้มีโอกาสในการพัฒนาวิชาชีพ ครู 7) มีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูผู้ดูแลเด็ก 8) มีส่วนร่วมในการประเมินจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้ดูแลเด็ก

2.3 ด้านอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่า แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมควรให้คณะกรรมการมีบทบาท หน้าที่ ดังนี้ 1) มีส่วนร่วมในการตรวจสอบโครงสร้างตัวอาคารที่แข็งแรงและได้มาตรฐาน 2) มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับเด็กปฐมวัย 3) มีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อมที่ถูกต้องเหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย 4) ซักซ้อมป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากภัยธรรมชาติ และอัคคีภัย 5) จัดหาเครื่องเล่นที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย 6) จัดหาพยาบาล และอุปกรณ์การปฐมพยาบาลเบื้องต้น

2.4 ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่า แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมควรให้คณะกรรมการมีบทบาท หน้าที่ ดังนี้ 1) มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น 2) มีส่วนร่วมในการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน 3) มีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย 4) มีส่วนร่วมนิเทศการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย 5) มีส่วนร่วมประเมินผลการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย

2.5 ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่า แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมควรให้คณะกรรมการมีบทบาท หน้าที่ ดังนี้ 1) ส่งเสริม สนับสนุนให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กนำเด็กเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน 2) ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้จากปราชญ์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น 3) ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชน 4) ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กปฐมวัยร่วมกิจกรรมวันสำคัญ ระหว่างบ้าน วัด และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 5) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการตรวจสอบสุขภาพของเด็กปฐมวัยร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลอย่างสม่ำเสมอ 6) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีชมรมผู้ปกครองเด็กปฐมวัย 7) มีส่วนร่วมประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่ายจัดกิจกรรมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2.6 ด้านการส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่า แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมควรให้คณะกรรมการมีบทบาท หน้าที่ ดังนี้ 1) ประสานความร่วมมือกับเครือข่ายภายนอกชุมชนในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2) ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการแข่งขันประกวด โดยนำเด็กเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ 3) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในรูปแบบต่างๆที่หลากหลาย 4) ส่งเสริม

สนับสนุนให้มีการศึกษาในงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอื่นๆเพื่อนำรูปแบบที่ประสบความสำเร็จมาประยุกต์ใช้ 5) ส่งเสริม สนับสนุนให้ใช้เครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศในการประชาสัมพันธ์และสื่อสารกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

การอภิปรายผล

1. ด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีประเด็นอภิปรายผล ได้แก่ 1) การคัดเลือกคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่าควรมีการสรรหาตามแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง โปร่งใส ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีบทบาทในฐานะผู้นำชุมชนและท้องถิ่นและต้องทำงานร่วมกับเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกชุมชน การสรรหาและได้มาซึ่งคณะกรรมการควรมีความเหมาะสม เป็นธรรม และสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง 2) การอบรมคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ทราบถึงบทบาท และหน้าที่ของตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมิได้ให้ความสำคัญกับการฝึกอบรม เพื่อสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด อาจเป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลอาจมิได้เห็นถึงความสำคัญในการบริหารแบบมีส่วนร่วม สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพวัลย์ ทันทา (2547 : บทคัดย่อ)ที่ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการพัฒนาในการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจังหวัดเลยใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการค้นหาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาในการพัฒนาเด็ก ด้านการเลือกแนวทางแก้ไขปัญหาในการพัฒนาเด็ก ด้านการวางแผนเพื่อดำเนินงานพัฒนาเด็ก ด้านการดำเนินงานพัฒนาเด็กเล็กและด้านติดตามประเมินผลการดำเนินงานผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในระดับปานกลาง

2. ด้านบุคลากร มีประเด็นอภิปรายผล ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมกับครูเพื่อการวางแผนพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นเด็กปฐมวัยมีความแตกต่างกัน ดังนั้นคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ปกครอง และครูผู้ดูแลเด็ก จึงควรมีการประสานความร่วมมือกันเพื่อวางแผนการพัฒนาผู้เรียนร่วมกัน 2) การมีส่วนร่วมในการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่าผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดเด็กปฐมวัยมากที่สุด ดังนั้นคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และผู้ปกครอง จึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับแนวคิดของสัมฤทธิ์ การเพ็ง (2544 : บทคัดย่อ) ที่ได้ให้แนวคิดว่าจะต้องสร้างความมั่นใจและหลักประกันต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ ผู้เรียนที่จบการศึกษามีคุณภาพ มาตรฐานการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนา พบว่าคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีส่วนร่วมในการรับทราบผลการประเมินพัฒนาการผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้ดูแลเด็กได้เน้นการสื่อสารกับผู้ปกครอง ด้วยแบบบันทึกพัฒนาการผู้เรียนเป็นรายบุคคล

3. ด้านอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย มีประเด็นอภิปรายผล ได้แก่ 1) มีส่วนร่วมในการตรวจสอบโครงสร้างตัวอาคารที่แข็งแรงและได้มาตรฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีความตระหนักถึงความปลอดภัยของบุตรหลาน โดยเฉพาะด้านกายภาพของอาคารสถานที่ จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้เห็นว่าควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน 2) มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับเด็กปฐมวัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีความตระหนักถึงความปลอดภัยของบุตรหลาน จึงเห็นว่าการตรวจสอบ และกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น สอดคล้องกับฉันทมติ ปัทมเสวี (2548) วิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงาน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยภาพรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการบริหารงาน งานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ผลการเปรียบเทียบองค์การบริหารส่วนบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่มีสภาพการบริหารมากกว่าขนาดเล็ก

4. ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร มีประเด็นอภิปรายผล ได้แก่ 1) มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่า หลักสูตรท้องถิ่นเป็นหลักสูตรที่เกิดจากการนำสภาพที่เป็นปัญหา จุดเด่น เอกลักษณ์ของชุมชน สังคม ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะที่พึงประสงค์มากำหนดเป็นสาระและจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับเด็กบนพื้นฐานของหลักสูตรแกนกลาง และเพิ่มเติมสาระตามความถนัด ความสนใจของเด็กปฐมวัย ดังนั้น การมีส่วนร่วมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และชุมชนจึงมีความสำคัญ 2) มีส่วนร่วมในการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่า มีความจำเป็นต้องปลูกฝังคุณลักษณะ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมในเด็กปฐมวัย เพื่อช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาในองค์รวมทั้งด้านสติปัญญา และคุณธรรม อันจะนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคง และสงบสุขในสังคม

5. ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน มีประเด็นอภิปรายผล ได้แก่

1) ส่งเสริม สนับสนุนให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กนำเด็กเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่า การใช้ชุมชนเป็นฐานในการจัดการศึกษาก็เพื่อปลูกฝังให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจ และตระหนักถึงการสืบทอดประเพณีอันดีงามของชุมชนและท้องถิ่น 2) ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้จากปราชญ์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนโดยปราชญ์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น จะช่วยให้เด็กปฐมวัยเกิดความสุขในการเรียนรู้ จากวิถีชีวิตและสังคม ซึ่งการเรียนรู้จากปราชญ์ และภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นการบูรณาการระหว่างความรู้ใหม่ กับสภาพแวดล้อมของชุมชนและท้องถิ่นที่ผสมกลมกลืนกัน สอดคล้องกับ Pallozzi(1981 : 1418) ได้ศึกษาวิจัยรูปแบบของชุมชนต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของโรงเรียนท้องถิ่นในมลรัฐนิวเจอร์ซีย์ ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยสอบถามคณะกรรมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบที่ใช้ในการจัดการศึกษาควรขยายไปเป็นรูปแบบของชุมชนเมืองด้วยการจัดการศึกษาในโรงเรียนควรร่วมมือกันทุกฝ่ายโรงเรียนไม่ควรยึดติดกับนโยบายมากนักส่วนมากชุมชนควรเสนอแนะนโยบายที่ตรงกับความสามารถ

6. ด้านการส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย มีประเด็นอภิปรายผล ได้แก่ 1)

ประสานความร่วมมือกับเครือข่ายภายนอกชุมชนในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่า ควรมีการแสวงหาความร่วมมือจากเครือข่ายภายนอกชุมชนได้แก่ บุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร หน่วยงาน สถาบัน โดยการประสานความร่วมมือให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กปฐมวัย อย่างเป็นระบบ 3) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการแข่งขันประกวด โดยนำเด็กเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เห็นว่า การส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กปฐมวัยเข้าร่วมการแข่งขัน การประกวด ในกิจกรรมต่างๆจะช่วยให้เด็กกล้าแสดงออก และเกิดประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อีกทั้งยังทำให้ผู้ปกครองเกิดความภาคภูมิใจในการแสดงออกของบุตร หลานตนเองอีกด้วย สอดคล้องกับเมตต์ เมตต์การุณจิต (2547 : 16) การเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ในลักษณะของการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจร่วมติดตามผล การเปิดโอกาสให้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้ประโยชน์ในด้านการนำเอาความรู้ ความสามารถและทักษะของคนในองค์กรหรือท้องถิ่น มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม การเข้ามามีส่วนร่วมจะช่วยให้ผู้เข้าร่วมมีความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและมีศักดิ์ศรี จะกระตุ้นให้ทุกฝ่ายได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ควรให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาร่วมกับเครือข่ายภายในชุมชน ได้แก่ วัด โรงเรียน ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง และแสวงหาความร่วมมือจากเครือข่ายภายนอกชุมชน

1.2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ควรกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ด้านการมีส่วนร่วม และแนวทางการจัดการศึกษาปฐมวัย ที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนโดยมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม

1.3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ควรจัดการฝึกอบรม สัมมนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อให้คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเข้าใจบทบาท หน้าที่ และสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1.4 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ครอบคลุมตามมาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้เด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ อย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาแนวทางการสร้างเครือข่ายการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2.2 ควรมีการศึกษา ยุทธศาสตร์ด้านการมีส่วนร่วม ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2.4 ควรมีการศึกษาถึงรูปแบบในการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2553).มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ:สำนักประสานและพัฒนากิจการศึกษท้องถิ่น.
- นิชมนต์ ปัทมเสวี. (2548). สภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ทิพวัลย์ ทันทา. (2547). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการพัฒนาเด็กในการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.
- เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2547). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม: ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและราชการ. กรุงเทพฯ: บัคพอยท์.
- สมฤทธิ์ การเพ็ง. “การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา,”วารสารวิชาการ.4,9(2544):24.
- Pallozzi,D.p. (1981). A model for community participation in local school district decision making.Dissertation Abstracts International. 42(4) : 1481.

แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนบ้านป่ายาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

Independent Study Topic : Cooperative Administration Guidelines in
Ethnic and Morality support for Payang Students, Chiang Rai Educational
Service Area Office District 3

นายเสนีย์ราช บุญยอด ^[19]

อาจารย์ ดร.สมเกียรติ ตุ่นแก้ว ^[20]

อาจารย์ ดร.สุวดี อุปปินใจ ^[21]

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการมีส่วนร่วม ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ
การมีส่วนร่วม และแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาใน
การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน
คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จำนวน 64 คน และใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง
(Purposive Sampling) จากประธานผู้ปกครองของชั้นเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาชั้น
พื้นฐาน และคณะครู รวม 14 คนเพื่อใช้ในการสนทนากลุ่ม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้
แบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปหา
ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอผลในรูปตาราง ประกอบคำบรรยาย
แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาดำเนินการสนทนากลุ่ม ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. สภาพการมีส่วนร่วม ของผู้ปกครองในการวางแผน ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม
ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีส่วนร่วมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
คือ การประชุมพบปะกับครู และ ผู้บริหาร เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการและ

[19] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

[20] [21] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

รูปแบบในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การเตรียมงบประมาณ และทรัพยากรในการดำเนินการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม รองลงมา คือ การกำหนดเป้าหมายใน การพัฒนาและวางแผนการดำเนินการ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

2. เหตุและปัจจัยใดที่ส่งผลกระทบ ต่อการมีส่วนร่วมในการส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม คือ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง เพราะอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่ต่างกัน จึงทำให้มีหลากหลายอาชีพ ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ ดูแลลูกหลานเท่าที่ควร

3. แนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ การวางแผนงาน ในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ควรเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ควรจัดให้เหมาะสมทั้งเวลา และสถานที่ ควรมีการอบรมค่ายคุณธรรมนักเรียนทุกช่วงชั้น ควรเชิญวิทยากรจากภายนอก มาช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรให้ได้ก็มีเวลาเรียนรู้เรื่องคุณธรรม จริยธรรม อย่างน้อย 1 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์

Abstract

The objectives of this independent study are to study the conditions and effective aspects of cooperative administration, and to find guidelines in ethnic and morality support cooperated by guardians and parents of students, educational committees at Payang school, Chiang Rai Educational Service Area Office District 3. Group samples are deans of guardian and parents at Payang School, Educational committees of school, groups of teachers and executives at Payang School, Chiang Rai Educational Service Area Office District 3. The total amounts of examples are 64 people. Author used “Purposive sampling selection”. From the samples of deans of guardian and parents at Payang School, Educational committees of school, there were 14 people joining group discussion. Data collection was executed by data analysis, and all statistics, for example percentage, standard deviation (SD), was calculated by computer software and applications. All data were represented by tables and descriptions under pictures. After that, author used questionnaires and discussed in the group. The results of the independent study were concluded following:

1. The average of conditions of cooperative administration of guardians and parents of student in ethnic and morality support in “Planning” was in GOOD

level. If it was considered each topic, the highest average of cooperative administration of was meeting between teachers and executives. The second high result was the achievement emphasis in ethical and moral development and planning.

2. Causes and aspects which affected on Ethical and moral support were ages, educational qualifications, and occupations of parents and guardians. Because of these different aspects, their parents could not support and take care of their children very well.

3. The guidelines of cooperation of guardians and parents and committee of school were to support in Ethic and morality, and focus on the importance of student. It was suggested that the time and places should be adjusted properly. The Ethical and Moral training camp should be considered, and all levels of students must be participated. Moreover, school should invite some well-known lecturers from outside school for instructing and giving knowledge about Ethic and morality at least one week.

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 79 ข้อ (3) และ (4) (สภาร่างรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2550 : 32) ระบุว่ารัฐต้องพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบ ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้มีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนกระจายอำนาจ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และเอกชนจัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

อุดมชัย สอนทวี (2546 : 20) ได้กล่าวว่า โรงเรียนกับชุมชนมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันมานาน จนมีแนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนและชุมชนว่า โรงเรียนตั้งขึ้นเพื่อชุมชน ชุมชนจึงควรมีส่วนกำหนดเป้าหมาย นโยบายและกำหนดทิศทางของโรงเรียนในรูปแบบต่าง ๆ เพราะ

โรงเรียนเป็นของชุมชนโดยชุมชนและเพื่อชุมชน ทั้งยังเป็นแหล่งวิทยาการและวิทยาการของชุมชนในการศึกษาเพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคมการศึกษาความต้องการของชุมชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้กับเด็กเพื่อเป็นกำลังสืบทอดวิถีชีวิตวัฒนธรรม และความเป็นไทยให้ดำรงอยู่กับการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลไม่ได้ขึ้นอยู่กับการสอนของครูในโรงเรียนเพียงอย่างเดียว ในการบริหารเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนซึ่งเป็นชุมชนใหญ่ ทำให้การสัมพันธ์กับชุมชนยังไม่ทั่วถึง และเข้าไม่ถึงชุมชนได้ตามที่คาดหวังจึงจำเป็นต้องหาแนวทางและวิธีการที่จะทำให้ชุมชนในทุกหมู่บ้านเข้ามามีส่วนร่วม ด้านการบริหารอย่างเต็มที่ และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านป่าอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป

ประกาศิรี สุรพันธ์ (2550 : 10)กล่าวว่า กระบวนการในการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายได้ จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการที่สำคัญโดยสถานศึกษาต้องจัดระบบการบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้รับบริการเกิดความมั่นใจว่าการบริหารองค์กรของสถานศึกษา สามารถประกันได้ว่ามีคุณภาพ มีการดำเนินงานและการประเมินที่ระบอบอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนบ้านป่ายาง ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 ตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีนักเรียนจำนวน 880 คน เป็นโรงเรียนที่อยู่ใกล้แนวชายแดน หมู่บ้านในเขตบริการ ราษฎรส่วนใหญ่เป็นชาวต่างด้าวไม่มีสัญชาติ มาจากครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้าง แยกทางกัน หรือพ่อแม่ไปทำงานต่างจังหวัด แล้วให้นักเรียนอยู่กับผู้ปกครอง เช่น ปู่-ย่า ตา-ยาย จึงทำให้ไม่มีเวลาในการอบรมสั่งสอน บุตรหลานของตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง
3. เพื่อศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมและส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษากลับมาใช้ในการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ไปประยุกต์ใช้ ในการบริหารโรงเรียนในลักษณะการบริหารแบบมีส่วนร่วมเหมือนกัน

2. หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพการมีส่วนร่วม ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วม และแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ทั้ง 8 ประการสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. การมีส่วนร่วมวางแผนส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม (Plan)
2. การมีส่วนร่วมปฏิบัติการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม (Do)
3. การมีส่วนร่วมประเมินผลงานการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม (Check)
4. การมีส่วนร่วมพัฒนาปรับปรุงในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม (Action)

ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย

1. คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนบ้านป่ายาง จำนวน 40 คน
2. คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านป่ายาง จำนวน 13 คน
3. ประธานผู้ปกครองนักเรียนชั้นเรียนละ 1 คน จำนวน 11 คน

รวมประชากรทั้งสิ้น 64 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านป่ายาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา เชียงราย เขต 3 เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) มีการออกแบบการดำเนินการวิจัยดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 วิธีการดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย	ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	การจัดทำกับข้อมูล
1. เพื่อศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง	- ผู้บริหาร -ครูผู้สอน -คณะกรรมการสถานศึกษา -ผู้ปกครอง	แบบสอบถาม (rating scale)	การสอบถาม	วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย , ร้อยละ , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง	- ผู้บริหาร -ครูผู้สอน -คณะกรรมการสถานศึกษา -ผู้ปกครอง	สนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)	บันทึก การสนทนากลุ่มด้วยตนเอง	วิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

วัตถุประสงค์การวิจัย	ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	การจัดทำกับข้อมูล
3. เพื่อศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมและส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง	- ผู้บริหาร -ครูผู้สอน -คณะกรรมการสถานศึกษา -ผู้ปกครอง	สนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)	บันทึกการสนทนากลุ่มด้วยตนเอง	วิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดประชากรเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ในขั้นตอนนี้เป็น คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนบ้านป่ายาง จำนวน 40 คน คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านป่ายาง จำนวน 13 คน และประธานผู้ปกครองนักเรียนห้องเรียนละ 1 คน จำนวน 11 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 64 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถาม (questionnaire) ชนิดปลายปิด (close ended questionnaire) ซึ่งมีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ (check list) และแบบประเมินค่า (rating scale) 5 ช่วง (Likert's Rating Scale) โดยแบ่งคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม มี จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายางมีรายละเอียดระดับการให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert's Rating Scale) ดังนี้

- 5 หมายถึง มีส่วนร่วมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีส่วนร่วมมาก
- 3 หมายถึง มีส่วนร่วมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีส่วนร่วมน้อย
- 1 หมายถึง มีส่วนร่วมน้อยที่สุด

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้ศึกษามีวิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามโดยมีเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้ว ให้ประธานกรรมการและกรรมการควบคุมวิจัย ตรวจสอบและพิจารณาแก้ไขให้สมบูรณ์ นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาภาษาที่ใช้ และพิจารณาตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการตรวจสอบความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence : IOC) ของข้อคำถาม มีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้ (สุรพงษ์ คงสัตย์ และ ชีรชาติ ธรรมวงศ์, 2551) ดังนี้
ให้คะแนน 1 เมื่อแน่ใจข้อคำถามนั้นวัดตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจข้อคำถามนั้นวัดตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจข้อคำถามนั้นวัดไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. เลือกข้อที่มีค่าคะแนนตั้งแต่ 0.67-1.00
5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่คุณเชี่ยวชาญเสนอแนะ
6. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเป็นการสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านป่ายาง เพื่อขออนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล จากประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนบ้านป่ายาง

2. ผู้ศึกษาส่งแบบสอบถามให้กับผู้ปกครอง ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา ของโรงเรียนบ้านป่ายาง ด้วยตนเอง

3. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. การจัดทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา ตรวจสอบความสมบูรณ์ในการกรอกแบบสอบถาม จากนั้นตรวจ และได้ดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบบรรยาย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

2.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC)

2.2 วิเคราะห์ระดับการบริหารการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง โดยหาคะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน คำนวณโดยใช้คะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทั้ง 5 ระดับ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายและแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย โดยกำหนดระดับการมีส่วนร่วมมาแปลความหมายและวิเคราะห์ความหมายโดยประยุกต์ตามระดับการมีส่วนร่วม

ขั้นตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วม และแนวทางการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ใช้กระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาขั้นตอนนี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 5 คน ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 5 คน ครูหัวหน้าช่วงชั้น จำนวน 3 คน รวมทั้งหมด 14 คน เพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วม แนวทางการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษาเป็นผู้บันทึกการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับแนวการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้ศึกษาเป็นผู้บันทึกการสนทนาลงในแบบบันทึกการสนทนาที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น โดยสนทนากลุ่ม ผู้บริหารคณะครู กรรมการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านป่ายาง มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในขั้นตอนที่ 1 มาใช้ในการสร้างคำถามในแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม
2. ผู้ศึกษาได้สร้างคำถามในแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม แล้วนำคำถามในแบบบันทึกที่สร้างขึ้นมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อรับข้อเสนอแนะและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านป่ายาง ส่งหนังสือเพื่อเรียนเชิญคณะกรรมการสถานศึกษา และตัวแทนผู้ปกครองเข้าร่วมประชุม ณ โรงเรียนบ้านป่ายาง

3.2 ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกการสนทนาผู้บริหารสถานศึกษา ที่เป็นตัวอย่างประชากร โดยนำข้อมูลจากการแบบบันทึกการสนทนาใช้ในการวิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ซึ่งการสนทนากลุ่ม เป็นวิธีรวบรวมข้อมูลจากการนั่งสนทนากับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เป็นกลุ่ม โดยผู้ร่วมสนทนากลุ่มจะได้มาจากการเลือกสรรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การเตรียมการก่อนการจัดกลุ่มสนทนา

1.1 การกำหนดหัวข้อและประเด็นแนวคำถามที่จะใช้ในการจัดกลุ่มสนทนา ผู้ศึกษาได้กำหนดหัวข้อประเด็นและแนวคำถามจากแบบสอบถามสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและ คณะกรรมการสถานศึกษาในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ที่ได้รับคืนมาจากผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 การเตรียมบุคคลในการจัดกลุ่มสนทนา

1.3 การเตรียมอุปกรณ์ในการจัดกลุ่มสนทนา ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

1.4 สถานที่จัดกลุ่มสนทนา ผู้ศึกษาเลือกสถานที่ที่จัดกลุ่มสนทนาที่มีความสะดวก
กับสำหรับสมาชิกทุกคน

1.5 การกำหนดบุคคลที่เข้าร่วมกลุ่มสนทนา กลุ่ม การจัดกลุ่มสนทนาในครั้งนี้ ผู้
ศึกษาจะเลือกผู้ร่วมกลุ่มสนทนาที่มีคุณลักษณะที่ผู้ศึกษากำหนด และคัดเลือกผู้เข้าข่ายที่จะ
เป็นผู้นำให้ข้อมูลหลักโดยพิจารณาว่าใครจะเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลดีที่สุด เช่น เป็นผู้ที่มีความพร้อม
และกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกลุ่มสนทนา กล้าแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

2. ขั้นตอนการดำเนินการสนทนา ในการจัดกลุ่มสนทนาในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษา
ได้ดำเนินการตามรายละเอียด ดังนี้

2.1 การนัดหมายสมาชิกกลุ่มสนทนา ผู้ศึกษาได้แจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่

2.2 การเตรียมสถานที่จัดกลุ่มสนทนา ผู้ศึกษาได้จัดเตรียมสถานที่สำหรับการจัด
กลุ่มสนทนาให้เรียบร้อยก่อนที่ผู้ร่วมสนทนาจะเดินทางมาถึง

2.3 การดำเนินการจัดกลุ่มสนทนา ผู้ศึกษาต้อนรับ ผู้ร่วมกลุ่มสนทนา พุดคุย
สนทนาถึงเรื่องต่างๆ ไป เมื่อถึงเวลา และสมาชิกมาพร้อมกันแล้ว จึงเริ่มจัดกลุ่มสนทนา โดยผู้
ศึกษาแนะนำตนเอง อธิบาย จุดมุ่งหมายของการจัดกลุ่มสนทนา และบอกให้ทราบว่าจะมีการ
จัดบันทึกการสนทนา เพื่อให้สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ จึงเริ่มการสนทนา โดยใช้เวลา
ในการสนทนาประมาณ 1 ชั่วโมง เมื่อการจัดการสนทนากลุ่มสิ้นสุดลง ผู้ศึกษาและคณะได้
กล่าวขอบคุณ และร่วมกันสรุปผลการจัดกลุ่มสนทนา

4. การจัดทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์เชิงเนื้อหา สรุปสาระสำคัญ ที่ได้จาก
การสนทนากลุ่มในแต่ละประเด็นตลอดเวลาของการเก็บรวบรวมข้อมูล และหลังการเก็บ
ข้อมูลเรียบร้อยแล้ว

4.2 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อหาแนวทางบริหารงานแบบมี
ส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายาง

สรุปผลการวิจัย

แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน
โรงเรียนบ้านป่ายาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 โดยภาพรวม
สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองด้าน การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของ
นักเรียน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการมีส่วนร่วม

มากที่สุดในระดับแรก คือ การมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม
รองลงมาคือ การมีส่วนร่วม กำกับตรวจสอบประเมินผลงานการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม
การมีส่วนร่วม วางแผนงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในโรงเรียน และลำดับสุดท้าย คือ การ
มีส่วนร่วม ในการพัฒนาปรับปรุงด้านการ
ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับ มาก เช่นกัน

การอภิปรายผล

1. สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้านการกำหนดนโยบาย และการวางแผนงาน
ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ เป็นผลเนื่องจาก ผู้ปกครอง ตระหนักถึงความสำคัญในการ
ดูแลบุตรหลานของตนเองเป็นอย่างมาก จึงได้พยายามให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนทุกครั้ง
ที่มีการเรียกประชุมพบปะผู้ปกครอง ในการปรึกษาหารือเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ใน
โรงเรียน การขอความร่วมมือด้านการระดมทรัพยากร ดังนั้นการกำหนดนโยบาย และการ
วางแผนงาน ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน จึงถือเป็นภารกิจหน้าที่ของผู้ปกครอง
และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 ข้อ 13 สอดคล้องกับ(ธีระ รุณเจริญ, 2547
: 12) การมีส่วนร่วมในลักษณะดังกล่าวถือเป็นการ บูรณาการในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้มีส่วน
ได้ส่วนเสีย ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสมีส่วนร่วม เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการ
เรียนรู้

2. สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้านการปฏิบัติงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม
ค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีส่วนร่วมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับบุตรหลาน
นักเรียนประพฤติตนตามหลักธรรมของศาสนาที่ตนเองนับถือ รองลงมาคือ มีส่วนร่วมส่งเสริม
ความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง เพื่อน ๆ ซื่อสัตย์ต่อครูอาจารย์ และพ่อแม่ผู้ปกครอง มาก
สอดคล้องกับผลการศึกษาของ (ชาติชาย ฤทธิ์น้ำ, 2546 : 72)

พบว่าคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้นำชุมชนและผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ต้องการ
มีส่วนร่วมด้านการเอาใจดูแลบุตรหลาน ในการเรียนเกี่ยวกับการส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อ
กัน ของครูผู้ปกครองในการพัฒนาการศึกษาผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วมด้านการเอาใจใส่
ดูแลบุตรหลานในการแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน รวมทั้งการติดตามวิเคราะห์ผลการเรียน

3. สภาพมีส่วนร่วม ของผู้ปกครอง ด้านการกำกับตรวจสอบ ประเมินผลการส่งเสริม
คุณธรรม จริยธรรม

พบว่า ค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดคือ ร่วมวิเคราะห์ประเมินคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานของสถานศึกษาตามที่กำหนดอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมประเมินผลนักเรียนตามสภาพที่แท้จริง สอดคล้องกับ (ศรีทูล มณีรัตน์, 2548 : 76) กล่าวว่า การประเมินผลทางจริยธรรมควรใช้วิธีหลากหลายตามสภาพจริง มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการประเมินผล

4. สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้าน การมีส่วนร่วมในการพัฒนาปรับปรุงด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

พบว่า ค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดคือ ร่วมพัฒนาปรับปรุงเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้กับนักเรียนอยู่ในระดับ มาก รองลงมา คือ ร่วมพัฒนาปรับปรุง กระบวนการเรียนการสอน เกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้กับนักเรียน สอดคล้องกับ (ชาติชาย ฤทธิ์น้ำ, 2546 : 72) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้นำชุมชนและผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ต้องการมีส่วนร่วมด้านการเอาใจดูแลบุตรหลาน ในการเรียนเกี่ยวกับการส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกัน ของครูผู้ปกครองในการพัฒนาการศึกษาผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วมด้านการเอาใจใส่ดูแลบุตรหลานในการแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาได้ค้นพบข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้ ให้เกิดประโยชน์ได้ดังนี้

1. จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม อยู่ในระดับมาก แต่ในทางเป็นจริงแล้วเป็นการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เพราะทุกกิจกรรมชุมชนมีส่วนร่วมในการรับรู้นโยบาย เห็นด้วยกับการนำไปปฏิบัติ แต่การนำไปใช้จริง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังเข้าใจว่าเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนในโรงเรียนเท่านั้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมใด ๆ ควรชี้แจงให้ ผู้ปกครองได้รับทราบและเข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น เช่น เชิญเข้ามาเป็นวิทยากรในการจัดกิจกรรม ใช้สถานที่ในชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้น

2. ควรจัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้การจัดกิจกรรมในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เกิดประโยชน์กับนักเรียนอย่างแท้จริงตามวัตถุประสงค์ ทุกฝ่ายควรร่วมมือกันในการวางแผนงาน ดำเนินการจัดกิจกรรม กำกับตรวจสอบประเมินผลงาน และพัฒนาปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมให้มีความหลากหลายน่าสนใจ เพื่อสร้างแรงจูงใจ ในการ

เข้าร่วมกิจกรรมและเกิดประโยชน์กับนักเรียนอย่างจริงจัง ไม่ใช่เพียงแค่จัดกิจกรรมให้ครบตามตารางกิจกรรมเท่านั้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาลักษณะความต้องการของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษา
2. ควรทำการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในสถานศึกษา
3. ควรศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรม ด้านต่าง ๆ เช่น การเข้าค่ายคุณธรรม การอบรม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ชาติชาย ฤทธิ์น้ำ. (2546). การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาระหว่างชุมชนและโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา) เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ธีระ รุญเจริญ. (2547). การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.พ.
- ประภาศิริ สุรพันธุ์. (2550). การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อมาตรฐานด้านการบริหารและการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิตสาขาวิชาบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ศรีทูล มณีรัตน์. (2548). การส่งเสริมจริยธรรมของโรงเรียนบ้านดู่ (สหราษฎร์พัฒนาการ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1. การศึกษาอิสระ ค.ม. (การบริหารการศึกษา) เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สุรพงษ์ คงสัตย์ และ ธีรชาติ ธรรมวงศ์. (2551). การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC). สืบค้นเมื่อ วันที่ 31 กรกฎาคม 2558, จาก http://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?article_id=656
- อุดมชัย สอนทวี. (2546). การศึกษารูปแบบการวางแผนกลยุทธ์ในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ คม. (การบริหารการศึกษา) พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ของโรงเรียนบ้านแม่คำ อำเภอยางสะแลน จังหวัดเชียงราย

Strategic Proposals for Distance Learning Television (DLTV) management administration at Baan Mae Kham School, Chiang Saen District, Chiang Rai Province.

นางสาวกนกลักษณ์ เตชะ ^[22]

อาจารย์ ดร.ประเวศ เวชชะ^[23]

อาจารย์ ดร.สุวดี อุปปินใจ ^[24]

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ดำเนินการวิจัยเชิงผสมผสานวิธี เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามระดับคุณภาพแบบมาตราประมาณค่า เก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 6 ฉบับ ประชากรที่ใช้คือ ผู้บริหาร 1 คน ครู จำนวน 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ 2) ศึกษาเหตุและปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพของการดำเนินการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ประเด็นการสนทนากลุ่ม เป็นเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์เนื้อหาสำคัญออกมาเป็นแผนผังก้างปลา 3) เสนอยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริม การจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ประเด็นการสนทนากลุ่ม เป็นเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์เนื้อหาสำคัญ พร้อมกับสรุปเป็นข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์

ผลจากการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) โดยภาพรวมความคิดเห็นมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง เหตุและปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) พบว่าเหตุและปัจจัยที่

[22] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

[23] [24] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

สนับสนุน คือ ผู้บริหารอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ เป็นอย่างดี ผู้บริหารให้ครูเข้ารับการอบรม ครูให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมเป็นอย่างดี โรงเรียนมีแผนปฏิบัติการรวมถึงมีงบประมาณที่เพียงพอ เหตุและปัจจัยที่จุดรั้งคือ ผู้บริหารขาดการส่งเสริมในเรื่องของแรงจูงใจให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา ครูยังขาดความตระหนักในการปฏิบัติงาน ครูมีภาระงานมาก แผนการปฏิบัติการยังไม่ครอบคลุมชัดเจน รวมถึงการนิเทศไม่สม่ำเสมอ และไม่มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) โดยพัฒนาการจัดทำแผนงาน โครงการ กิจกรรมอย่างเป็นระบบ พัฒนาระบบควบคุม นิเทศติดตามการประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ และกำหนดโครงสร้างการบริหารจัดการ การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และ ทักษะในการปฏิบัติงานโดยเสริมสร้างสวัสดิการและขวัญกำลังใจ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ บุคลากรพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพสูงขึ้น ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาการบริหารจัดการการจัดการ การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) โดยหลักการแบบมีส่วนร่วม การกำหนดทิศทางและ กลยุทธ์การดำเนินการ ศักยภาพของโรงเรียน กำหนดยุทธศาสตร์ของโรงเรียน และ กำหนดมาตรฐานการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV)

Abstract

The objectives of the study were to investigate , 1.) Study the working conditions of distance learning television (DLTV) management administration. The design of research was mixed methods, and the research instrument was quality level evaluation questionnaires, and data were collected in person. There were 6 sets of questionnaires, and the populations were an executive and five teachers. The data were analyzed into percentage; 2.) To explore support factors and delayed factors which affected distance learning television (DLTV) management administration. Through qualitative method, the research process was a focus group discussion. After discussion and data analysis, the details were drawn as branch diagrams; and 3.) To propose strategic plans of management administration for resolving, improving, developing and promoting distance learning television (DLTV) management administration. The findings, however, conducted through used the qualitative

research method and group discussion. Details were analyzed to find the main ideas. After that, they were concluded and then submitted strategic proposals.

The results of research found that the strategic proposals for distance learning television (DLTV) management administration condition at Baan Mae Kham School, Chiang Saen District, Chiang Rai Province, it was at “Average” level. Supporting factors which affected this were good executive supports, trained staff frequently, good participation and coordination between teachers and school staffs, good planning and sufficient budget.

On the other hand, delayed factors were lack of motivation for executives, bad awareness of teacher, overloaded works, unclear plans and obscure management, less supervision and lack of good evaluation.

The strategic proposals for solving these problems consisted of 3 strategies. Strategy 1 was to develop and support Distance Learning Television (DLTV) management administration. Developing plans and structures were made, and various activities to improve supervising systems were created. This strategy helped assign the DLTV management structure, and to evaluate it effectively. Strategy 2 was to gain knowledge and training all staff. The objective s needed to improve knowledge and develop working skills, and provided some welfare and compliment. Strategy 3 was to develop and improve Distance Learning Television (DLTV) management administration by using participating principles. This focused on activity participation and co-ordination in order to guide notions of school and developing strategies, as well as to specify DLTV learning management standards.

บทนำ

ปัจจุบันการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเทคโนโลยีเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งหากนำเทคโนโลยีมาเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ จะทำให้สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ได้มาอย่างรวดเร็วมากกว่าการใช้วิธีการที่ผ่านมา เทคโนโลยีจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ของบุคคล โดยเฉพาะการ

เรียนรู้ในสถานศึกษา เปิดโอกาสให้การศึกษาก้าวสู่มิติใหม่ที่ไม่ถูกจำกัดวงแคบอยู่แต่เพียงในห้องเรียนและครู เทคโนโลยียังเป็นเครื่องมือสมัยใหม่ที่ใช้แสวงหาความรู้ที่หลากหลายและกว้างขวาง จึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่โลกแห่งการเรียนรู้ ที่จะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น แสวงหาความรู้ พึงพอใจในการเรียนรู้และเป็นแรงบันดาลใจต่อการเรียนรู้ที่สืบเนื่องไปตลอดชีวิต เช่นเดียวกับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน ที่มีการส่งเสริมให้เยาวชนมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยี รวมทั้งยังส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยบัญญัติไว้ในหมวด 9 โดยเฉพาะในมาตรา 65-67 ที่รัฐต้องพัฒนาบุคลากร หรือผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่เหมาะสมในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ตลอดจนต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทยและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี โดยบรรจุไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐาน ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และแข่งขันในสังคมไทยและสากล เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงานและมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างพอเพียงและมีความสุขแผนปฏิบัติการ 4 ปี (2552-2555)ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดกลยุทธ์เร่งพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเรียนรู้และการบริหารจัดการ ส่วนกลยุทธ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปี พ.ศ. 2552 ได้เร่งรัดพัฒนาความพร้อม ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้แก่สถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาในสังกัด เพื่อการเรียนรู้และการบริหารจัดการ ตลอดจนมีการกำหนดมาตรการระยะยาวโดยการส่งเสริมการใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี ในการจัดการเรียนการสอนทั้งในด้านกระบวนการและรูปแบบอย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) บทเรียนสำเร็จรูป (Computer Assisted Instruction : CAI)หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ที่มีความหลากหลายและสามารถเข้าถึงผู้เรียนได้ง่ายและกว้างขวาง อันส่งผลให้มีการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษาอย่างแพร่หลายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมเป็น

อีกรูปแบบหนึ่งของการเรียนการสอนที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลหรือขาดแคลนบุคลากรผู้สอน เป็นการนำเอาครูซึ่งมีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชามาทำการสอนมีการใช้สื่อการสอน ที่หลากหลายรวมทั้งสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย ข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันผู้สอนจะถ่ายทอดวิชาส่งผ่านสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ทางโทรทัศน์เพื่อการศึกษา วิทยุ ซีดีรอม เทปรายวิชาต่างๆแม้แต่นั่งสอนประกอบการเรียนไปยังผู้เรียนช่วยในการแก้ปัญหาเรื่องความเสมอภาคกันในการศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นการแก้ปัญหาครูผู้สอนที่ขาดความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอนอีกด้วย(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1,2552 : 2)

จากการประชุมคณะรักษาความสงบแห่งชาติครั้งที่ 7/2557 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2557 ซึ่งมี พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้บัญชาการทหารบก ในฐานะหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นประธาน การประชุมได้เห็นชอบโครงการขยายผลการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ โดยสนับสนุนงบกลาง 1,300,624,760 บาท เพื่อการจัดหาและติดตั้งอุปกรณ์เกี่ยวกับการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมให้กับโรงเรียนในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 15,441 โรงเรียนทั่วประเทศ ทั้งนี้โครงการดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องจากข้อสั่งการของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2557 ที่มอบหมายให้หัวหน้าฝ่ายสังคมจิตวิทยาพิจารณาแก้ไขปัญหาเรื่องการขาดแคลนครูในโรงเรียนพื้นที่ห่างไกล รวมทั้งเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็ก เช่น การพัฒนาการเชื่อมโยงการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ซึ่งเป็นการเชื่อมต่อโครงการพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ โดยให้เร่งดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนในระยะที่ 1 ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนที่ได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการขยายผลโครงการการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมต่อไป (ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี, 2557 : ออนไลน์)

จากสภาพปัญหาข้างต้น จะเห็นว่าการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม(DLTV) สามารถแก้ปัญหาการขาดครูผู้สอนหรือมีครูไม่ครบชั้น ครูสอนไม่ตรงวิชาเอกหรือตรงตามความถนัด ขาดแคลนทรัพยากรด้านงบประมาณ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม(DLTV) ของโรงเรียนบ้านแม่คำ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 เพื่อที่จะได้รู้ถึงสภาพและปัญหาของการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม(DLTV) ว่ามีสภาพอย่างไร ตลอดจนข้อเสนอแนะในการดำเนินการในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างไร เพื่อจะได้นำข้อมูลและข้อเสนอแนะมาใช้ในการพัฒนา

และปรับปรุงสภาพการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ให้มีประสิทธิภาพและพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชาติที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม(DLTV) โรงเรียนบ้านแม่คำ
2. เพื่อศึกษาเหตุและปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพของการดำเนินการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม(DLTV) ของโรงเรียนบ้านแม่คำ
3. เพื่อเสนอยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริม การจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ของโรงเรียนบ้านแม่คำ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ด้านความรู้
ทำให้รู้คุณภาพการดำเนินการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม(DLTV) การจัดระบบการประกันคุณภาพ การวิจัยและพัฒนาประเมินผล ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรวมถึงยุทธศาสตร์การดำเนินการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียนบ้านแม่คำ
2. ด้านการนำไปใช้
ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะนำไปใช้ในการวางแผนงาน จัดโครงสร้างภายในองค์กร จัดบุคลากร จัดทรัพยากรและการควบคุมการดำเนินการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) และใช้เป็นแนวทางยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) รวมถึง หลักสูตรทางไกลโรงเรียนวังไกลกังวล การปรับปรุง การจัดคณะทำงาน การพัฒนาระบบประสานงานภายในองค์กร ให้มีความคล่องตัว มีการรายงานอย่างเป็นระบบเพื่อรองรับการจัดสรรงบประมาณให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

1.1 การดำเนินการการบริหารจัดการการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV)

1.1.1 การบริหารจัดการกระบวนการบริหารงานตามวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (PDCA) ซึ่งได้แก่ การวางแผน(Plan) การดำเนินการ(Do) การควบคุมกำกับ(Check) และการประเมินทบทวน(Action)

1.1.2 การจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ซึ่งได้แก่ การกำหนดนโยบาย การขับเคลื่อนและสร้างความเข้มแข็ง การจัดการเรียนรู้ การนิเทศและติดตาม และการประเมินผลและปรับปรุง

1.2 เหตุและปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการบริหารจัดการการดำเนินการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV)

1.2.1 เหตุ ผู้บริหารสถานศึกษา

1.2.2 ปัจจัยที่สนับสนุนและอุดหนุนคุณภาพของการบริหารจัดการการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุ/อุปกรณ์ (Material) เวลา (Time) ขวัญและกำลังใจ (Will) วิธีการ (Method) เครื่องมือ (Machine) และการบริหารจัดการ (Management)

1.3 ยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV)

1.3.1 กระบวนการกำหนดยุทธศาสตร์

1.3.2 ยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อยกระดับคุณภาพในการดำเนินการแก้ไขปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริม

2. พื้นที่ศึกษา

โรงเรียนบ้านแม่คำ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3

3. ด้านแหล่งข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครูและคณะกรรมการสถานศึกษา

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

3.2.1 รายงานการประเมินตนเอง ประจำปี 2557 ของโรงเรียนบ้านแม่คำ

3.2.2 รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ.2554 – 2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. ด้านระยะเวลา

4.1 การศึกษาสภาพการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม(DLTV) ในส่วนที่ย้อนอดีตจะศึกษาข้อมูลตั้งแต่ปีการศึกษา 2556-2557 ส่วนในการศึกษาสภาพการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ที่เป็นปัจจุบันจะศึกษาข้อมูลในปีการศึกษา 2558

4.2 ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) โรงเรียนบ้านแม่คำ ที่ได้จากการวิจัยนี้จะอยู่ในช่วงของปีการศึกษา 2559-2561

วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยเชิงผสมผสานวิธี เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามระดับคุณภาพแบบมาตราประมาณค่า เก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 6 ฉบับ ประชากรที่ใช้คือ ผู้บริหาร 1 คน ครู จำนวน 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ศึกษาเหตุและปัจจัยที่สำคัญ ต่อคุณภาพของการดำเนินการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ประเด็นการสนทนากลุ่ม เป็นเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์เนื้อหาสำคัญออกมาเป็นแผนผังก้างปลา เสนอยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริม การจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ประเด็นการสนทนากลุ่ม เป็นเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์เนื้อหาสำคัญ พร้อมกับสรุปเป็นข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) โดยภาพรวมความคิดเห็นมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง เหตุและปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) พบว่าเหตุและปัจจัยที่สนับสนุน คือ ผู้บริหารอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ เป็นอย่างดี ผู้บริหารให้ครูเข้ารับการอบรม ครูให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมเป็นอย่างดี โรงเรียนมีแผนปฏิบัติการรวมถึงมีงบประมาณที่เพียงพอ เหตุและปัจจัยที่จุดรั้งคือ ผู้บริหารขาดการส่งเสริมในเรื่องของแรงจูงใจให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา ครูยังขาดความตระหนักในการปฏิบัติงาน ครูมีภาระงานมาก แผนการปฏิบัติการยังไม่ครอบคลุมชัดเจน การนิเทศไม่สม่ำเสมอ และไม่มีมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) โดยพัฒนาการจัดทำแผนงาน โครงการ กิจกรรมอย่างเป็นระบบ พัฒนาระบบควบคุม นิเทศติดตามการประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ และกำหนดโครงสร้างการบริหารจัดการ การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และ ทักษะในการปฏิบัติงานโดยเสริมสร้างสวัสดิการและขวัญกำลังใจ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ บุคลากรพัฒนาดตนเองให้มีศักยภาพสูงขึ้น ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาการบริหารจัดการการจัดการ การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) โดยหลักการแบบมีส่วนร่วม การกำหนดทิศทางและ กลยุทธ์การดำเนินการ ศักยภาพของโรงเรียน กำหนดยุทธศาสตร์ของโรงเรียน และ กำหนดมาตรฐานการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV)

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกล ผ่านดาวเทียม (DLTV) ของโรงเรียนบ้านแม่คำ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยมีข้อ ค้นพบและประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายดังนี้

1. สภาพการดำเนินการและระดับคุณภาพของการบริหารจัดการการจัดการศึกษา ทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจะเห็นได้ว่า 1. การ ดำเนินการและระดับคุณภาพการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) 1.1 การวางแผน (Plan) มีการวางแผนการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) โดยภาพรวมมีคุณภาพ อยู่ในระดับ ปานกลาง 1.2 การดำเนินการ (Do) มีการดำเนินการการจัดการศึกษาทางไกล ผ่านดาวเทียม (DLTV) โดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับ ปานกลาง 1.3 การควบคุมกำกับ (Check) มีการควบคุมกำกับการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) โดยภาพรวมมี คุณภาพอยู่ในระดับ ปานกลาง 1.4 การประเมินทบทวน (Act) มีการประเมินทบทวนการจัด การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) โดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลางซึ่งต้องมี ยุทธศาสตร์รองรับในการพัฒนาการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ให้มีระดับคุณภาพเพิ่มขึ้น จากการมีส่วนร่วมโดยการสนทนากลุ่มได้ร่วมกันเสนอ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ในการวิเคราะห์ จากข้อมูลที่ได้จากเหตุและปัจจัยสำคัญนั้นได้ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาแบ่งออกเป็น 3 สภาพ คือ สภาพการส่งเสริม สภาพการอุดหนุน และสภาพอนาคต เพื่อให้การบริหารจัดการมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การกำหนดเป็นแนวทาง โครงการในการปฏิบัติที่จะทำให้การบริหาร จัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. การจัดการระบบประกันคุณภาพการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) มีการจัดระบบประกันคุณภาพไว้ทั้ง 5 ด้าน คือ 1)ด้านการกำหนดนโยบาย 2)ด้านการขับเคลื่อนและสร้างความเข้มแข็ง 3)ด้านการจัดการเรียนรู้ 4)ด้านการนิเทศและติดตาม และ 5)ด้านการประเมินผลและปรับปรุง มีวิธีการมาตรฐานในการปฏิบัติ เครื่องมือมาตรฐานในการปฏิบัติ และแบบบันทึกมาตรฐานในการปฏิบัติครบทั้ง 5 ด้าน เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. การทำวิจัยและพัฒนาประเมินผลการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ผลการวิจัยและพัฒนาประเมินผลการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม(DLTV) พบว่า ไม่ปรากฏ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเมินผลการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ในรูปแบบของการทำวิจัย แต่มีการวิจัยผ่านวิธีการปฏิบัติ ซึ่งเป็นระบบหนึ่งของการวิจัยโดยวิจัยประเมินผลผ่านเทคนิคการประชุมใช้กระบวนการตรง วาระจากการประชุมประจำเดือน และรับทราบปัญหาในที่ประชุม ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานสรุปผลการดำเนินการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) อย่างไรก็ตามการพัฒนาต่อไปควรทำในรูปแบบการทำวิจัย 5 บท

4. สภาพการดำเนินการและระดับคุณภาพของความพึงพอใจการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ทั้ง 5 ด้าน คือ 4.1 การกำหนดนโยบาย ภาพรวมของความพึงพอใจต่อการดำเนินการกำหนดนโยบาย อยู่ในระดับ ปานกลาง 4.2 การขับเคลื่อนและสร้างความเข้มแข็ง ภาพรวมของความพึงพอใจต่อการดำเนินการ การขับเคลื่อนและสร้างความเข้มแข็ง อยู่ในระดับ ปานกลาง 4.3 การจัดการเรียนรู้ ภาพรวมของความพึงพอใจต่อการดำเนินการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับ ปานกลาง 4.4 การนิเทศและติดตาม ภาพรวมของความพึงพอใจต่อการดำเนินการการนิเทศและติดตาม อยู่ในระดับ ปานกลาง 4.5 การประเมินผลและปรับปรุง ภาพรวมของความพึงพอใจต่อการดำเนินการประเมินผลและปรับปรุง อยู่ในระดับ ปานกลาง เหตุและปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ผลการศึกษาพบว่า เหตุและปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ทั้ง 4 กระบวนการ คือ การวางแผน(Plan) การดำเนินการ(Do) การควบคุมกำกับ(Check) และการประเมินทบทวน(Action) แยกออกเป็น 2 ประเด็น คือ ประเด็นการสนับสนุน ประกอบด้วย ด้านผู้บริหาร และครู มีส่วนร่วมในการวางแผนและมีส่วนร่วมในการทำงาน ด้านผู้บริหาร ผู้บริหารสนับสนุนงบประมาณในการทำโครงการหรือกิจกรรมอย่างเพียงพอส่งเสริมให้มีการวางแผนในการปฏิบัติงาน มีการชี้้นำให้คำปรึกษาแก่บุคลากรและผู้ปฏิบัติงาน มีการควบคุม

ติดตามการปฏิบัติงาน ด้านการบริหารจัดการมีการจัดทำแผนปฏิบัติงาน มีการ กำกับ ติดตาม และประเมินตรวจสอบ

แต่ทั้งนี้ก็ยังมีความประหลาดใจในการพัฒนาการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ประกอบด้วยด้านผู้บริหาร และครูขาดความตระหนักในการทำแผนปฏิบัติการ ไม่เข้าใจ กระบวนการประเมิน และบางครั้งไม่ปฏิบัติตามแผน ขาดความตระหนักในหน้าที่ที่รับผิดชอบ ขาดความกระตือรือร้นในการทำงานทำให้งานไม่เป็นปัจจุบัน ขาดการส่งเสริมด้านแรงจูงใจทำให้ครูไม่มีขวัญกำลังใจในการทำงาน ไม่มีแรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็ม ความรู้และความสามารถ ผู้บริหารชี้แนะให้ปฏิบัติงานแต่ไม่เข้มงวดในการติดตาม และประเมิน ทบทวนทำให้ผู้ปฏิบัติงานละเลยในการสรุปรายงานผลการปฏิบัติงาน ด้านการบริหารจัดการ แผนปฏิบัติการไม่ชัดเจนทำให้การบริหารจัดการไม่เป็นระบบ การกำกับ ติดตาม ตรวจสอบไม่ต่อเนื่อง การประเมินตรวจสอบรายงานล่าช้า ขาดการนำผลมาปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ในประเด็นปัจจัยที่ถูกรั้งนี้ บางปัจจัยสามารถแก้ไขได้ โดยอาศัยความร่วมมือระหว่าง ผู้บริหารสถานศึกษา และครู เช่น ผู้บริหารให้ความสำคัญกับครูส่งเสริมในด้านการพัฒนา ความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมด้านขวัญและกำลังใจเพื่อเป็นแรงจูงใจ เข้มงวด เรื่องการกำกับ ติดตามประเมินทบทวนอย่างต่อเนื่อง ส่วนครูควรมีความตระหนักมีความ รับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองให้มีความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการศึกษาไปใช้

1. นำไปเป็นแนวทางการวางแผนการบริหารจัดการการจัดการศึกษาทางไกลผ่าน ดาวเทียม (DLTV) โดยการจัดการทำแผนงานของฝ่ายบริหารการจัดการศึกษาทางไกลผ่าน ดาวเทียม(DLTV) ให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน มีการวิเคราะห์ผลการดำเนินการที่ได้ ดำเนินการผ่านมาแล้วหรือผลที่จะเกิดขึ้นในการปฏิบัติงานให้ชัดเจน กำหนดทิศทางการ บริหารงานให้ชัดเจน เป็นการวางระบบซึ่งเป็นองค์ประกอบแรกที่สำคัญที่สุดจะต้องกำหนด ขั้นตอนการดำเนินการเป็นกระบวนการแต่ละขั้นตอนมีวิธีการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน และมีการบันทึกข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ข้อมูลจากการบันทึกนี้จะนำไปสู่การตรวจสอบประเมินตนเอง และให้ผู้อื่นตรวจสอบได้และเป็นสารสนเทศที่สะท้อนให้เห็นคุณภาพตามมาตรฐานและ ตัวชี้วัดของระบบย่อยอันจะส่งผลถึงคุณภาพรวมของโรงเรียนทั้งระบบ

2. นำไปเป็นแนวทางการดำเนินการ การกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของ บุคลากรต้องชัดเจน ให้มีการออกคำสั่ง กฎระเบียบแบบแผนให้ชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่โดย

การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย เป็นการปฏิบัติงานร่วมกันของทุกคนโดยใช้กระบวนการวิธีการต่าง ๆ มีปฏิบัติและบันทึกผลอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน

3. นำไปเป็นแนวทางการตรวจสอบประเมินผล ให้เป็นการประเมินตนเองร่วมกัน ประเมินหรือผลัดเปลี่ยนกันประเมินภายในระหว่างบุคคล

4. นำไปเป็นแนวทางการปรับปรุงพัฒนา ให้เป็นการนำผลการประเมินมาแก้ไขพัฒนา งานซึ่งอาจจะแก้ไขพัฒนาในส่วนที่เป็นกระบวนการ วิธีการ ปัจจัยหรือการบันทึกให้ดีขึ้น จนระบบคุณภาพหรือวงจรคุณภาพเป็นวัฒนธรรมการทำงานขององค์กรอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ของโรงเรียนบ้านแม่คำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

2. ควรวิจัยเรื่อง การดำเนินการตามแผนการดำเนินการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ของโรงเรียนบ้านแม่คำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

3. ควรวิจัยเรื่อง การเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์และกิจกรรมเสริมตามคู่มือครูสอนทางไกลผ่านดาวเทียมและประยุกต์ตามความเหมาะสมกับท้องถิ่นของโรงเรียนบ้านแม่คำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

4. ควรวิจัยเรื่อง การนิเทศภายในและติดตามการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ของโรงเรียนบ้านแม่คำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

เอกสารอ้างอิง

จักรวัชรศิริวรรณ. (2554). แนวคิด ความสำคัญ และกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์.

สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2558, จาก <http://www.gotoknow.org/posts/437659>.

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม.(2557). คู่มือครูสอนทางไกลผ่านดาวเทียมสำหรับโรงเรียน

ปลายทาง โครงการการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมโรงเรียนวังไกลกังวล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2557. กรุงเทพมหานคร: อัมรินทร์พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1, (2554). คู่มือรูปแบบการจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีทางไกล เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. สุพรรณบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1.สำนักงานรัฐมนตรี. (2557). เห็นชอบการจัดสรรงบประมาณสำหรับโครงการขยายผลการศึกษา ทางไกลผ่านดาวเทียม. สืบค้นเมื่อ 30 ตุลาคม 2558, จาก <http://www.moe.go.th/websm/2014/jul/162.html>.

ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการบ้านเกื้อกูลให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21

Proposed Strategies for Enhancing the Home of Charity Management in Accordance with Education in the 21st Century

นายจิรศักดิ์ ผ่องเกษม ^[25]

อาจารย์ ดร.ประเวศ เวชชะ ^[26]

อาจารย์ ดร.ไพโรพ รัตนชูวงศ์ ^[27]

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของบ้านเกื้อกูล ศึกษาเหตุและปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนและจุดรั้งคุณภาพการดำเนินงาน และเพื่อเสนอยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาระบบการบริหารจัดการบ้านเกื้อกูลให้สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยดำเนินการศึกษาเป็น 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการดำเนินงานของบ้านเกื้อกูล เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือการวิเคราะห์เอกสาร สังเคราะห์และสรุป ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาหาเหตุและปัจจัยสำคัญที่มีผลสนับสนุนหรือจุดรั้งผลดำเนินงาน แหล่งข้อมูลคือ ผู้บริหาร คณะครู พี่เลี้ยงผู้ดูแลเด็ก และตัวแทนผู้นำชุมชน โดยใช้วิธีการประชุมปฏิบัติการเทคนิคกระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (AIC) วิเคราะห์เนื้อหา สังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียง ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาหายุทธศาสตร์เพื่อการบริหารบ้านเกื้อกูลให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยใช้การประชุมปฏิบัติการเทคนิคกระบวนการวางแผนอย่างมีส่วนร่วมเพื่อหายุทธศาสตร์ที่เป็นความต้องการร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องพบว่า

1. สภาพการดำเนินงานของบ้านเกื้อกูล ด้านสัมฤทธิ์ผลในการพัฒนานักเรียนด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อยู่ในระดับดี ด้านประกันคุณภาพอยู่ในระดับดี ด้านวิจัยและพัฒนาอยู่ในระดับดี และด้านความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ในระดับดีเช่นกัน
2. เหตุและปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนและจุดรั้งผลการดำเนินงาน เหตุที่สนับสนุนได้แก่ ด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างองค์กร ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการอำนวยความสะดวก

[25] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

[26] [27] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

การประสานงาน ด้านการรายงาน งบประมาณ เหตุที่ผู้จัดตั้งได้แก่ งานนอกเหนือแผน การสรรหาบุคลากร บุคลากรไม่มีความเป็นหนึ่งเดียว ปัจจัยที่สนับสนุนได้แก่ บุคลากร งบประมาณ การบริหารงานทั่วไป ด้านวัสดุอุปกรณ์พื้นฐาน ด้านการบริการชุมชน ด้านคุณธรรม ด้านข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยที่ผู้จัดตั้งได้แก่ บุคลากรมีความรู้ไม่ตรงกับงาน ขาดวัสดุ อุปกรณ์เฉพาะสำหรับเด็กพิการ ไม่มีการถ่ายทอดความรู้ในการดูแลบุตรหลานพิการให้กับครอบครัวที่มีบุตรหลานพิการในชุมชนใกล้เคียงและไม่มีการจัดทำและแจ้งข่าวสารอย่างต่อเนื่อง

3. ยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการบ้านเกิดคู่ให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพครูให้เป็นครูยุคศตวรรษที่ 21 ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งเรียนรู้และสถานศึกษา และยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการให้เป็นการบริหารจัดการยุคศตวรรษที่ 21

คำสำคัญ: การศึกษาในศตวรรษที่ 21, ยุทธศาสตร์, บ้านเกิดคู่

Abstract

The purposes of this study aimed to examine the quality level of the Home of Charity School management and to investigate the important causes and factors that have enhanced and reduced quality of the management, as well as to find strategies to enhance the school management in accordance with education in the 21st century. The population were the 12 school related persons consisted of the Home of Charity manager, the principal, a group of teacher, a group of care provider and the representative of the nearby community. The tools employed in this study were document analysis, semi-structured interview and Appreciation-Influence-Control (A.I.C) procedure technique. The study indicated as follows:

1. The quality of physical, emotional, social and intellectual development, quality assurance, research and development and satisfaction of related persons were ranked at a good level.

2. The important causes that enhancing the quality of management were planning, organizing, staffing, directing, coordinating, reporting and budgeting. The important causes that have reduced the quality of management were

urgent work, staff recruitment and unity. The important factors that have enhanced the quality of management were man, money, management, material, market, morality and message. The factors that have reduced the management quality were working in an unrelated field to the course of study of staff, lacking of adaptive equipment, no passing on knowledge how to take care of special needs children to the community and no monthly news letter to promote school activities.

3. The three main strategies for enhancing the Home of Charity management in accordance with education in the 21st century are to develop teachers to be professional teachers in the 21st century, to develop school facilities together with its environment and administration method to facilitate the main aims of education in the 21st century.

Keyword: education in the 21st century, strategy, the Home of Charity

บทนำ

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 เปลี่ยนไปจากศตวรรษที่ 20 อย่างมากมายรูปแบบการเรียนรู้ในห้องเรียนเปลี่ยนจากการถ่ายทอดหรือบอกความรู้ ห้องเรียนจึงต้องเปลี่ยนจากห้องเรียนโดยครูสอนหน้าชั้นมาเป็นห้องเรียนโดยนักเรียนลงมือทำเป็นทีม การออกแบบก่อสร้างห้องเรียนจึงต้องเปลี่ยนไปจากออกแบบ Classroom (ห้องเรียน) เป็นออกแบบ Studio (ห้องทำงาน) เพราะนักเรียนต้องเรียนโดยการทำงานหรือเรียนโดยลงมือทำ ความสามารถในการทำงานมิได้ขึ้นกับรู้มากหรือรู้น้อย แต่ขึ้นกับทักษะการเรียนรู้ พร้อมเรียนรู้ ใฝ่เรียนรู้ อยากเรียนรู้ สนุกกับการเรียนรู้ เรียนรู้ได้ตลอดเวลาจากทุกสถานที่ มีทักษะชีวิตที่ดีปรับตัวได้ทุกครั้งเมื่อพบอุปสรรค ยืดหยุ่นตัวเองได้ทุกรูปแบบเมื่อพบปัญหาชีวิต นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งเป็นปรากฏการณ์ใหม่แห่งศตวรรษที่ 21 กรอบแนวคิดเชิงมนทัศน์สำหรับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เป็นที่ยอมรับในการสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Model of 21st Century Outcomes and Support Systems) ซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางเนื่องด้วยเป็นกรอบแนวคิดที่เน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน (Student Outcomes) ทั้งในด้านความรู้สาระวิชาหลัก (Core Subjects) และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่จะช่วยผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมในหลากหลายด้าน รวมทั้งระบบสนับสนุนการเรียนรู้ ได้แก่มาตรฐานและการประเมินหลักสูตร

และการเรียนการสอน การพัฒนาครู สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเรียนในศตวรรษที่ 21 (วิจารณ์ พานิช, 2555 : 2)

การบริหารจัดการสถานศึกษาที่ดีนั้น ถือเป็นกระบวนการของการที่มุ่งสู่การนำเป้าหมายขององค์กรจากการทำงานร่วมกัน ใช้บุคคลและทรัพยากรอื่น ๆ (Certo, 2000 : 555) และเป็นกระบวนการออกแบบและเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมที่บุคคลทำงานร่วมกันในกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ St. George's College. ที่ได้กล่าวถึง การบริหารจัดการการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 จะมีความยืดหยุ่น สร้างสรรค์ ทำทลายและซับซ้อน เป็นการศึกษาจัดการศึกษาที่จะทำให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอย่างเต็มไปดด้วยสิ่งท้าทายและปัญหา รวมทั้งโอกาสและสิ่งที่เป็นไปได้ใหม่ ๆ ที่น่าตื่นเต้น สถานศึกษามีหลักสูตรแบบยืดหยุ่นเป็นฐาน มีหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในโลกที่เป็นจริงที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด ครูทำหน้าที่เชื่อมโยงผู้เรียนและชุมชน เข้าสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ และสนับสนุนช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถเปลี่ยนสารสนเทศเป็นความรู้นำไปสู่เครื่องมือการปฏิบัติและใช้ประโยชน์ เป็นการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ และต้องมีการสร้างวัฒนธรรมการสืบค้น (มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2556 : 1) นอกจากการบริหารจัดการที่ดีแล้วผู้บริหารสถานศึกษายังต้องเป็นหลักสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอีกด้วย

บ้านเกือกกุลเป็นสถานที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัวและดูแลสุขภาพให้กับเด็กพิการ ได้เปิดดำเนินการมาตั้งแต่ปลายปี 2552 มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเหลือเด็กพิการให้ได้รับการพัฒนาทางกายภาพโดยจัดให้เด็ก ๆ ได้รับการบริการฟื้นฟูบำบัดจากนักกายภาพบำบัด ให้ได้รับการพัฒนาทางสติปัญญาโดยจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม เพื่อที่เด็กพิการจะช่วยเหลือตนเองได้มากที่สุดตามศักยภาพของแต่ละคน และสามารถดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขได้ในสังคมต่อไป ปัจจุบันบ้านเกือกกุลมีเด็ก 32 คน จากการที่ผู้วิจัยในฐานะผู้จัดการศึกษามานับตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2552 พบว่ายังไม่มีกรวิจัยที่เหมาะสมกับการบริหารจัดการบ้านเกือกกุลและเพื่อหาแนวทางบริหารจัดการให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่มีจุดมุ่งหมายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และมีศักยภาพที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต รู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา รู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักพึ่งตนเอง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วได้ ผู้วิจัยจึงอยากศึกษาเพื่อให้ทราบแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานให้สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของบ้านเกือกกุล 2) เพื่อศึกษาเหตุและปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนและอุดหนุนคุณภาพการดำเนินงาน 3) เพื่อเสนอยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาระบบการบริหารจัดการบ้านเกือกกุลให้สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21

ประโยชน์ของการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้จะทำให้สามารถนำไปปรับใช้เป็นแนวทาง วิธีการในการบริหารจัดการบ้านเกือกกุล โดยใช้รูปแบบการศึกษาตามหลักการจัดการตามแนวทางของ POSDCoRB ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. การบริหารจัดการบ้านเกือกกุลหมายถึง การบริหารจัดการตามหน้าที่ของการบริหารจัดการตามหลักการประยุกต์แนวคิด Balanced Scorecard (BSC) ได้แก่ ความสัมฤทธิ์ผล การประกันคุณภาพ การวิจัยพัฒนา และความพึงพอใจ

2. เหตุหมายถึงผู้บริหารที่สะท้อนการทำหน้าที่ของผู้บริหาร ได้แก่ การวางแผน การจัดโครงสร้างขององค์กร การบริหารงานบุคคล การอำนวยการ การประสานงาน การรายงาน การบริหารงบประมาณ และปัจจัยสำคัญที่เป็นปัจจัยที่สนับสนุนและอุดหนุนคุณภาพการบริหารจัดการ อันได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ งบประมาณ การบริหารงานทั่วไป วัสดุอุปกรณ์ การให้บริการประชาชน คุณธรรม ข่าวสารหรือข้อมูลข่าวสาร

3. ยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการได้จากการเห็นชอบร่วมกันของผู้เกี่ยวข้องโดยการหา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์และโครงการจากการประชุมปฏิบัติการโดยใช้ เทคนิคกระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม Appreciation-Influence-Control (A-I-C)

ขอบเขตด้านข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ รายงานสรุปผลดำเนินงานประจำปี พ.ศ. 2555 – 2557 แผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. 2555 – 2557 รายงาน รายงาน REA (Rapid External Assessment) ประจำปีพุทธศักราช 2557 ผู้บริหารบ้านเกือกกุล ครูใหญ่ คณะครู และคณะพี่เลี้ยงผู้ดูแลเด็ก รวมจำนวน 12 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

เวลาที่ใช้ในการวิจัยคือ สิงหาคม พ.ศ. 2557 – ธันวาคม พ.ศ. 2558

วิธีดำเนินการวิจัย

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ รายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปี พ.ศ. 2555 – 2557 แผนปฏิบัติการดำเนินงานประจำปี พ.ศ. 2555 – 2557 รายงาน REA (Rapid External Assessment) พ.ศ. 2557 ผู้บริหารบ้านเกือกกุล ครูใหญ่ คณะครู และคณะพี่เลี้ยง ผู้ดูแลเด็ก รวมจำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) วิเคราะห์เอกสาร 2) แบบสัมภาษณ์ในการประชุมกลุ่ม 3) การประชุมปฏิบัติการโดยใช้เทคนิคกระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม

การวิเคราะห์ข้อมูล 1) สภาพการดำเนินงานใช้การวิเคราะห์เอกสาร 2) เหตุและปัจจัยใช้การสัมภาษณ์ในการประชุมกลุ่ม วิเคราะห์เนื้อหาสำคัญ โดยใช้ผังก้างปลาและสังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียง 3) การหายุทธศาสตร์ใช้การประชุมปฏิบัติการใช้เทคนิคกระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วมโดยการหาวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ โครงการและตัวชี้วัด

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการดำเนินงานของบ้านเกือกกุลพบว่าอยู่ในระดับดี โดยมีรายละเอียดคือสร้างพัฒนาการให้นักเรียนในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีการวิเคราะห์ผู้เรียนวิเคราะห์หลักสูตร จัดทำหลักสูตรปรับให้เหมาะกับผู้เรียน มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมวันสำคัญ และมีกิจกรรมเสริมความแข็งแรงของร่างกาย มีการบันทึกข้อมูลพัฒนาการของนักเรียน มีการตั้งเป้าหมายขั้นต่อไป มีการกำหนดเวลา มีการศึกษาดูงาน

2. เหตุและปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพในการดำเนินงาน

2.1 เหตุสำคัญที่มีผลสนับสนุนและจุดรั้งคุณภาพในการดำเนินงาน ด้านการวางแผนมีการวางแผนล่วงหน้าอย่างเหมาะสมกับเวลา มีความเป็นไปได้จริง สมเหตุผล และมีความต่อเนื่อง แต่มีงานอื่น ๆ นอกเหนือจากที่วางแผนไว้ค่อนข้างบ่อย ทำให้บุคลากรปรับตัวไม่ทันต้องทำงานพร้อมกันสองงานทำให้คุณภาพงานไม่ดีอย่างที่ควรจะเป็น ด้านการจัดโครงสร้างองค์กรมีการจัดอย่างเหมาะสมแบ่งเป็นแผนก เป็นส่วน ตามภาระงาน กระจายงานได้เหมาะสมทำให้การทำงานคล่องตัว แต่นอกเหนือโครงสร้างที่เป็นรูปธรรม ยังมีผู้มีอำนาจทางการบริหารสูงสุดอีกบุคคลหนึ่งที่มีผลต่อทุกการดำเนินงานของบ้านเกือกกุล ทำให้ไม่

สามารถกำหนด จังหวะทิศทางในบางเรื่องบางอย่างได้ ด้านการบริหารงานบุคคล มีการพัฒนาความรู้ ทักษะโดยการสนับสนุนการศึกษาดูงาน อบรมสัมมนา แต่ไม่มีการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถตรงตามตำแหน่งงานเท่าที่ควรและบุคลากรไม่เป็นหนึ่งเดียวกันในการทำงานให้องค์กร ด้านการอำนวยการ มีการมอบหมายงานตรงตามหน้าที่รับผิดชอบและตรงตามความสามารถ มีการติดตาม จูงใจให้ทำงานสำเร็จ แต่บางครั้งผู้บริหารมีการกิจมากทำให้ไม่สามารถติดตามงานได้ ด้านการประสานงาน ผู้บริหารทำหน้าที่ประสานงานอย่างดี แต่บุคลากรส่วนหนึ่งทำงานแบบแผนใครแผนมัน ทำให้งานที่มีกิจกรรมย่อยๆ ไม่เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุดอย่างที่จะควรจะเป็น ด้านการรายงาน ผู้บริหารสนใจและเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชารายงาน ปัญหา อุปสรรค ความก้าวหน้าของงาน แต่บางครั้งผู้บริหารมีการกิจมาก ทำให้ไม่มีการรายงานปัญหา อุปสรรค ความก้าวหน้าของงาน ด้านการบริหารงบประมาณ มีการวางแผนการใช้งบประมาณอย่างเหมาะสม การใช้งบประมาณอย่างโปร่งใส มีการจัดทำรายการใช้จ่าย และมีการทำบัญชีรายรับ รายจ่ายทุกเดือน

2.2 ปัจจัยสำคัญที่มีสนับสนุนและอุดหนุนคุณภาพในการดำเนินการ บุคลากรเต็มใจและพร้อมพัฒนาทักษะตนเองเพื่อการทำงานให้ได้ผลยิ่งขึ้น แต่บุคลากรบางส่วนมีความรู้ ทักษะความสามารถไม่ตรงกับงาน ทำให้ผลของงานไม่มีประสิทธิภาพสูงสุด งบประมาณขององค์กรได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอจากมูลนิธินักบุญคามิลโลแห่งประเทศไทย ที่เป็นมูลนิธิต้นสังกัดของบ้านเกี๋ยกุล แต่บ้านเกี๋ยกุลยังขาดวัสดุ อุปกรณ์เฉพาะสำหรับเด็กพิการเป็นต้นว่า รถที่มีลิฟต์ยกรถเข็น สมาร์ทบอร์ดสำหรับการเรียนการสอน อุปกรณ์เสริมพิเศษใช้ในการเรียนคอมพิวเตอร์ ด้านการบริหารงานทั่วไปมีความยืดหยุ่น มีบรรยากาศสบาย ๆ แบบพี่น้อง แต่มีผลเสียในการบริหารและการปฏิบัติงานของบุคลากรจากความยืดหยุ่นนั้น ด้านวัสดุอุปกรณ์พื้นฐานสำหรับดำเนินงานมีอย่างเพียงพอ แต่ขาดอุปกรณ์สนับสนุนเฉพาะดังที่กล่าวมาแล้ว ด้านการบริการชุมชน บ้านเกี๋ยกุลได้ดูแลด้านเครื่องอุปโภค บริโภคให้กับผู้ยากไร้ในชุมชน โดยมอบให้เป็นประจำทุกเดือน และนำเด็กพิการไปเยี่ยมผู้สูงอายุในชุมชนเดือนละครั้ง แต่บ้านเกี๋ยกุลยังไม่ได้ดำเนินการให้ความรู้ในการดูแลบุตรหลานพิการให้กับครอบครัวที่มีบุตรหลานพิการในชุมชนใกล้เคียง ด้านคุณธรรม บ้านเกี๋ยกุลดำเนินการโดยคณะนักบวชชาย หญิง การดำเนินงานจึงมีคุณธรรม ถูกต้อง โปร่งใส แต่บุคลากรที่ปฏิบัติงานก็ถูกสังคม ชุมชน ตั้งความคาดหวังด้านคุณธรรม จริยธรรมสูงด้วยเช่นกัน ด้านข้อมูลข่าวสาร มีการจัดทำจดหมายข่าวส่งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบเกี่ยวกับกิจกรรม การดำเนินงานของบ้านเกี๋ยกุล โดยเฉพาะให้กับบุคคล และหน่วยงานที่สนับสนุนกิจการของบ้านเกี๋ยกุล รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ผู้บุคคลทั่วไป แต่ยังไม่มีการจัดทำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

3. ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการบ้านเกิดภูมิลำเนาให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 สำหรับช่วงปีการศึกษา 2559 – 2560 จากการศึกษาดังนี้

ยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการบ้านเกิดภูมิลำเนาให้สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21

วิสัยทัศน์

โรงเรียนบ้านเกิดภูมิลำเนาเป็นสถานที่ให้การพัฒนาให้นักเรียนมีการให้มีพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพ มีความรู้และทักษะสำคัญในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นการพัฒนา รูปแบบการบริหาร การพัฒนาครู และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาให้ สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21

พันธกิจ

1. พัฒนาความรู้ ทักษะของครูให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21
2. พัฒนาสถานศึกษา แหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อรูปแบบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
3. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการให้เป็นการบริหารจัดการยุคศตวรรษที่ 21

เป้าประสงค์

มุ่งพัฒนาครูให้มีความรู้ ทักษะ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ สถานศึกษา และพัฒนาการบริหาร จัดการให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21

ยุทธศาสตร์

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพครูให้เป็นครูยุคศตวรรษที่ 21 โดยที่ครูต้องมีความรู้ ในเรื่องที่สอนอย่างลึกซึ้งเพื่อผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากครูผู้สอนที่ เชี่ยวชาญในเนื้อหาจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องเข้าร่วมอบรม สัมมนาหลักสูตรและการสอนเพื่อ ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาจากการสอนมากขึ้น ครูต้องสามารถใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการ จัดการเรียนการสอนนักเรียนได้ ทั้งนี้เพื่อเกิดการบูรณาการกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน นักเรียนไม่เบื่อ สนใจ สนุกสนาน ครูต้องเข้าร่วมฝึกอบรมการใช้เทคโนโลยีในการสอนเพื่อเกิด ความรู้และ ต้องศึกษาดูงานเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำมาใช้ อีกทั้งครูต้องสามารถวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้และทักษะที่ต้องการเพื่อให้นักเรียนมี พัฒนาการตามแผนการสอนที่ตั้งเป้าหมายไว้ ครูต้องรู้จักและเข้าใจสภาพของเด็กพิการ รู้จัก เด็กทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำหลักสูตร และในการ เรียนการสอน

3.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สถานศึกษา ต้องส่งเสริมความเข้าใจทักษะเพื่อศตวรรษที่ 21 เพื่อรู้ทิศทางการจัดการเรียนการสอนโดยต้องจัดหาวิทยากรผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ที่ทำให้ผู้เกี่ยวข้องและครูทุกคนมีความรู้ เข้าใจและเห็นถึงความจำเป็นของทักษะเพื่อศตวรรษที่ 21 และต้องมีหลักสูตรประยุกต์ที่สอดคล้องเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน (IEP) การประเมินผลควรใช้รูปแบบการประเมินผลที่ออกแบบเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นการประเมินผลแบบก้าวหน้ามีการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน นักเรียนควรมีความผูกพันทางอารมณ์และสังคมกับสถานศึกษาและครูเพื่อให้เด็กผ่อนคลายและเรียนรู้สนุกและง่ายขึ้น ควรมีการเข้าถึงเทคโนโลยีได้ทุกหนทุกแห่งเพื่อสนับสนุนให้นักเรียนรู้จักใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการหาความรู้ แก้ปัญหา ตอบคำถามในการใช้ชีวิตประจำวันจึงจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพเทคโนโลยีทางการเรียนรู้

3.3 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณภาพการบริหารจัดการให้เป็นการบริหารจัดการยุคศตวรรษที่ 21 ควรมีการวางแผนกิจกรรมภายในอย่างเหมาะสม และมีตัวชี้วัดเพื่อให้กิจกรรมมีประโยชน์และบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะทำให้กิจกรรมหลายหลายจัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการนักเรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ได้ผลสูงสุด โดยกิจกรรมทุกกิจกรรมต้องมีการประเมินผล สรุปผล จัดทำเป็นรายงาน การคัดเลือกบุคลากรควรให้ได้ตรงตามความรู้ความสามารถและมีการจูงใจด้านสวัสดิการ ค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมเพื่อให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทำงานกับองค์กรนานๆ และเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถตรงกับงานมาปฏิบัติงาน บ้านเกี๋ยกุลควรมีวิธีคัดเลือก คัดกรอง รับบุคคลเข้าทำงานละเอียดมากขึ้น ควรส่งเสริมการบริหารให้ทุกคนมีค่านิยมร่วมกันเพื่อให้บุคลากรทุกคนมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มุ่งมั่น ท่วมเททำงานให้องค์กร

การอภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพ เหตุ ปัจจัยสำคัญและยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการบ้านเกี๋ยกุลให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1) ผลการศึกษาสภาพการดำเนินงานของบ้านเกี๋ยกุลพบว่าอยู่ในระดับดี โดยมีรายละเอียดคือการดำเนินงานของบ้านเกี๋ยกุลได้สร้างพัฒนาการให้นักเรียนในด้าน ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยมีการวิเคราะห์ผู้เรียน วิเคราะห์หลักสูตร จัดทำหลักสูตรปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียน นอกจากนั้นยังมีกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมวันสำคัญ

และมีกิจกรรมเสริมความแข็งแรงของร่างกาย มีการบันทึกข้อมูล พัฒนาการของนักเรียน มีการตั้งเป้าหมายขึ้นต่อ ๆ ไป มีการกำหนดเวลา มีการศึกษาดูงาน

2) ผลการศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีสนับสนุนและจุดรั้งคุณภาพในการดำเนินการพบว่า บุคลากรเต็มใจและพร้อมพัฒนาทักษะตนเองเพื่อการทำงานให้ได้ผลยิ่งขึ้น แต่บุคลากรบางส่วนมีความรู้ ทักษะ ความสามารถไม่ตรงกับงาน ทำให้ผลของงานไม่มีประสิทธิภาพสูงสุด ระบบประมาณขององค์กรได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอจากมูลนิธิทุนกัญญาคามิลโลแห่งประเทศไทย ที่เป็นมูลนิธิต้นสังกัดของบ้านเกือกกุล แต่บ้านเกือกกุลยังขาดวัสดุ อุปกรณ์เฉพาะสำหรับเด็กพิการเป็นต้นว่า รถที่มีลิฟต์ยกกรขึ้น สมาร์ทบอร์ดสำหรับการเรียนการสอน อุปกรณ์เสริมพิเศษใช้ในการเรียนคอมพิวเตอร์ ด้านการบริหารงานทั่วไปมีความยืดหยุ่น มีบรรยากาศสบาย ๆ แบบพี่น้อง แต่มีผลเสียในการบริหารและการปฏิบัติงานของบุคลากรจากความยืดหยุ่นนั้น ด้านวัสดุอุปกรณ์พื้นฐานสำหรับดำเนินงานมีอย่างเพียงพอ แต่ขาดอุปกรณ์สนับสนุนเฉพาะดังที่กล่าวมาแล้ว ด้านการบริการชุมชน บ้านเกือกกุลได้ดูแลด้านเครื่องอุปโภค บริโภคให้กับผู้ยากไร้ในชุมชน โดยมอบให้เป็นประจำทุกเดือน และนำเด็กพิการไปเยี่ยมผู้สูงอายุในชุมชนเดือนละครั้ง แต่บ้านเกือกกุลยังไม่ได้ดำเนินการให้ความรู้ในการดูแลบุตรหลานพิการให้กับครอบครัวที่มีบุตรหลานพิการในชุมชนใกล้เคียง ด้านคุณธรรม บ้านเกือกกุลดำเนินการโดยคณะนักบวชชาย หญิง การดำเนินงานจึงมีคุณธรรม ถูกต้อง โปร่งใส แต่บุคลากรที่ปฏิบัติงานก็ถูกสังคม ชุมชน ตั้งความคาดหวังด้านคุณธรรม จริยธรรมสูงด้วยเช่นกัน ด้านข้อมูลข่าวสาร มีการจัดทำจดหมายข่าวส่งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบเกี่ยวกับกิจกรรม การดำเนินงานของบ้านเกือกกุล โดยเฉพาะให้กับบุคคล และหน่วยงานที่สนับสนุนกิจการของบ้านเกือกกุล รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ผู้บุคคลทั่วไป แต่ยังไม่มีการจัดทำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

3) ผลการศึกษาหายุทธศาสตร์พบว่าควร (1) พัฒนาคุณภาพครูให้เป็นครูยุคใหม่ซึ่งมีความจำเป็นเพราะการเตรียมนักเรียนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ของโลกในศตวรรษที่ 21 นั้น ผู้ที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะทำหน้าที่นี้คือครู เพราะครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะให้กับนักเรียนซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับลัดดาวลัย สืบจิต (2556 : 304) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าครูต้องมีความรู้ในเรื่องที่สอนอย่างลึกซึ้งเพื่อผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญ นอกจากนั้น วทัญญู ขลิบเงิน (2554 : 66) พบว่าครูต้องสามารถใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการบูรณาการกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน นักเรียนไม่เบื่อ สนใจ สนุกสนานต้องมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายอย่างมีนวัตกรรม ต้องสร้างนวัตกรรมต่อทุกสิ่งทุกอย่าง

ในชีวิตซึ่งนอกจากนี้เด็กยุคใหม่เป็นพวกที่ชอบใช้อินเทอร์เน็ต ครูจำเป็นต้องเรียนรู้และเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ที่เป็นอยู่อย่างสิ้นเชิง จะต้องมียุทธศาสตร์ด้านสารสนเทศ การสื่อสารและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้และยังสามารถวัดและประเมินผลแบบ Formative หรือ Empowerment evaluation ได้ ซึ่งประเสริฐ สูงสุด (2547 : 73) ได้พบว่าครูยังต้องเป็นผู้พัฒนาวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้และทักษะที่ต้องการ นอกจากนั้นปิยพร ผ่องแผ้ว (2544 : บทคัดย่อ) พบว่าครูยังต้องรู้จักและเข้าใจสภาพของเด็กพิการในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา เพื่อเป็นแนวทางสำหรับจัดทำหลักสูตรและแผนการสอน (2) ยุทธศาสตร์พัฒนาแหล่งเรียนรู้และสถานศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้และสถานศึกษาเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นซึ่งตรงกับ อรุณรัตน์ วงศ์ศิลป์ (2544 : 96) ที่ว่าเนื่องจากสภาพสังคมในศตวรรษที่ 21 เป็นสังคมสารสนเทศที่ทุกคนต้องใช้ข้อมูลข่าวสารหรือสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิต ดังนั้นสถานศึกษาต้องส่งเสริมความเข้าใจทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 เพราะว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่มนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ทุกคนต้องเรียน เพราะโลกจะยิ่งเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้นเรื่อย ๆ และมีความซับซ้อนซ่อนเงื่อนมากขึ้น คนที่อ่อนแอในทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมจะเป็นคนที่ตามโลกไม่ทัน เป็นคนอ่อนแอ ชีวิตก็จะยากลำบาก (วิจารณ์ พานิช, 2555 : 25) และเพื่อรู้ทิศทางการจัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องส่งเสริมความรู้เรื่องทักษะของศตวรรษที่ 21 แก่ผู้เกี่ยวข้องอาจจะต้องจัดหาวิทยากรผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ เข้าใจและเห็นถึงความจำเป็นของทักษะเพื่อศตวรรษที่ 21 นัฐพร จันทรสังสิทธิ์ (2554 : 134) พบว่าสถานศึกษาที่มีเด็กพิเศษต้องมีหลักสูตรประยุกต์ที่สอดคล้องเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน (IEP) และต้องมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องเรื่องวิธีการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2550 : 2) พบว่า การวัดและประเมินผลที่แท้จริงของผู้เรียนที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุการณ์จริงในชีวิตจริง โดยยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญ มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอน เน้นพัฒนาการที่ปรากฏให้เห็นทั้งในและนอกห้องเรียน มีผู้เกี่ยวข้องในการประเมินหลายฝ่าย และเกิดขึ้นได้ในทุกบริบทเท่าที่จะเป็นไปได้ และเป็น การประเมินที่มีลักษณะแบบไม่เป็นทางการการประเมินผลควรใช้รูปแบบการประเมินผลที่ออกแบบเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นการประเมินผลแบบก้าวหน้ามีการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน นักเรียนควรมีความผูกพันทางอารมณ์และสังคมกับสถานศึกษาและครูเพื่อให้เด็กมีความไว้วางใจ ผ่อนคลายและเรียนรู้สนุกและง่ายขึ้น สถานศึกษาควรพัฒนาระบบเทคโนโลยีให้สามารถเข้าถึงได้ทุกหนทุกแห่งเพื่อสนับสนุนให้นักเรียนรู้จักใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการหาความรู้ แก้ปัญหา ตอบคำถามในการใช้ชีวิตประจำวันจึงจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพ

เทคโนโลยีทางการเรียนรู้ลักษณะเดียวกับการศึกษาของจารุวรรณ นาดัน (2552 : 96) พบว่าโรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการระดมทรัพยากรด้าน ICT เพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการการเรียนรู (3) ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการให้เป็นการบริหารจัดการยุคใหม่ การเปลี่ยนแปลงทุกด้านในศตวรรษ 21 มีผลกระทบต่อการบริหารโรงเรียนอย่างมาก ซึ่งความคิดนี้เป็นไปในแนวทางเดียวกับ สมหมาย อำดอนกลอย (2556 : 4) ที่ศึกษาบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 พบว่าโรงเรียนควรมีการวางแผนกิจกรรมภายในอย่างเหมาะสม และมีตัวชี้วัดเพื่อให้กิจกรรมมีประโยชน์และบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะทำให้กิจกรรมหลายหลายจัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการนักเรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ได้ผลสูงสุด โดยกิจกรรมทุกกิจกรรมต้องมีการประเมินผล สรุปผล จัดทำเป็นรายงาน การคัดเลือกบุคลากรควรให้ได้ตรงตามความรู้ความสามารถและมีการจูงใจด้านสวัสดิการ ค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมเพื่อให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทำงานกับองค์กรนาน ๆ และเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถตรงกับงานมาปฏิบัติงาน บ้านเกื้อกูลควรมีวิธีคัดเลือก คัดกรอง รับบุคคลเข้าทำงานละเอียดมากขึ้น ซึ่งตรงกับนิรัตน์ รอบคอบ (2554 : 52) ที่พบว่าการบริหารงานบุคคลมีความสำคัญต่อองค์กรมากที่สุด เนื่องจากเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งของการบริหารที่จัดการเกี่ยวกับบุคคลที่นำมาใช้ในองค์กร ควรส่งเสริมการบริหารให้ทุกคนมีค่านิยมร่วมกันเพื่อให้บุคลากรทุกคนมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มุ่งมั่นทุ่มเททำงานให้องค์กร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา ผู้บริหารองค์กรต่าง ๆ ทั้งเอกชนและภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ด้วยการกำหนดนโยบายและกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมจากข้อค้นพบที่ได้ในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. การวางแผน ผู้บริหารควรกำหนดนโยบาย ทิศทาง เป้าหมาย วัตถุประสงค์ในอนาคตขององค์กรให้ชัดเจน ให้ความสนใจในเรื่องของการวางแผนแนวทางในการปฏิบัติและกระบวนการทำงานภายในองค์กรเพื่อบรรลุเป้าหมายนโยบายที่วางไว้ และต้องใช้ความสามารถในการบริหารกระบวนการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การจัดโครงสร้างขององค์กร ผู้บริหารควรตระหนักถึง วัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นหลัก เพื่อจะได้จัดแบ่งหน่วยงานให้เหมาะสมกับลักษณะของงาน และวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน และองค์กรต้องมีระบบข้อมูลเพื่อการปฏิบัติการเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ

3. การบริหารงานบุคคล ควรคัดสรรบุคคลเข้าทำงานตรงตามความรู้ความสามารถ มีการฝึกอบรมและควรมีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อให้บุคลากรมีความตื่นตัว ผู้บริหารควรมีบทบาทเป็นผู้นำในการสร้างคนในองค์กรของตนให้มีทัศนคติ ที่ดีต่อองค์กร โดยการสร้างกลไกที่จะหล่อหลอมความคิดและพฤติกรรมของพนักงานให้เป็นไปในทางที่องค์กรคาดหวัง

4. การอำนวยความสะดวก ผู้บริหารจะต้องกระจายข้อมูลและบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ และอำนาจในการตัดสินใจลงไปสู่ผู้บริหารและพนักงานในระดับต่าง ๆ อย่างชัดเจนตามความเหมาะสม

5. การประสานงาน ผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่ ประสานงานระหว่างหน่วยงานย่อย ๆ ในองค์กร เพื่อให้การทำงานสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับเป้าหมายขององค์กร และต้องทำหน้าที่ประสานกับหน่วยงานและบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรได้แก่ หน่วยงานต่าง ๆ ในภาครัฐ องค์กรทางการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ลูกค้า และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ เป็นต้น

6. การรายงาน ผู้บริหารมีหน้าที่ต้องรายงานความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับงาน ให้ทุกฝ่ายในองค์กรทราบและรายงานผลการดำเนินงานในส่วนที่สามารถเปิดเผยได้ ให้สังคมภายนอกองค์กรได้ทราบ

7. การบริหารงบประมาณ ผู้บริหารต้องทำหน้าที่ในการจัดหา การอนุมัติ และควบคุม การใช้งบประมาณขององค์กรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทำบัญชีการใช้จ่ายอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการบ้านเกิดภูมิลำเนาให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมกับเด็กนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
3. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์คามิลเลียน โซเชียล เซนเตอร์

เชียงราย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.

กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.

คำแหก แก้วพินนา. (2540). A/C (พลังสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนา). เอกสารประกอบการฝึกอบรมนักบริหารงานพัฒนาชุมชนระดับกลาง วิทยาลัยพัฒนาชุมชน บางละมุง จ. ชลบุรี.

จารุวรรณ นาคัน. (2552). สภาพการดำเนินงานและความคาดหวังในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของโรงเรียนในพื้นที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์. สืบค้นจากฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLis Digital Collection.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2550). การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. วารสารวิชาการคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. สืบค้นจาก http://office.nu.ac.th/edu_teach/ASS/Download/vchk-new.pdf

นัฐพร จันทร์ส่งสิงห์. (2553). แนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินการจัดการศึกษาตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. สืบค้นจากฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLis Digital Collection.

ประเสริฐ สูงสุด. (2547). การพัฒนาครูในการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษเรียนร่วมเด็กปกติ โรงเรียนวนาสวรรค์ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดศรีสะเกษ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. สืบค้นจาก ฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLis Digital Collection

มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2556). การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดความรับผิดชอบ. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2558, จาก <http://tdri.or.th/wpcontent/uploads/2014/03/Final-Paper.pdf>

ลัดดาวัลย์ สืบจิต. (2556). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร

จัดการการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. สืบค้นจากฐานข้อมูลงานวิจัย
ThaiLis Digital Collection.

วาทัญญ ขลิบเงิน. (2554). *คุณลักษณะและทักษะที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์
วิชาชีพครูในศตวรรษที่ 21*. วารสารครุศาสตร์. 10(1). 65-80.

วิจารณ์ พานิช. (2555). *ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21*. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2558,
จาก <http://www.vcharkarn.com/varticle/60454>

_____. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-
สฤษดิ์วงศ์

สมหมาย อ้าดอนกลอย. (2556). *บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21*. วารสาร
บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. 7(1), 1-7.

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2556). *การศึกษาเพื่อทักษะในศตวรรษที่ 21*.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

สุวิทย์ มูลคำ. (2557). *ยุทธศาสตร์ของสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วน
จำกัดภาพการพิมพ์.

Certo, C.S. (2000). *Modern management*. New Jersey: Prentice Hall. *Educating
for the 21st Century*. สืบค้นเมื่อ 15 July 2015, จาก [http://www.](http://www.Stgeorgescollege.edu.pe/pg-en/educating-for-the-21st-century.php)

[Stgeorgescollege .edu.pe/pg-en/educating-for-the-21st-century.php](http://www.Stgeorgescollege.edu.pe/pg-en/educating-for-the-21st-century.php)

Kaplan, R. S. and Norton, D. P. (1996). *The Balanced Scorecard : Translating
Strategy into Action*. Massachusetts: Harvard Business School Press.

UNESCO. (1999). *The Four Pillars of Education*. Geneva: International Bureau of
Education

_____. (2004). *Learning to Live Together*. Geneva: International Bureau of
Education

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอกที่สอดคล้องกับหลักธรรมอิสลาม

Strategic Management of the Islamic Center Ban Wiangmok, Consistent with Islamic principles.

นายสหภาพ แซ่ย่า [28]

อาจารย์ ดร.ประเวศ เวชชะ [29]

อาจารย์ ผศ.ดร.สุชาติ ลีตระกูล [30]

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยสถาบัน ที่ใช้วิธีการวิจัยแบบผสม โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ และข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาสภาพการบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก ศึกษาเหตุและปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อคุณภาพของการดำเนินงาน การบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก และหายุทธศาสตร์การบริหารจัดการศูนย์อิสลามบ้านเวียงหมอกให้มีความก้าวหน้าที่สอดคล้องกับหลักธรรมของอิสลาม กลุ่มตัวอย่างคือ ได้แก่ ครูพี่เลี้ยง ตัวแทนผู้ปกครอง นักเรียน ตัวแทนนักเรียน บุคลากร และผู้บริหารศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประเด็นสนทนากลุ่ม แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ระดับ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและฐานนิยมนำเสนอในรูปแบบภาพกราฟ และตารางประกอบคำบรรยาย โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาความหมายของค่าเฉลี่ยและฐานนิยม สังเคราะห์เนื้อหาสรุปเป็นความเรียง

ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพการบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก

1.1 สัมฤทธิ์ผลการดำเนินงาน พบว่า 1) ด้านการศึกษา อยู่ในระดับคุณภาพปานกลาง 2) ด้านคุณธรรม อยู่ในระดับคุณภาพปานกลาง 3) ด้านสังคมสังเคราะห์ อยู่ในระดับคุณภาพดี

[28] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

[29] [30] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

1.2 ระบบการประกันคุณภาพภายใน เนื่องจากการศึกษาถึงบริบทการทำงานภายในที่สอดคล้องกับโครงสร้างของศูนย์ฯ พบว่า 1) ด้านการศึกษา มีการจัดการศึกษาเพิ่มเติมให้กับนักเรียนทั้งในรายวิชาสามัญและรายวิชาศาสนาเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระต่างๆมากยิ่งขึ้น ให้ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ยังขาดไป เพิ่มเติมสาระที่ไม่มีสอนในโรงเรียน เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการฝึกปฏิบัติจริง เน้นผู้เรียนโดยตรง อีกทั้งนักเรียนสามารถสอบถามเนื้อหาสาระที่ไม่ได้อยู่ในกรอบการเรียนในระบบ 2) ด้านคุณธรรม มีการจัดการอบรมกิจกรรมต่างๆเพื่อให้คณะครูและนักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรมปฏิบัติศาสนกิจร่วมกัน เป็นแบบอย่างที่ดี มีความเป็นผู้นำ มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย และเสียสละงานส่วนตัวเพื่องานส่วนรวมและสังคม 3) ด้านสังคมสงเคราะห์ มีการจัดโครงการกิจกรรมต่างๆ เพื่อช่วยเหลือครูพี่เลี้ยง บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ศิษย์เก่า และชุมชน อีกทั้งการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และเครือข่ายมุสลิมด้วยกัน

1.3 การวิจัยและพัฒนา พบว่า 1) ด้านอาคารสถานที่ มีการเพิ่มจำนวนของศูนย์ฯ ในเครือข่ายอีกในหลายพื้นที่ 2) ด้านบุคลากร พัฒนาบุคลากรให้มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้นในสาขาที่เกี่ยวข้องกับบริบทการทำงาน 3) ด้านพัฒนาการของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีทุนการศึกษาและมีโอกาสเรียนในระดับที่สูงขึ้น

1.4 ความพึงพอใจ พบว่า ระดับความพึงพอใจดี คือด้านครูพี่เลี้ยง/บุคลากร ระดับความพึงพอใจปานกลาง คือ ด้านผู้บริหาร ด้านนักเรียนและด้านโครงการ/กิจการนักเรียน และระดับความพึงพอใจพอใช้คือด้านอาคารสถานที่

2. เหตุและปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อคุณภาพของการดำเนินงาน พบว่า 1) สัมฤทธิ์ผลการดำเนินงาน ด้านการศึกษา ด้านคุณธรรม และด้านสังคมสงเคราะห์ คือ ผู้บริหาร ครูพี่เลี้ยงหรือบุคลากร นักเรียน อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม 2) ระบบการประกันคุณภาพภายใน คือ การบริหารจัดการ ด้านการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร และหลักด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม 3) วิจัยและพัฒนา คือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการวิจัยในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน และด้านสื่อและนวัตกรรม 4) ความพึงพอใจ คือ ด้านผู้บริหาร ด้านครูพี่เลี้ยงหรือบุคลากร ด้านนักเรียน อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และโครงการหรือกิจกรรม

3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอกที่สอดคล้องกับหลักธรรมอิสลาม พบว่า 1) ส่งเสริมการศึกษาตามหลักการทางศาสนาอิสลามและฟื้นฟูจรรยา มารยาทตามแบบฉบับศาสนาตามอัมหมัด (ศอลัลลอฮูอะลัยฮิอะซัลลัม) 2) ปรับปรุงการศึกษาเพิ่มเติมความรู้พื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน ความรู้ทางคณิตศาสตร์ และ

วิทยาศาสตร์ 3) ส่งเสริมการเพาะปลูกพืชผักสวนครัว พืชเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์ 4) พัฒนาการเรียนของนักเรียนให้มีความต่อเนื่องสามารถเรียนในระดับที่สูงขึ้นตามความสามารถของนักเรียน 5) ส่งเสริมการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกัน

Abstract

The study Strategic Management of the Islamic Center Ban Wiangmok, in accordance with the principles of Islam. This institutional research was conducted with collecting secondary data and the primary data, which aimed to study 1) the management of the Islamic Center Ban Wiangmok 2) study the causes and factors that enhancing and reducing the quality of its management and 3) find strategic management to improve its quality. The sample used in this study was representative teachers, parents, students, student representatives and personnel. The instrument used in the research included group discussion issues, document analysis, semi-structured interviews and questionnaires.

The study found that.

1. Condition of Management of the Islamic Center Ban Wiangmok.

1.1 Effectiveness was found. 1) the quality of education was ranked at the medium level 2) the moral quality was ranked at the medium level too and 3) social synthesis was ranked at the good level.

1.2 Internal quality assurance system was found 1) education management should include both the ordinary course and religion courses in order students to get more knowledge as well as additional knowledge and skills which students can not get in normal class. 2) The moral training activities for teachers and students with the ethical ministry together. Set a good example leadership have responsibility discipline and personal sacrifices for the collective and society. 3) The social worker The project activities To help teachers, students, parents, staff, students, alumni and the community as well as building relationships with the community. Network and Muslims together.

1.3 Research and development is found. 1) On buildings There are an increasing number of centers In another network in many areas. 2) The human resources personnel to develop higher education in fields related to the work context. 3) The development of student Encourage students with scholarships and the opportunity to learn at a higher level.

1.4 Regarding satisfaction it was found that there is great satisfaction with the teachers / staff. a moderate level of satisfaction is the executive. The students and the program / Student Affairs. And there is some degree of satisfaction on buildings.

2. The important causes and factors that enhancing the management quality were administrator, teachers, care providers, students and school properties. The important causes and factors that reducing the management quality were classroom research, management method and school activities.

3. Strategies for enhancing the Islamic Center Ban Wiangmok in accordance with the Islamic principles are 1) promote the study of the principles of Islam together with ethical manner of the Prophet Muhammad 2) develop students basic knowledge and skills in Thai reading and writing, mathematics and science. 3) promote kitchen farming 4) develop students according to their individual potential 5) promote religious activities

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความเสรีในด้านการนับถือศาสนา คนไทยจึงเลือกนับถือศาสนาต่างๆ ได้ตามความสมัครใจ โดยประชากรส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ ซึ่งก็ได้นับถือสืบต่อกันมาเป็นเวลาช้านาน จนกลายเป็นรากฐานของความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณีส่วนใหญ่ และเป็นเอกลักษณ์ของชาติในปัจจุบัน แม้ว่าจะไม่มีการบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้พุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติก็ตาม ซึ่งสำนักสถิติแห่งชาติ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมกันทั่วประเทศ ปีพุทธศักราช 2554 จากผลการสำรวจพบว่า ประชากรของประเทศไทยนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 94.6 นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 4.6 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.7 ที่เหลือคือผู้ที่นับถือศาสนาอื่นๆ รวมทั้งผู้ที่ไม่มีศาสนา ร้อยละ 0.1 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ(สสช.), 2554 : 1) ซึ่งแต่ละศาสนานั้นต่างก็มีหลักธรรมคำสอนที่

แตกต่างกันไป เช่น หลักคำสอนที่สำคัญของศาสนาพุทธคือ 1) อริยสัจ 4 คือ ความจริงอันประเสริฐ 4 ประการ 2) ชันธ 5 หรือเบญจชันธ หมายถึง องค์ประกอบของชีวิตมนุษย์คือ ส่วนที่เป็นร่างกาย และส่วนที่เป็นจิตใจ 3) ไตรลักษณ์ หมายถึง ลักษณะทั่วไปของสิ่งทั้งหลายทั้งปวงในโลก หลักคำสอนที่สำคัญศาสนาคริสต์คือ 1) หลักคำสอน เรื่องตรีเอกานุภาพ คือ การนับถือพระเจ้าองค์เดียว แบ่งเป็น 3 ภาค คือ พระบิดา หมายถึง พระเจ้า พระบุตร หมายถึง พระเยซู พระจิต หมายถึง วิญญาณบริสุทธิ์ในจิตใจของชาวคริสต์ที่มีศรัทธา 2) หลักคำสอนเรื่องความรัก 3) คำสอนเรื่องบัญญัติ 10 ประการ 4) อาณาจักรพระเจ้า และหลักคำสอนสำคัญศาสนาอิสลามคือ 1) หลักศรัทธา 6 ประการคือศรัทธาในพระอัลเลาะห์เพียงองค์เดียว ศรัทธาในบรรดามลาอิกะห์ คือ เทวทูต ศรัทธาในพระคัมภีร์ ศรัทธาในบรรดาศาสนทูต ศรัทธาในวันพิพากษา ศรัทธาในกฎกำหนดสภาวะการณ 2) หลักปฏิบัติ 5 ประการคือ การปฏิญาณตน ยอมรับว่าพระอัลเลาะห์เป็นพระเจ้าองค์เดียว การละหมาด หรือ นมาซ วันละ 5 ครั้ง การถือศีลอดหรืออัสซียาม การบริจาคซะกาต และการประกอบพิธีฮัจญ์ ณ วิหารกะบะห์ ที่เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย เป็นต้น(เยาวลักษณ์ แสงดวงดี.<http://www.aecnews.co.th/buddhism/read/51>, 2555) เมื่อพิจารณาในแต่ละศาสนานั้นก็มีหลักคำสอนที่ให้ทุกคนนั้นเป็นคนดีมีคุณธรรมตามระเบียบบังคับของศาสนานั้นๆ

สถานศึกษาในหลายๆพื้นที่ต่างก็นำหลักคำสอนของศาสนามาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการให้เข้ากับบริบทของสถานศึกษาของตัวเองเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุขและมีความสุข ซึ่งศาสนาอิสลามซึ่งมีหลักคำสอนที่สามารถประยุกต์มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพราะศาสนาอิสลามก็เป็นศาสนาที่มีหลักธรรมคำสอนต่างๆมากมาย ซึ่งอิสลามไม่ใช่เพียงศาสนาเท่านั้น แต่ยังเป็นวิถีชีวิต (Way of Life) ของมุสลิมอีกด้วย เพราะมีหลักธรรมแห่งชีวิต ตั้งแต่เกิดจนถึงวันสุดท้ายของชีวิต และมีคำสอนให้มุสลิมประพฤติปฏิบัติตั้งแต่ตื่นจนถึงเข้านอนของแต่ละวัน โดยมีศาสนาบัญญัติกำกับการบริหารชีวิตอย่างชัดเจน ถ้ามุสลิมไม่ศึกษาคำสอนศาสนาอิสลามเขาก็ไม่สามารถที่จะปฏิบัติตนให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระผู้เป็นเจ้าได้ และเขาจะไม่ได้รับความดีจากอัลลอฮ์ ซุบฮานะฮฺวตะอาลา อย่างแน่นอน(อะสัน หมัดอะดัม. <http://www.azsunnah.com/modules.php?name=News&file=article&sid=7> 7 , 2547)อิสลามยังสอนให้ทุกคนหมั่นศึกษาหาวิชาความรู้อยู่ตลอดเวลา เพราะการศึกษาหลักธรรมอิสลามคือการสร้างมนุษย์เพื่อการเคารพภักดี(อิบาดะฮ์)และการเป็นผู้แทน(เคาะลีฟะฮ์)ของพระองค์บนผืนแผ่นดิน การที่มนุษย์จะเป็นบ่าวที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และเป็นเคาะลีฟะฮ์ได้ต้องเป็นมนุษย์ที่ดี และสิ่งสำคัญที่จะทำให้มนุษย์เป็นบ่าวที่ดีของพระองค์นั้น คืออิสลาม การที่จะรู้จักและเข้าใจอิสลามต้องอาศัยการศึกษาเท่านั้นโดยการวิธีการดังนี้

1. ตัรบียะฮ์ หมายถึง การอบรม การขัดเกลาจิตใจ
2. ตะลีม หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ รวมถึงความรู้ทางศาสนาและความรู้ทางโลก
3. ตะดีบ หมายถึง การอบรมบ่มเพาะนิสัยให้มีคุณธรรม จริยธรรมและมีระเบียบวินัย
4. (มัสลัน มาหะนะ.[http://www.islammore.com/main/content.php?page=sub&category=4&id=957, 2552](http://www.islammore.com/main/content.php?page=sub&category=4&id=957,2552)) โดยศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก ได้มีการประยุกต์หลักคำสอนของศาสนาอิสลามมาบริหารจัดการภายในศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอกเพื่อให้บุคลากรและนักเรียนมีความเป็นอยู่ที่ดี มีความปลอดภัยและมีความสุข

องค์กรหรือสถาบันต่างๆล้วนแล้วแต่จะพัฒนาองค์กรของตัวเองให้ก้าวหน้าและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งบริบทและภารกิจของศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอกที่จะพัฒนาองค์กรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยหลักธรรมอิสลามมาประยุกต์กับการบริหารจัดการต่างๆภายในศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอกเพื่อนำองค์กรให้สู่เป้าหมาย พันธกิจ และวิสัยทัศน์ของศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก เพราะการมีแนวทางหรือวิธีการทำงานที่ดีที่สุด เพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าประสงค์ พันธกิจ และวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ กลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับทุกองค์กร โดยกลยุทธ์ของแต่ละองค์กรจะถูกกำหนดตาม ลักษณะพื้นฐานขององค์กรนั้นๆ ซึ่งการกำหนดแนวทางและทิศทางในการดำเนินงานนั้น จำเป็นจะต้องวิเคราะห์และประเมินปัจจัยต่างๆ ที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อกำหนด วิธีการทำงานเพิ่มเติมจากเดิม

หรือที่เรียกว่า “กลยุทธ์” พร้อมทั้งจัดทำกิจกรรม แผนงาน หรือโครงการให้ สอดคล้องในแต่ละกลยุทธ์ เพื่อเป็นแนวทางขององค์กรที่จะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ สูงสุด ดังนั้นแผนยุทธศาสตร์จึงเป็นการกำหนดรูปแบบของการปฏิบัติที่ช่วยให้้องค์กรสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสมกับสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไป (จักรวัชร ศิริวรรณ. <https://www.gotoknow.org/posts/437659>, 2556)

ศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอกมีบริบทเกี่ยวกับการรับเลี้ยงและดูแลเด็กนักเรียนในระดับอายุประมาณ 8-15 ปี และนักเรียนเหล่านี้มาจากหลายทิศหลายทาง และหลากหลายชาติพันธุ์ จึงมีนิสัยและพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป เพื่อให้นักเรียนมีวินัย เป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี มีจิตอาสา มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักยอมรับตนเองและผู้อื่น นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดในชีวิตประจำวัน รำลึกและเข้าใจถึงความสำคัญและผลความดีของบทบัญญัติทางศาสนาอิสลาม ซึ่งทางศูนย์ฯมีบริหารจัดการและการปฏิบัติงานแต่ยังขาดแผนการปฏิบัติงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร ไม่มีระบบจัดการและการ

ทำงานที่ชัดเจน ทำให้ไม่มีทิศทางหรือเป้าหมายที่ชัดเจนในการบริหารจัดการ ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของศูนย์ฯ ดังนั้นทางศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอกจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์หรือแนวทางที่ชัดเจนในการบริหารจัดการ เพราะการมียุทธศาสตร์นั้นจะนำองค์การไปสู่ภาพลักษณ์ใหม่ ก้าวสู่วิสัยทัศน์ที่ต้องการในอนาคต เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์การเดินทางไปถึงวิสัยทัศน์ โดยถูกต้องตรงตามภารกิจ และสัมฤทธิ์ผลตามเป้าประสงค์ขององค์การนั้น (จักรวัชร ศิริวรรณ. <https://www.gotoknow.org/posts/437659,2556>)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก
2. เพื่อศึกษาเหตุและปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อคุณภาพของการดำเนินงาน การบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก
3. เพื่อหายุทธศาสตร์ การบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอกให้มีความก้าวหน้าที่สุดสอดคล้องกับหลักธรรมของอิสลาม

ประโยชน์ของการวิจัย

ทำให้รู้สภาพการบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก เหตุและปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อคุณภาพของการดำเนินงานการบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอกและมียุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอกให้มีความก้าวหน้าสอดคล้องกับหลักธรรมของอิสลาม โดยที่ผู้บริหารจะได้มียุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการศูนย์ฯ ไปสู่เป้าหมายและวิสัยทัศน์ของศูนย์ฯ ซึ่งครูพี่เลี้ยง และบุคลากรก็จะมียุทธศาสตร์ในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพในการทำงาน พร้อมทั้งนักเรียนจะได้รับประโยชน์สูงสุดทั้งการเรียนและการดำเนินชีวิต

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

1.1 การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการดำเนินการบริหารจัดการตามโครงสร้าง การดำเนินงานของศูนย์ฯ โดยใช้บริหารจัดการตามหลัก POSDCoRB ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดโครงสร้างขององค์กร (Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การ

อำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) การบริหารงบประมาณ (Budgeting) มาเป็นกรอบในการศึกษา

1.2 เหตุและปัจจัยที่ หมายถึงประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการดำเนินงานของศูนย์ฯ จากประเด็นสภาพการดำเนินงานของศูนย์ ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ 2) การประกันคุณภาพ 3) การวิจัย 4) ความพึงพอใจ

1.3 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอกให้ความสำคัญก้าวหน้าเพื่อสอดคล้องกับหลักธรรมของอิสลาม คือกระบวนการกำหนดยุทธศาสตร์แบบ SWOT โดยยึดหลักธรรมคำสอนตามหลักศาสนาอิสลามซึ่งมาจากพระดำรัสจากเอกองค์อัลลอฮ์ ซุบฮานะฮูวะตาอาลา ที่ตรัสไว้พระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน และพระวจนะ การปฏิบัติและการยอมรับของท่านศาสดามุฮัมมัด ศอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิมมาเป็นเป้าหมายในการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะนำหลักธรรมอิสลามมาเพื่อการวิจัย 3 ประเด็นคือ 1) อากิดะฮ์ หมายถึง ความศรัทธาหรือความเชื่อ 2) อีบาดะฮ์ หมายถึง การปฏิบัติเพื่อแสดงความเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ 3) อักลาฟ หมายถึง คุณธรรมจริยธรรม

2. ด้านแหล่งข้อมูล คือ 1) ข้อมูลปฐมภูมิ คือ ครูพี่เลี้ยง ผู้ปกครองนักเรียน นักเรียน บุคลากร และผู้บริหารศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก 2) ข้อมูลทุติยภูมิ คือข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ห้องครัยย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555-2558

3. ด้านเวลา คือ 1) การดำเนินการทำงานวิจัยในครั้งนี้เริ่มตั้งแต่เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2558 - ธันวาคม พ.ศ. 2558 2) การกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมและสนองในครั้งนี้อยู่ในช่วงปีการศึกษา 2559-2562

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาการบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก

วิธีการวิจัย

การศึกษาในขั้นตอนนี้ผู้ศึกษาใช้วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1) แบบวิเคราะห์เอกสาร โดยศึกษาเอกสารทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการต่างๆ ของศูนย์ นำมาวิเคราะห์แยกแยะเป็นส่วนต่างๆ ตามการดำเนินการ 2) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่สามารถวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert ให้สอดคล้องการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ

การศึกษา (สมศ.) คือคุณภาพระดับมากที่สุด คุณภาพระดับมาก คุณภาพระดับปานกลาง คุณภาพระดับพอใช้ คุณภาพระดับควรปรับปรุง 3) แบบสอบถามที่มาจากการวิเคราะห์ สัมภาษณ์และสังเกตการดำเนินการต่างๆ แล้วนำมาสรุปเป็นประเด็น เนื้อหาสาระที่สำคัญเพื่อ วัดระดับคุณภาพการดำเนินการที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมี รายละเอียด ดังนี้ 1) ศึกษาบททฤษฎี วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ 2) ออกแบบเครื่องมือ 3) ดำเนินการออกแบบเครื่องมือ โดยการกำหนด "นิยามปฏิบัติการ" และสร้างข้อรายการตาม กรอบโครงสร้าง (Construct Validity) และเนื้อหา (Content Validity) 4) นำไปให้อาจารย์ ที่ปรึกษาตรวจสอบและนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา 5) นำไป ให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 6) ปรับปรุงเนื้อหาตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 7) จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์

2. แบบสอบถาม มีรายละเอียด ดังนี้ 1) สัมภาษณ์เพื่อหาข้อมูลเชิงลึกที่จะใช้เป็น ประเด็นในการกำหนดข้อคำถามในแบบสอบถาม 2) ร่างประเด็นเพื่อการพิจารณา 3) วิเคราะห์ สรุปประเด็นที่สำคัญเพื่อนำไปเป็นแบบสอบถาม 4) สร้างแบบสอบถามโดย Google from 5) ตอบแบบสอบถามโดย Google from

แหล่งข้อมูล คือ 1) ข้อมูลพื้นฐานย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555-2558 2) ผู้บริหารศูนย์ฯ 3) คณะครูพี่เลี้ยง 4) บุคลากรภายในศูนย์ฯ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ไปยังผู้บริหารศูนย์อบรม จริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก หมู่ที่ 10 ตำบลห้วยซ้อ อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครู และบุคลากร

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกมิติโดยการศึกษาวเคราะห์เอกสารข้อมูล พื้นฐานย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555-2558

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิโดยการสัมภาษณ์ จากผู้บริหารศูนย์อบรม จริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก คณะครูพี่เลี้ยง และบุคลากรภายในศูนย์ฯ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงทฤษฎีและปฐมภูมิ จะใช้การวิเคราะห์เนื้อหาสำคัญ ในการตีความเพื่อการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อมูล บทถอดเครื่องบันทึกเสียงอย่างละเอียดถี่ถ้วน และรายงานผลตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา

2. การวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละแบบสอบถามมีการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ใช้สถิติพื้นฐานค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งค่าร้อยละเป็นค่าสถิติที่นิยมใช้กันมากโดยเป็นการเปรียบเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการกับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อศึกษาเหตุและปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อคุณภาพของการดำเนินงาน การบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก

วิธีการวิจัย

การศึกษาในขั้นตอนนี้ผู้ศึกษาใช้วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. ประเด็นสนทนากลุ่ม

การสัมภาษณ์พูดคุยเป็นรายบุคคลโดยมีประเด็นการพูดคุยที่ชัดเจน เพื่อการหาเหตุและปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อคุณภาพของการดำเนินงาน การบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก เนื่องจากครูพี่เลี้ยง บุคลากรและนักเรียนไม่กล้าที่จะเสนอความคิดเห็นที่ดีและถูกต้องเกี่ยวกับปัญหาที่แท้จริง การพูดคุยเป็นรายบุคคลจึงจะได้ข้อมูลที่ต้องการและนำมาแยกเป็นประเด็นที่สำคัญ

2. วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารรายงานผลการวิจัย บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการและปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการ และแนวทางการเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ

2.2 สร้างแนวประเด็นสนทนา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสนทนากลุ่มแก่กลุ่มตัวอย่าง โดยจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสร้างเป็นประเด็นสนทนาให้ครอบคลุมตามขอบเขตของการวิจัยที่ต้องการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

2.3 นำร่างประเด็นสนทนากลุ่มที่ร่างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและปรับแก้ตามคำแนะนำเพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อหา รวมทั้งการใช้ภาษาที่เหมาะสม

2.4 ปรับปรุงและแก้ไขเครื่องมือตามข้อเสนอแนะให้สมบูรณ์

แหล่งข้อมูล คือ 1)ผู้บริหารศูนย์ฯ 2)คณะครูพี่เลี้ยง 3)บุคลากรภายในศูนย์ฯ 4) นักเรียน
การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มจะใช้การวิเคราะห์เนื้อหาสำคัญ ในการตีความ เพื่อการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อมูล บทถอดเครื่องบันทึกเสียงอย่างละเอียดถี่ถ้วน และรายงาน ผลเป็นผังก้างปลา

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อหายุทธศาสตร์ การบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอกให้มีความก้าวหน้าที่สุดคล้อยกับหลักธรรมของอิสลาม

วิธีการวิจัย

การศึกษาในขั้นตอนนี้ผู้ศึกษาใช้วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. ประเด็นสนทนากลุ่ม

การพูดคุยเป็นรายบุคคลโดยมีประเด็นการพูดคุยที่ชัดเจน เพื่อการหาเหตุและปัจจัย สำคัญที่ช่วยสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อคุณภาพของการดำเนินงาน การบริหารจัดการศูนย์ อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก เนื่องจากครูพี่เลี้ยง บุคลากรและนักเรียนไม่กล้าที่จะ เสนอความคิดเห็นที่ดีและถูกต้องเกี่ยวกับปัญหาที่แท้จริง การพูดคุยเป็นรายบุคคลจึงจะได้ ข้อมูลที่ถูกต้องและนำมาแยกเป็นประเด็นที่สำคัญ

2. วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก เอกสารรายงานผลการวิจัย บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการและปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพการจัดการ และแนวทางการเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ

2.2 สร้างแนวประเด็นสนทนา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสนทนากลุ่มแก่กลุ่มตัวอย่าง โดยจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสร้างเป็นประเด็นสนทนาให้ ครอบคลุมตามขอบเขตของการวิจัยที่ต้องการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

2.3 นำร่างประเด็นสนทนากลุ่มที่ร่างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและ ปรับแก้ตามคำแนะนำเพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อหา รวมทั้งการใช้ภาษาที่เหมาะสม

2.4 ปรับปรุงและแก้ไขเครื่องมือตามข้อเสนอแนะให้สมบูรณ์

แหล่งข้อมูล คือ 1) ผู้บริหารศูนย์ฯ 2) คณะครูพี่เลี้ยง 3) ผู้เชี่ยวชาญ 4)ผู้ปกครอง นักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มจะใช้การวิเคราะห์เนื้อหาสำคัญในการตีความ เพื่อการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อมูล บทถอดเครื่องบันทึกเสียงอย่างละเอียดถี่ถ้วน และรายงานผลเป็นและนำไปวิเคราะห์เพื่อหายุทธศาสตร์ของศูนย์ฯ โดยกระบวนการวิเคราะห์ SWOT

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษายุทธศาสตร์การบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอก ที่สอดคล้องกับหลักธรรมของอิสลาม ผู้ศึกษามีประเด็นที่สมควรนำมาสรุปและอภิปรายผล ตามยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการการบริหารจัดการศูนย์อบรมจริยธรรมอิสลามบ้านเวียงหมอกที่ สอดคล้องกับหลักธรรมอิสลาม ดังนี้

1. ส่งเสริมการศึกษาตามหลักการทางศาสนาอิสลามและฟื้นฟูจริยธรรมตามแบบฉบับศาสนาอิสลาม คอลัลดลอฮฺอะลยฮฺวะซัลลัม มิวินัย เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีจิตอาสา มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักยอมรับตนเองและผู้อื่น “แท้จริงฉันถูกแต่งตั้งมาเพื่อให้สมบูรณ์ขึ้นมาซึ่งจริยธรรมที่งดงามทั้งหลาย” (หะดีษบันทึกโดย Ahmad , 1980 หะดีษหมายเลข 8882) “ไม่มีสิ่งใดที่หนักยิ่งบนตราซัง (แห่งความดี) ในวันกิยามะฮฺ มากไปกว่าจริยธรรมที่งดงาม”(หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud ,1986 หะดีษหมายเลข 4795) “ผู้ที่มีความศรัทธาสมบูรณ์ที่สุด คือผู้มีจริยธรรมมากที่สุด” (บันทึกโดย อบิดาวูด, เลขที่:4062, ตีรมีซีย เลขที่: 1162, และ อิบนิ ฮัมบัล, เลขที่:7396)

2. ปรับปรุงการศึกษาเพิ่มเติมความรู้พื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน ความรู้ทางคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เพื่อให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด “จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด ทรงบังเกิดมนุษย์จากก้อนเลือด จงอ่านเถิด และพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงใจบุญยิ่ง ผู้ทรงสอนการใช้ปากกา ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้” (ซูเราะฮฺ อัลอะลัก :1-5) “จงกล่าวเถิดมุหัมมัด บรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ไม่รู้จะเท่าเทียมกันหรือ แท้จริงบรรดาผู้มีสติปัญญา เท่านั้นที่จะใคร่ครวญ” (ซูเราะฮฺ อัซซุหมร์, 39: 9)

3. ส่งเสริมการเพาะปลูกพืชผักสวนครัว พืชเศรษฐกิจ การเลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภคและจำหน่าย “ต่อเมื่อการละหมาดได้สิ้นสุดลงแล้วก็จงแยกย้ายกันไปตามแผ่นดินและจงแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮฺ และจงรำลึกถึงอัลลอฮฺให้มากๆเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ” (อัลอุมมะฮฺ : 10) “ท่านนบิdawudไม่เคยกินอาหารใดเว้นแต่ที่ได้มาจากการทำงานด้วยน้ำมือของตน” (รายงานโดย อัล-บุคอรี)

4. พัฒนาการเรียนของนักเรียนให้ต่อเนื่อง และสามารถเรียนในระดับที่สูงขึ้นตามความสามารถของนักเรียน “จงกล่าวเถิดมุหัมมัด บรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ไม่รู้จะเท่าเทียมกัน หรือ แท้จริงบรรดาผู้มีสติปัญญา เท่านั้นที่จะใคร่ครวญ” (ซูเราะห์ อัซซูมฺร, 39: 9)

5. ส่งเสริมการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกันตามวันสำคัญทางศาสนา จากชุมชนและผู้ปกครองนักเรียน และรำลึกและเข้าใจถึงความสำคัญ และผลความดีของบทบัญญัติทางศาสนา “ขอสาบานกับผู้ที่ชีวิตฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ว่า พวกท่านจะไม่เข้าสวรรค์จนกว่าพวกท่านจะศรัทธา และพวกท่านจะไม่ศรัทธาจนกว่าพวกท่านจะรักใคร่ปรองดองกัน พวกท่านจะเอาไหม ฉันจะบอกวิธีหนึ่งที่เมื่อพวกท่านปฏิบัติแล้ว พวกท่านก็จะรักใคร่ซึ่งกันและกัน ? จงแพร่สลามในหมู่พวกท่าน”(บันทึกโดยมุสลิม , เศาะหิห :เลขที่ 54)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการวางแผน คือ ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการดำเนินงาน วางแผนการปฏิบัติงานที่มุ่งเน้นไปที่ตัวนักเรียน โดยมีการชี้แจงกระบวนการทำงานที่ชัดเจนพร้อมเป้าหมายของการทำงานแก่บุคลากร มีการสั่งการ สนับสนุน ควบคุม และประเมินผลการทำงานที่ชัดเจนตามระยะเวลาที่วางไว้

2. ด้านการจัดโครงสร้างองค์กร คือ ควรจัดโครงสร้างของศูนย์ให้มีความครอบคลุมไม่ต้องมีสายงานมากสะดวกในการทำงานโดยยึดหลักการทำงานที่สอดคล้องกับหลักธรรมอิสลาม

3. ด้านการบริหารบุคคล คือควรมอบหมายหน้าที่ให้เหมาะสมกับบุคลากร สรรหาและแต่งตั้งบุคลากรที่มีความเหมาะสมกับบริบทของศูนย์ให้อำนาจในการจัดการเรื่องต่างๆตามขอบข่ายอำนาจการทำงาน และเสริมสร้างแรงบันดาลใจให้กับบุคลากรที่มีความสามารถเพื่อให้คงอยู่กับศูนย์ตลอดไป

4. ด้านการอำนวยการ คือ ควรให้ความสะดวกแก่บุคลากรทั้งด้านวิชาความรู้ใหม่ๆ งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์อีกทั้งการถ่ายทอดวิธีการทำงานในรูปแบบอิสลามแก่บุคลากร

5. ด้านการประสานงาน คือ ควรมีการประสานสัมพันธ์กับชุมชนรอบข้าง ผู้ปกครองนักเรียน ผู้หลักผู้ใหญ่ในพื้นที่ และองค์กรในเครือข่ายให้มีความต่อเนื่อง

6. ด้านการรายงาน คือ ควรให้มีการประเมินการทำงานที่เป็นรายลักษณะอักษรและไม่เป็นรายลักษณะอักษร โดยมีการรายงานการทำงานอยู่เป็นประจำ เพื่อการพัฒนาคุณภาพการทำงาน

7. ด้านการบริหารงบประมาณ คือ ควรมีการหางบประมาณสนับสนุนจากหน่วยอื่นๆที่อยู่นอกเครือข่าย หรือองค์กรสงเคราะห์ต่างๆทั้งในและต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ของชุมชน ผู้ปกครอง และศิษย์เกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ฯ
2. ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาโดยการใช้เครื่องมือและวิธีการอื่นๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายตามจริง
3. ควรศึกษาวิจัยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อหลักธรรมอิสลามให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป
4. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรอื่นๆที่เคยปฏิบัติงานที่ศูนย์มาก่อนและผู้มีส่วนได้เสียในการดำเนินงานบริหารจัดการศูนย์ให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการ

เอกสารอ้างอิง

จักรวัชร ศิริวรรณ.(2553). *แนวคิด ความสำคัญ และกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์*.

สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2558, จาก

<https://www.gotoknow.org/posts/437659>.

ฟาฏิมะฮ์ แวสะมาแอ. (2553). *การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการอิสลามโดยใช้ชุดแบบฝึก ทักษะภาษาไทยสำหรับมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนจริยอิสลามศึกษาอนุสรณ์ อำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานี*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต).

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สืบค้นจากฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLis Digital Collection.

มนูศักดิ์ โต๊ะเถื่อน , ผศ. ดร.นิเลาะ แวอุเซ็ง และ ดร.นิเลาะ แวอุเซ็ง. (2553). *แนวคิดและวิธีการปลูกฝัง จริยธรรมในอิสลาม*. วารสาร AL-NUR บัณฑิตวิทยาลัย, ปีที่6. ฉบับที่11, 69-83

มัสลัน มาหะมะ .(2552). *อิสลามกับระบบการศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2558. จาก <http://www.islammore.com/main/content.php?page=sub&category=4&id=957>.

- มีรพีต มะยูโซ๊ะ. (2551). *แบบอย่างทางจริยธรรมของครูอิสลามศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัด นราธิวาส ตามทัศนะของผู้บริหารและครูอิสลามศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สืบค้นจากฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLis Digital Collection.
- เยาวลักษณ์ แสงดวงดี.(2555). *หลักการศาสนา พราหมณ์ - ฮินดู พุทธ คริสต์ อิสลาม* ชิกข์. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2558, จาก <http://www.aecnews.co.th/buddhism/read/51>.
- อะสัน หมดอะดัม.(2547). *อิสลามกับระบบการศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2558, จาก <http://www.azsunnah.com/modules.php?name=News&file=article&sid=77>.
- สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย. *พระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน พร้อมแปลเป็นภาษาไทย*. อัลมาดีนะห์ อัลมุเนาวา เราะห์: ศูนย์กษัตริย์ฟาฮัด เพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน. 1998.

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการปัญหานักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนศิวิไลพิทยาสถา ที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21

Strategies for Solving the Problem of Students Cannot Read and Write in
the Grade 1-3 of the Civilize Phittaya School in Accordance with the Skills
of Education in the 21st Century

นายวีรลักษณ์ คำลา [31]

อาจารย์ ดร.ประเวศ เวชชะ [32]

อาจารย์ ผศ.ดร.สุชาติ ลีตระกูล [33]

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1-3 โดยใช้แบบประเมินความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทย 2)
เหตุและปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 และ 3)
ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ที่สอดคล้อง
กับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้การประชุม AIC ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ คณะครู
คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนศิวิไลพิทยาสถา ผลการวิจัยมีดังนี้
สภาพการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 89.29 นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 48.89 และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ
61.54

เหตุและปัจจัยสำคัญที่ทำให้ให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ พบว่า นักเรียนเป็นชนเผ่า ใช้ภาษา
เผ่าในการสื่อสาร ขาดการส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูจากผู้ที่เกี่ยวข้อง
ครูผู้สอนขาดทักษะการบริหารจัดการห้องเรียน ครูไม่มีประสบการณ์ในการทำงานฝ่ายและขาด
งบประมาณในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถในการทำงาน

[31] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

[32] [33] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ เพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ของโรงเรียนศิวิไลพิทยา ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนานักเรียนให้สามารถอ่านออกเขียนได้ สื่อความหมายได้ ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาครูและให้ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน และยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบบริหารงาน 4 ฝ่าย ให้เป็นระบบระเบียบ และให้เกิดวัฒนธรรมองค์กร

Abstract

The purposes of this study were to investigate the current condition, important causes and factors affecting students who cannot read and write and to find strategies for solving those students in accordance with the goal of education in the 21st century. The tools used in this study were reading and writing assessment test form and the Appreciation-Influence-Control (A.I.C) procedure technique. The population used were the school committee, the school director, a group of teachers and students of the Civilize Phittaya, Mae Chan District in Chiang Rai Province. The study found the following:

Reading and writing ability of the Grade 1 student was ranked at the poor level which there were 89.29 percentage of students who can't read and write, reading and writing ability of the Grade 2 student was ranked at the poor level and reading and writing ability of the Grade 3 student was also ranked at the poor level which there were 61.54 percentage of students who can't read and write.

The important causes and factors effecting students' reading and writing abilities were hill tribe students who used their own language in communication and never learn Thai in the kindergarten class effecting study's problem and difficulty. The lack of morale among teachers causing teachers often stayed temporary, teaching in an unrelated field to the course of study and teachers had many other works. The school management which was done by teachers and they were new graduate teachers lacking of skill and experience, no budget for teacher and educational persons development affecting students' reading and writing ability.

Strategies for solving the problems of inability of reading and writing of the Civilize Phittaya School which found from Appreciation-Influence-Control (A.I.C) procedure technique in accordance with the main goal of the education in the 21st century are to develop students' reading and writing skills ability to be able to use in communication, to

develop teachers' skills and increase teacher morale in order to enhance and increase the students' reading and writing skills ability and to develop administration method and create organization culture.

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 โลกเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง รวมทั้งการเติบโตอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีและการสื่อสาร การใช้ชีวิตในโลกดิจิทัล และข้อมูลข่าวสารทุกอย่างก็ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงรอบตัวเราอีกต่อไป แค่เพียงคลิกที่ปลายนิ้ว ก็สามารถก้าวข้ามพรมแดนไปได้ทุกมุมโลก ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย ทักษะการเรียนรู้ 3R (Reading (อ่านออก), (W) Riting (เขียนได้) และ (A) Rithematics (คิดเลขเป็น) ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อทักษะอื่น นั่นคือ ทักษะการอ่าน และการเขียน และยังเป็นปัญหาใหญ่ในระดับประเทศ จากการคัดกรองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า มีนักเรียนจำนวนมากที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ รัฐบาลจึงหายุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อแก้ปัญหาที่นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศนโยบายสำหรับปี 2558 ให้เป็น "ปีแห่งการปลดปล่อยนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้" เพราะเรื่องการอ่านออกเขียนได้ เป็นหัวใจสำคัญต่อการพัฒนาตนเอง รวมถึงการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไปและการเรียนรู้ในรายวิชาอื่นๆ (ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ : <http://goo.gl/bxOZTs>) และ (กระทรวงศึกษาธิการ : <http://goo.gl/7zHtFW>)

จากปัญหาข้างต้น โรงเรียนศิริไพลพิทยาสังให้ความสำคัญเกี่ยวกับการอ่านการเขียนและปัญหานักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการทำวิจัยเรื่องนี้ เพื่อศึกษาสภาพการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนโรงเรียนศิริไพลพิทยาสังในปัจจุบันเป็นอย่างไร และเสนอยุทธศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาที่นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เหตุและปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนศิริไพลพิทยาสัง ในปีการศึกษา 2558 และหายุทธศาสตร์การบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหานักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เหตุและปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1–3 ในปีการศึกษา 2558 และเสนอยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ประโยชน์ของการวิจัย

ได้ความรู้ในการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ในปีการศึกษา 2558 เพื่อให้นักเรียนมีทักษะที่เพียงพอต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และนำยุทธศาสตร์ที่ได้นำไปใช้ใน (POSDCoRB) การวางแผน การจัดการองค์การ การจัดการเกี่ยวกับตัวบุคคลในองค์การ การอำนวยการ การประสานงาน การรายงาน การจัดงบประมาณ เพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ของโรงเรียนศิริไลพิทยาในปีการศึกษา 2559

ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาความสามารถการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1–3 ของโรงเรียนศิริไลพิทยา แหล่งข้อมูลมูลปฐมภูมิ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1–3 ของโรงเรียนศิริไลพิทยา ในปีการศึกษา 2558

2. ศึกษาเหตุและปัจจัยสำคัญที่ทำให้ให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ไม่ได้ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ของโรงเรียนศิริไลพิทยา และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการปัญหานักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ ได้แก่ คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้บริหารโรงเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาในโรงเรียนศิริไลพิทยา ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ซึ่งอยู่ในช่วงเดือน พฤษภาคม – พฤศจิกายน 2558

วิธีดำเนินการวิจัย

1. สภาพการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนศิริไลพิทยา

1.1. ทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 29 คน เป็นรายบุคคล โดยใช้แบบประเมินความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทย

1.2. วิเคราะห์นักเรียนตามจุดเน้นการอ่านและการเขียน เป็นรายบุคคลและรายชั้น โดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ดังนี้

เกณฑ์การประเมินการอ่าน การเขียนคำพื้นฐาน และการอ่านข้อความ ป.1-3
ระดับดี ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 70 (อ่านและแต่งประโยคได้ตั้งแต่ 7 ประโยคขึ้นไป)
ระดับพอใช้ ได้คะแนนร้อยละ 50-69 (อ่านและแต่งประโยคได้ระหว่าง 5-6
ประโยค)
ระดับปรับปรุง ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 (อ่านและแต่งประโยคต่ำกว่า 5
ประโยค)

เกณฑ์การประเมินการเขียนเรื่องจากภาพ ป. 2-3

ระดับดี คะแนน 13 -15 คะแนน

ระดับพอใช้ คะแนน 11 -12 คะแนน

ระดับปรับปรุง คะแนนต่ำกว่า 11 คะแนน

นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 หรืออยู่ในระดับปรับปรุง เป็นนักเรียนอ่านไม่ออก
เขียนไม่ได้

1.3. นวนหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

2. เหตุและปัจจัยสำคัญที่ทำให้อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

2.1. จัดการประชุม AIC โดยมีคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้บริหาร
โรงเรียน จำนวน 11 คน หาเหตุและปัจจัยสำคัญอะไรบ้างที่ทำให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียน
ไม่ได้

2.2. ใช้แผนผังกางปลาในการเขียนเหตุและปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนอ่านไม่ออก
เขียนไม่ได้ ในแต่ละด้าน

2.3. สรุปเหตุและปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ในแต่ละด้าน

3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนศิริไพบพิทยา

3.1. จัดการประชุม AIC โดยมีคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้บริหาร
โรงเรียน จำนวน 11 คน

3.2. หาเหตุและปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ มาวิเคราะห์
สภาพการณ์

3.3. จัดลำดับความสำคัญปัญหาที่ทำให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

3.4. กำหนดพันธกิจและจุดประสงค์เพื่อการพัฒนาาร่วมกัน

3.5. กำหนดยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนาและโครงการ

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2558

สภาพความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนโรงเรียนศิริไพบูลย์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 89.29 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 48.89 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 61.54

2. เหตุและปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

เหตุและปัจจัยที่ทำให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ พบว่า แบ่งออกได้เป็น 3 ด้านใหญ่ ดังนี้

2.1 ด้านนักเรียน พบว่า นักเรียนเป็นชนเผ่าชาติพันธุ์ และไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร เป็นนักเรียนที่ไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษาในระดับชั้นอนุบาล

2.2 ปัญหาด้านครู พบว่า ครูมีการย้ายโรงเรียนบ่อย เนื่องจากไม่ได้รับการส่งเสริมขวัญกำลังใจที่เหมาะสมและครูไม่ใช่คนในพื้นที่ ทำให้ครูไม่เพียงพอต่อจำนวนห้องเรียน บริหารจัดการห้องเรียนไม่เป็น ไม่มีแผนการสอน อีกทั้งนอกจากสอนแล้วครูจะต้องมีภาระงานอื่นที่มากเกินไป

2.3 ปัญหาด้านการบริหาร พบว่า ขาดงบประมาณในการบริหารงานโรงเรียน เนื่องจากนักเรียนไม่บัตรประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ส่งผลให้ได้รับเงินอุดหนุนน้อย จึงไม่มีงบประมาณที่เพียงพอในการสนับสนุนไม่ว่าการจัดการเรียนการสอน สนับสนุนด้านแหล่งเรียนรู้ ให้อุปกรณ์และกำลังใจบุคลากรทางการศึกษาน้อย

3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการปัญหานักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะที่เพียงพอต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนานักเรียนให้สามารถอ่านออกเขียนได้ สื่อความหมายได้เหมาะสม เพื่อพัฒนานักเรียนสู่ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

1. โครงการพัฒนานักเรียนด้านทักษะการพูดและการสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมตามหลักภาษาไทย

2. โครงการพัฒนานักเรียนด้านทักษะการอ่านและการเขียนในระดับชั้น ป.1-3 เพื่อพัฒนาสู่ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

3. โครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนชนเผ่าและรูปแบบการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาครูและให้ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน เพื่อมุ่งเน้นการแก้ปัญหาให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เตรียมนักเรียนสู่ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

1. โครงการสร้างขวัญและกำลังใจให้ครู มีกำลังใจในการปฏิบัติงาน
 2. โครงการพัฒนาครูด้านเทคนิคการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมกับนักเรียนชนเผ่า มุ่งเน้นการอ่านออกเขียนได้สื่อความหมายได้อย่างเหมาะสม
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบบริหารงาน 4 ฝ่าย ให้เป็นระบบระเบียบ และให้เกิด วัฒนธรรมองค์กร
1. โครงการพัฒนาครูด้านการทำงานฝ่ายวิชาการ บุคลากร งบประมาณและบริหาร ทั่วไป
 2. โครงการสร้างสื่อและประชาสัมพันธ์การทำงานของมูลนิธิรักมนุษยชาติและการ จัดการเรียนการสอนของโรงเรียนศิวิไลพิทยาลัยให้สังคมได้รู้จักมากขึ้น
 3. โครงการระดมทุน เพื่อการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีคุณภาพ

การอภิปรายผล

1. สภาพการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2558

สภาพความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คิด เป็นร้อยละ 89.29 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 48.89 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 61.54 ซึ่งเกิดจาก นักเรียนเป็นชนเผ่าชาติพันธุ์ ใช้ภาษาเผ่าเป็นหลักในการ สื่อสาร ขาดการส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ครูผู้สอนขาด ทักษะการบริหารจัดการห้องเรียน ครูไม่มีประสบการณ์ในการทำงานฝ่ายและขาดงบประมาณ ในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถในการทำงาน สอดคล้อง กับ อรรถสิทธิ์ สุขพันธ์ (2557,i) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนอยู่ในระดับ ดี คิด เป็นร้อยละ 35.50, ระดับ ผ่าน คิดเป็นร้อยละ 34.27, ระดับ ดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 16.84 และ ระดับ ไม่ผ่าน คิดเป็นร้อยละ 13.40 เมื่อนำระดับ ผ่าน และ ไม่ผ่าน รวมกันแล้วคิดเป็นร้อยละ 47.67 เกิดจากนักเรียนเป็นกลุ่มชนเผ่าชาติพันธุ์ ซึ่งไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการ สื่อสาร ในระดับครอบครัวและสังคม การอ่านการเขียนมักจะใช้ความเคยชินจากภาษาที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน ทำให้ออกเสียงบางคำผิดเพี้ยนและทำให้เขียนตามภาษาพูดของตน การสื่อสาร ระหว่างนักเรียนกับครูมักเข้าใจไม่ตรงกัน ปัญหาการบริหารจัดการในห้องเรียน ปัญหาภาระงานที่ นอกเหนือจากการเรียนการสอนของครู ขาดงบประมาณที่จำเป็นในการสนับสนุนการจัดการ เรียนการสอน ขาดการสนับสนุนด้านแหล่งเรียนรู้ ตารางเรียนต้องเปลี่ยนแปลงบ่อยเนื่องจากการ ย้ายของครู ส่งผลให้ครูไม่เพียงพอ ทำให้ครูหลายคนต้องสอนวิชาที่ไม่ใช่วิชาเอก มีการใช้จ่าย งบประมาณในการก่อสร้างมากเกินไป ส่งผลให้ไม่มีเงินไปสนับสนุนงานวิชาการ ขาดงบประมาณ

สนับสนุนในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ห้องเรียนไม่เพียงพอบางห้องเรียนไม่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่เนื่องจากขาดการสนับสนุนปัจจัยต่างๆ ด้านพื้นที่บริบทของโรงเรียนเป็นพื้นที่ทุรกันดาร อยู่ร่วมกันสามชนเผ่า ทั้งสามเผ่าไม่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร คนส่วนใหญ่ยากจน ประชากรมีการย้ายเข้าและย้ายออกจากชุมชนบ่อย

2. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการปัญหานักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนศิวิไลพิทยฯ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะที่เพียงพอต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ยุทธศาสตร์ได้มาจากกระบวนการของบุคคลภายใน ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่ดีในการนำไปใช้พัฒนานักเรียนให้สามารถอ่านออกเขียนได้ เพราะอยู่บนฐานการมีส่วนร่วม ในการคิดวิเคราะห์รับผิดชอบ แก่ใจของบุคลากรภายในโรงเรียนศิวิไลพิทยฯ ได้ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านนักเรียน พัฒนานักเรียนให้สามารถอ่านออกเขียนได้สื่อความหมายได้เหมาะสม เพื่อพัฒนาสู่ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านครู มุ่งเน้นการพัฒนาครู เพื่อการแก้ปัญหาให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เตรียมนักเรียนสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านบริหาร มุ่งการพัฒนากระบวนการระดมทุนและการทำงาน 4 ฝ่าย คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคลากร และการบริหารงานทั่วไป เพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรในโรงเรียนให้เกิดขึ้น ไปในทิศทางเดียวกันกับ อรรถสิทธิ์ สุขพันธ์ (2557, i) ยุทธศาสตร์ที่ 1 (ด้านครู) พัฒนาครูมุ่งการแก้ปัญหาให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เพื่อพัฒนาสู่ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ยุทธศาสตร์ที่ 2 (ด้านนักเรียน) พัฒนานักเรียนให้สามารถอ่านออกเขียนได้สื่อความหมายได้เหมาะสมเพื่อพัฒนาสู่ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ยุทธศาสตร์ที่ 3 (ด้านบริหาร) พัฒนาแหล่งเรียนรู้สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องต่อกับบริบทและรูปแบบการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ยุทธศาสตร์ที่ 4 (ด้านบริบท) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือพัฒนาศักยภาพผู้เรียนด้านทักษะภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. วางแผนงาน ผู้บริหารจะต้องกำหนดนโยบายอย่างชัดเจน
2. ปรับโครงสร้างโรงเรียนศิวิไลพิทยฯ ให้เหมาะสม ตามความถนัดของครูแต่ละคน
3. การอำนวยการงาน ผู้บริหารโรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องให้ขวัญและกำลังใจในการ

4. การจัดงบประมาณ และระดมทรัพยากรเพื่อมุ่งพัฒนาการอ่านและการเขียนของผู้เรียน
เป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเรื่องนี้ในระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนศิริไพบิทยา ตำบลป่าตึง
อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

2. ควรทำการวิจัยเรื่องนี้ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 กับโรงเรียนอื่นๆ ที่มีขนาดและ
ลักษณะใกล้เคียงกัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). ปี 2558 ปีปลดนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้. สืบค้นเมื่อ 12
พฤศจิกายน 2558, จาก <http://goo.gl/uzxtMM>
- ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ และ วรางคณา ทองนพคุณ. (2557). ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษ
ที่ 21 (21st Century Learning Skills). สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2558, จาก
<http://goo.gl/MzhVts>
- อรรถสิทธิ์ สุขพันธ์. 2557. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการปัญหานักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้
ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านห้วยหญ้าไซ สพป.เชียงราย เขต 2 ที่
สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย. เมืองเชียงราย

ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

The factors in promoting management of sports event of the school in Chiang Mai provincial administration organization

นายปฏิภาณ นาคี ^[34]

อาจารย์ ดร. สุวดี อุปปินใจ ^[35]

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ลิ้มตระกูล ^[36]

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬา โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งเสริมการปฏิบัติงานด้านการจัดกีฬาตามทัศนะของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 โรงเรียน จำนวน 135 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ เครซีและมอร์แกน มีจำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม จำนวน 103 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test นำเสนอในรูปแบบความเรียง ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาสูงสุด คือ ด้านบุคลากร อยู่ในระดับมาก และรองลงมาคือ ด้านการเงิน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการบริหารจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีปัจจัยการบริหารงานด้านการจัดกีฬาต่ำสุด คือ ด้านวัสดุและอุปกรณ์ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านบุคลากร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายการ รายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาสูงสุด คือ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ในการนำองค์กรให้บรรลุ

[34] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

[35] [36] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

เป้าหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้บริหารมอบหมายงาน การสื่อสาร และจูงใจให้ปฏิบัติงานได้ อยู่ในระดับมาก ส่วนรายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาต่ำสุด คือ ครูผู้รับผิดชอบ/ครูที่ปรึกษาประจำกลุ่ม มีการประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจการจัดกีฬาอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับน้อย ด้านการเงิน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ รายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาสูงสุด คือ งบประมาณเพียงพอสำหรับจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดกีฬา อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เพื่อใช้ในการจัดกีฬา อยู่ในระดับมาก ส่วนรายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาต่ำสุด คือ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากผู้ปกครองนักเรียน เพื่อใช้ในการจัดกีฬา อยู่ในระดับน้อย ด้านวัสดุและอุปกรณ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ รายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาสูงสุด คือ วัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ เหมาะสม เพียงพอและทันสมัย อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การจัดซื้อ จัดหา และรักษาวัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ อย่างถูกต้องเหมาะสม และการประยุกต์ใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาต่ำสุด ได้แก่ มีสนามตามชนิดกีฬา และอาคารประกอบกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ พอเพียง อยู่ในระดับน้อย ด้านการบริหารจัดการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ รายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาสูงสุด คือ จัดทำเอกสาร สรุป รายงานและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลการจัดกีฬา อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดกีฬาอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาต่ำสุด คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมดำเนินการ ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย เป้าหมายการจัดกีฬา กำหนดระเบียบ วิธีการจัดกีฬา อยู่ในระดับน้อย

2. การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาระหว่างทัศนะของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน ด้านภาพรวมและรายด้าน ด้านบุคลากร ด้านการเงิน ด้านวัสดุและอุปกรณ์ และด้านการบริหารจัดการ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาระหว่างทัศนะของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกันด้านบุคลากรในภาพรวมและแยกตามรายข้อ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาระหว่างทัศนะของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน ด้านการเงินในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามรายข้อ พบว่า การจัดซื้อ จัดจ้าง เป็นระบบ โปร่งใส มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาระหว่างทัศนะของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน ด้านวัสดุและอุปกรณ์ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อ

พิจารณาตามรายชื่อ พบว่า มีสนามตามชนิดกีฬา และอาคารประกอบกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ พอเพียง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬา ระหว่างทักษะของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกันด้านการบริหารจัดการในภาพรวมและแยกตามรายชื่อ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Abstract

This research is about the factors in promoting management of sports event of the school in Chiang Mai provincial administration organization. The purposes of this research are : 1) to study the factors in promoting management of sports event of the school in Chiang Mai provincial administration organization 2) to compare the factors that promote the work in the field of sport based on the idea of teachers with different experiences, the population of the study, according to the managers and teachers in schools under the Provincial Administration from 4 schools of 135 people. The data were collected from the chart of Crazy & Morgan theory. The instrument used for data collection was the questionnaire of 103 copies. The data were analyzed by using the computer programs. The statistics used were frequency, percentage, average, standard deviation, t-test and presented in the form of an essay. Researchers found the results of this research in the following section.

1. The study's results of the Factors promoting the administration of the sport of the belong to Chiang Mai provincial administrative organization, the overall is moderate. When we considered individual cases, it found that the case's affecting to the factors promoting the administration of the sport that the most, is the at a high level. The second are the financial and the management case that are moderate. In addition, the lowest are the Materials and Equipment that are moderate. In the staff is at a high level when considering a list. The list that affect to factors promoting the administration of the sport that the most, is the executive managing has leadership and vision and they have ability to bring the organization to achieve them goals. The second at a high level is the executives assigned to communicate and motivate staff member to work. Moreover, the list in the lowest level of factors promoting the administration of the sport is teachers, teacher advisory group, the knowledge sharing

sessions and the systematic understanding of the sport, they are at low level. In the financial case, the overview is moderate when considering a list. The list that affects to factors promoting the administration of the sport that the most is the adequate budget for activities that related to the sport. The second at a high level is the supporting from government agencies to use in organized sports. Moreover, the list in the lowest level of factors promoting the administration of the sport is the supporting from parents' student to use in organized sports. In the Materials and Equipment case, the overview is moderate when considering a list. The list that affects to factors promoting the administration of the sport that the most is the appropriate materials, tools and equipment, they are modernization. The second at a moderate level is the purchasing, supplying and we can treat them properly, and the application of local resources wisely. In addition, the list in the lowest level of factors promoting the administration of the sport is the location and building sports activities at a low level. In the management case, the overview is moderate when considering a list. The list that affects to factors promoting the administration of the sport that the most is about the documents, report summary and promoting about the sport. The second at a moderate level is the supervision and evaluation of the sport system. In addition, the list in the lowest level of factors promoting the administration of the sport is the people participating, people serving policy, goals in sports management, rules and how to manage the sport's competition.

2. This study is a comparison of the factors promoting the administration of the sport between the perceptions of teachers with different experiences. It is an overview in terms of personnel, finance, materials and equipment. Management was not significantly statistically different. Factors promoting the administration of the sport between the perceptions of teachers with different experience in personnel as a whole and broken down by item showed that no difference was statistically significant. Factors promoting the administration of the sport between the perceptions of teachers with experience in a different financial picture also showed that no differences were statistically significant when considering the participants agree that the procurement is transparent. The difference is statistically significant at the 0.05

factor that promotes the management of international sport. Perceptions of teachers with different experiences, including materials and equipment as a whole show no difference was statistically significant. Considering the participants agree that the sports field and building various sports activities show that sufficient differences are statistically significant at the 0.05 factor showing that they promote the administration of the sport between the perceptions of teachers with different experience of management in the picture and by item. No difference was statistically significant.

บทนำ

การจัดการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตลอดจนด้านคุณธรรม จริยธรรม เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ทั้งยังเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเองให้สูงขึ้นและเป็นการสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป ดังนั้นทุกโรงเรียนจึงต้องจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องและสนองต่อความต้องการของประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ในมาตรา 22 ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยเฉพาะมาตรา 6 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 : 2) ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษาทั่วไป ที่เน้นให้มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์คือเป็นคนดี มีปัญญา และมีความสุข เป็นทรัพยากรอันมีคุณค่าของสังคม สถานศึกษาทุกแห่งจึงมีบทบาทในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยการช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนให้มีความรู้ตามเป้าหมายการศึกษาชาติ บทบาทในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาหรือการบริหารการศึกษานั้น สถานศึกษาต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายของสถานศึกษา โดยความร่วมมือร่วมใจของทุกภาคส่วน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 5) ได้ให้ คำนิยามการบริหารการศึกษาหมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน นับตั้งแต่บุคลิภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกับ

ความต้องการของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคล และ อาศัยทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของ สังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่

จากบริบทของสังคมไทยมีระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมมีการแข่งขันสูงทางด้านการค้า และการลงทุน จากวิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมาทำให้ประเทศต้องประสบปัญหาการว่างงาน มีการใช้ เทคโนโลยีมาช่วยในการบริหารงานและดำรงชีวิต ในสังคมเมืองเกิดปัญหาชุมชนแออัด มีปัญหา อาชญากรรม คนขาดคุณธรรม การใช้แรงงานเด็ก ยาเสพติดและโสเภณี รวมทั้งการย้ายถิ่นที่อยู่ โดยคนวัยทำงานจะต้องอาศัยอยู่ในเมือง ส่วนในชนบทมีเฉพาะคนชราและเด็ก ดังนั้นหลายคน หันมามองการจัดการศึกษา ซึ่งไม่ได้ตอบสนองความต้องการของกระแสสังคมโลกที่มีการ เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านค่านิยม วัฒนธรรมและเทคโนโลยีด้วยการปฏิรูป การศึกษาโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติและการมีส่วนร่วม คิดอย่างมีเหตุผล รู้จักการแก้ปัญหา จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จาก คุณลักษณะที่กล่าวมาสถานศึกษาต้องจัดการเรียนรู้ด้านวิชาการควบคู่กับการจัดกิจกรรมซึ่ง จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติซึ่งต้องผ่านขั้นตอนการคิด วางแผน ปฏิบัติ แก้ปัญหา รับผิดชอบและบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน กระบวนการดังกล่าวถ้าได้ฝึกฝนบ่อย ๆ จะสร้างคนให้ มีคุณภาพได้โดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดการศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งผู้เรียนเองต้องการ ค้นพบสิ่งแปลกใหม่ ท้าทายความสามารถ และชอบการตัดสินใจด้วยตนเอง

ในปัจจุบันการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสถานศึกษาได้มีโอกาสดำเนินกิจกรรม สถานศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการร่วมกับสถานศึกษาทำให้โรงเรียนมีโอกาสนำเสนอ สิ่งแปลกใหม่ให้นักเรียนเพิ่มเติม ซึ่งในปัจจุบันกีฬาเป็นกิจกรรมที่สังคมให้ความสนใจเป็น อย่างมาก ผู้ที่เล่นกีฬานอกจากจะมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงแล้ว กีฬายังเป็นกิจกรรมที่สร้างความ เป็นระเบียบวินัย การควบคุมตนเอง การรู้จักบริหารเวลา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ยังเป็นผู้มีน้ำใจ และ เป็นที่ยอมรับของสังคม ในสถานศึกษาหลายแห่งได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของกิจกรรมกีฬาที่มี ต่อเยาวชนของชาติ ที่กิจกรรมทางการกีฬายิ่งจะช่วยหล่อหลอมผู้เรียนให้เป็นคนที่ดีของสังคมและ ของชาติ ดังที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กำหนดให้มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สนับสนุนในเรื่องกิจกรรมกีฬาที่มีในสถานศึกษา กิจกรรมกีฬาที่มีระหว่างสถานศึกษา เพื่อมุ่งหวังให้ ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล ทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่าการที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์และให้เกิดสิ่งเหล่านี้ได้ คือ กิจกรรมกีฬา สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในกีฬา คือ กิจกรรมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาจะทำให้

ผู้เรียนมีความสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ ลดและคลายความเครียดจากการเรียน การได้มีโอกาสร่วมเล่น กีฬา กับเพื่อน ๆ จะก่อให้เกิดสังคม มีกฎกติกาการเล่นการแข่งขัน ย่อมเป็นเครื่องขัดเกลาให้ผู้เรียน เป็นผู้ที่ มีจิตใจมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคมที่เคารพระเบียบ กฎ กติกาของสังคมที่ เป็นอยู่ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นกระบวนการในการเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้เรียนมีพัฒนาการ ทางด้านร่างกาย จิตใจ และมีสังคมที่ดีได้ ซึ่งสถานศึกษาหลายแห่งก็พยายามที่จะพัฒนาบริหารงาน กิจกรรมนักเรียนให้ตอบสนองและเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนมากที่สุด ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับผู้บริหาร และครูต้องช่วยกันวางหลักการและวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการเพื่ออำนวยความสะดวกให้งาน ดังกล่าวมีความคล่องตัวมากขึ้น

ในการบริหารการจัดการดังกล่าวนอกจากจะอาศัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารและครูแล้วยัง จะต้องอาศัยปัจจัยอื่นอีกที่จะช่วยส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาเป็นไปตามเป้าหมาย โดยเฉพาะนโยบายของการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ เก่ง ดี และมีความสุข และจากสรุปรายงานผลการจัดแข่งขันกีฬาของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผู้เข้าร่วมการแข่งขันมีความคิดเห็นต่อการจัดกีฬา ด้าน อุปกรณ์การแข่งขัน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.62 รองลงมาคือ ด้านการจัดสถานที่จัดการ แข่งขัน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.46 ด้านระยะเวลาในการจัดการแข่งขันกีฬา อยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.43 ด้านการเตรียมความพร้อมในการปฐมพยาบาล อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.36 ด้านภาพรวมของการจัดงาน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.27 ด้านการประชาสัมพันธ์ การแข่งขันกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.22 ด้านการจัดสวัสดิการ เช่น น้ำดื่ม อาหารว่าง และอาหาร เป็นต้น แก่ผู้เข้าร่วมงาน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.07 (กองแผนและ งบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่, 2557 : บันทึกข้อความส่งผลการประเมินโครงการ จัดการแข่งขันกีฬา) จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะได้ศึกษาการบริหารงานด้าน การจัดกีฬาโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้เพื่อจะได้ข้อมูลไปเป็น ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬา โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงใหม่ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาระหว่างทัศนคติของ ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน

ประโยชน์ของการวิจัย

หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ข้อมูลที่ได้ในการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารงานด้านการจัดกีฬาของโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จ รวมทั้งสามารถไปใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานด้านการจัดกีฬาของสถานศึกษาอื่นได้

สมมติฐานของการวิจัย

ครูที่มีประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ได้กำหนดประเด็นการศึกษาดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2547: 9)

ปัจจัยการบริหาร 4 อย่าง หรือที่เรียกว่า 4M's

1. บุคลากร (Man)

บุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญของการบริหารงานหน่วยงานหรือองค์การต่าง ๆ จำเป็นต้องมีบุคลากรที่ปฏิบัติงาน ผลงานที่ดีจะออกมาได้ต้องประกอบด้วยบุคคลที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบต่อองค์การหรือหน่วยงานนั้น ๆ

2. เงิน (Money)

หน่วยงานจำเป็นที่จะต้องมีงบประมาณเพื่อการบริหารงานหากขาดงบประมาณ การบริหารงานของหน่วยงานก็ยากที่จะบรรลุเป้าหมาย

3. วัสดุและอุปกรณ์ (Material)

การบริหารจำเป็นต้องมีวัสดุอุปกรณ์หรือทรัพยากรในการบริหาร หากหน่วยงานขาดวัสดุอุปกรณ์หรือทรัพยากรในการบริหารแล้วก็จะย่อมจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารงาน

4. การบริหารจัดการ (Management)

เป็นกลไกและตัวประสานที่สำคัญที่สุดในการประมวล ผลักดันและกำกับปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 3 ประการ ให้สามารถดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพจนบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานตามที่ต้องการ

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการศึกษาค้างนี้คือ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 คน และครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2558 จำนวน 131 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 135 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ

ประสบการณ์ในการทำงานของครูผู้สอนในสถานศึกษา ได้แก่

1. 1-5 ปี
2. มากกว่า 5 ปี

ตัวแปรตาม ได้แก่

ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาค้างปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬา โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาระหว่างทัศนะของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน และเพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 แห่ง ปี พ.ศ. 2558 รวมทั้งสิ้นจำนวน 135 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 แห่ง ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครชีและมอร์แกน (สิน พันธุ์พินิจ, 2547 : 137 อ้างอิงจาก เพ็ญแข แสงแก้ว, 2541 : 60 - 61) ซึ่งกำหนดขนาดที่มีความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 103 คน จากจำนวนประชากรทั้งหมดจำนวน 135 คน และใช้การสุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

1. แบ่งประชากรเป็นโรงเรียน 4 แห่ง ได้แก่

- 1.1. โรงเรียนแม่อาวยวิทยาคม
- 1.2. โรงเรียนแม่อนชีเหล็ก
- 1.3. โรงเรียนบ้านศาลา
- 1.4. โรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย

2. คำนวณสัดส่วนของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะสุ่มจากแต่ละโรงเรียน ดังนี้

จำนวนประชากรทั้งหมด = 35 คน กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ = 103 คน

โรงเรียนแม่อาวยวิทยาคม = 46 คน กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ = $\frac{46 \times 103}{135} =$

35 คน

โรงเรียนแม่อนชีเหล็ก = 32 คน กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ = $\frac{32 \times 103}{135} =$

24 คน

โรงเรียนบ้านศาลา = 12 คน กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ = $\frac{12 \times 103}{135} = 9$ คน

โรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย = 45 คน กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ = $\frac{45 \times 103}{135} =$

35 คน

3. ใช้การสุ่มอย่างง่ายจากแต่ละโรงเรียนตามจำนวนสัดส่วนที่คำนวณได้ในข้อ 2

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ที่	โรงเรียน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	โรงเรียนแม่อาววิทยาคม	46	35
2	โรงเรียนแม่งอนชัยเหล็ก	32	24
3	โรงเรียนบ้านศาลา	12	9
4	โรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย	45	35
รวมจำนวนทั้งสิ้น		135	103

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ มีดังนี้

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬา โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ตอน ซึ่งมีลักษณะรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในส่วนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) สอบถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานในสถานศึกษา

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬา โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ในส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬา โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬา โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มีลักษณะในมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีระดับการให้คะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	รายการ	ระดับปัจจัยที่ส่งเสริม				
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1	การรับรู้เกี่ยวกับนโยบายของสถานศึกษา.....					
2	นโยบายที่ชัดเจนจนสามารถปฏิบัติได้.....					
3	การกระจายงานและมอบหมายงาน					
4	ชัดเจน..... การมีแนวทางในการติดตามและตรวจสอบอย่างชัดเจน....					

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามโดยมีเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้ว ให้ประธานกรรมการและกรรมการควบคุมงานวิจัยตรวจสอบและพิจารณาแก้ไขให้สมบูรณ์

4. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาภาษาที่ใช้ และพิจารณาตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือตรวจสอบความสอดคล้อง (Item Objective Congrence : IOC) ของข้อคำถาม มีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 60 – 63) ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจข้อคำถามนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ของการวัด

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจข้อคำถามนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ของการวัด

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจข้อคำถามนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์ของการวัด

5. เลือกข้อที่มีค่าคะแนนตั้งแต่ 0.66-1.00 โดยใช้หมดทุกข้อ

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่คุณผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายถึงผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนแม่อาววิทยาคม โรงเรียนแม่ฮ่องสอนวิทยาคม โรงเรียนบ้านศาลา และโรงเรียนต้นแก้ว ผดุงพิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ด้วยตนเอง จำนวน 103 ฉบับ
3. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
4. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. การจัดทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าสถิติโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Discriptive Statistics) ดังนี้

ตอนที่ 1 นำข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ทำการวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency distribution) และร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 นำข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬา โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($s.d.$) เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งเสริมทักษะการบริหารงานด้านการจัดกีฬาระหว่างครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกันโดยใช้สถิติแบบที (t-test แบบ Independent)

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

การแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยโดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลข้อมูลดังนี้ ศรีสะอาด, 2545 : 102)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการตามขั้นตอน ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาสูงสุด ได้แก่ ด้านบุคลากร อยู่ในระดับมาก และรองลงมาคือ ด้านการเงิน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการบริหารจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีปัจจัยการบริหารงานด้านการจัดกีฬาต่ำสุดคือ ด้านวัสดุและอุปกรณ์ อยู่ในระดับปานกลาง สรุปผลการศึกษารายด้าน มีดังนี้

1.1. ด้านบุคลากร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายการ รายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ในการนำองค์กรให้บรรลุเป้าหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้บริหารมอบหมายงาน การสื่อสาร และจูงใจให้ปฏิบัติงานได้ อยู่ในระดับมาก ส่วนรายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาต่ำสุด ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบ/ครูที่ปรึกษาประจำกลุ่ม มีการประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจการจัดกีฬาอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับน้อย

1.2. ด้านการเงิน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ รายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาสูงสุด ได้แก่ งบประมาณเพียงพอสำหรับจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดกีฬา อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เพื่อใช้ในการจัดกีฬา อยู่ในระดับมาก ส่วนรายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาต่ำสุด ได้แก่ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากผู้ปกครองนักเรียน เพื่อใช้ในการจัดกีฬา อยู่ในระดับน้อย

1.3. ด้านวัสดุและอุปกรณ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ รายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาสูงสุด ได้แก่ วัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์เหมาะสม เพียงพอและทันสมัย อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การจัดซื้อ จัดหาและรักษาวัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ อย่างถูกต้องเหมาะสม และการประยุกต์ใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาต่ำสุด ได้แก่ มีสนามตามชนิดกีฬา และอาคารประกอบกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ พอเพียง อยู่ในระดับน้อย

1.4. ด้านการบริหารจัดการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ รายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาสูงสุด ได้แก่ จัดทำเอกสาร สรุปรายงานและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลการจัดกีฬา อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การนิเทศ

ติดตามและประเมินผลการจัดกีฬาอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรายการที่มีปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาต่ำสุด ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมดำเนินการ ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย เป้าหมายการจัดกีฬา กำหนดระเบียบ วิธีการจัดกีฬา อยู่ในระดับน้อย

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาระหว่างทักษะของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ภาพรวมพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปผลการศึกษารายด้าน มีดังนี้

2.1. ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาระหว่างทักษะของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกันด้านบุคลากรในภาพรวมและแยกตามรายชื่อ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2. ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาระหว่างทักษะของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกันด้านการเงินในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า การจัดซื้อ จัดจ้าง เป็นระบบ โปร่งใส มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.3. ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาระหว่างทักษะของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน ด้านวัสดุและอุปกรณ์ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า มีสนามตามชนิดกีฬา และอาคารประกอบกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ พอเพียง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.4. ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาระหว่างทักษะของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกันด้านการบริหารจัดการในภาพรวมและแยกตามรายชื่อ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬาโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มีข้อค้นพบหลายประเด็นที่ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดกีฬาควรนำไปพิจารณาประกอบการวางแผน บริหารและดำเนินงานการจัดกีฬาเพื่อควมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนี้

1. ด้านบุคลากร โรงเรียนควรมีการสร้างตระหนักรู้และความรู้ ความเข้าใจ เพื่อให้บุคลากรเห็นความสำคัญของปัจจัยที่ส่งเสริมการจัดกีฬา

2. ด้านการเงิน โรงเรียนควรมีการระดมทุนสนับสนุนจากหน่วยงานภาคเอกชน ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อใช้ในการจัดกีฬา

3. ด้านวัสดุและอุปกรณ์ โรงเรียนควรจัดสร้างสนามตามชนิดกีฬา และอาคารประกอบกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ ที่พอเพียงกับการจัดกีฬาและมีมาตรฐาน

4. ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียนควรจัดให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมดำเนินการ ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย เป้าหมายการจัดกีฬา กำหนดระเบียบ และวิธีการจัดกีฬา

ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬา โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

2. ควรศึกษากลยุทธ์การบริหารงานด้านการจัดกีฬา โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการจัดกีฬาสู่ความเป็นเลิศและสู่อาชีพ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ (2542) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กรุงเทพมหานคร:

กระทรวงฯ, 2545

_____. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

กรุงเทพมหานคร:กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2546).สถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). ผู้บริหารสถานศึกษามี

อาชีพ. กรุงเทพฯ: เอส แอนด์ จี กราฟฟิค

สิน พันธุ์พินิจ. (2547). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร:

จูนพับลิสซิง จำกัด

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

Factors affecting learning Chinese language schools under the Chiang Mai Provincial Administrative Organization.

นางสาวสุปราณี คำลือ ^[37]

อาจารย์ ดร. สุวดี อุปปินใจ ^[38]

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ลิ้ตระกูล ^[39]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกันประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร รองผู้บริหาร ครูฝ่ายวิชาการ ครูจีนสอนวิชาภาษาจีนและครูไทยสอนภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม จำนวน 28 ฉบับ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบความเรียง ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้บริหารอยู่ในระดับมาก ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง

[37] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

[38] [39] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2. เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี มีทักษะแตกต่างกันมากที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อม รองลงมาคือ ด้านผู้บริหารและด้านผู้เรียน และทักษะแตกต่างกันน้อยที่สุด คือ ด้านครูผู้สอน เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังต่อไปนี้

ด้านผู้บริหาร พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี มีทักษะแตกต่างกันมากที่สุด คือ ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของหลักสูตร

ด้านครูผู้สอน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี มีทักษะแตกต่างกันมากที่สุด คือ ครูผู้สอนจะต้องเป็นครูผู้มีความรู้ความสามารถควบคู่ไปกับคุณธรรม จริยธรรมและมีจรรยาบรรณในวิชาชีพครู

ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี มีทักษะแตกต่างกันมากที่สุด คือ ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาจีน

ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี มีทักษะแตกต่างกันมากที่สุด คือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าโดยสถานศึกษาจัดตั้งเป็นห้องปฏิบัติการเพื่อสร้างประสบการณ์จริงในการใช้ภาษาในการสื่อสาร

Abstract

This independence study aims 1) to study the factors that affect the learning of Chinese language of schools under the Chiang Mai Provincial Administrative Organization.2) to compare the factors that affect the learning of Chinese language of schools under the Chiang Mai Provincial Administrative Organization about teachers with different experiences. The population of this study including executives, deputy administrators, academic affairs teachers, Chinese native teachers and Chinese teachers in 4 schools under the Chiang Mai Provincial Administrative Organization totaling 28 people. The instruments used for data collection is the 28 questionnaires were analyzed by using a computer program, and using statistics to distribute percentage, average, standard deviation. Presented in the form of an essay. The results are summarized below.

The study found that

1. Factors affecting learning Chinese language schools under the Chiang Mai Provincial Administrative Organization. The overall moderate. Considering the average is highest. The administrations is a high level. The teachers are moderate. The learners are moderate. The environment is moderate.

2. Compare the factors that affect the learning of Chinese language in schools under the Chiang Mai Provincial Administrative Organization about teachers with different experiences. Considering found that those who experienced less than five years and who has over 5 years' views differences the most is the environment, followed by the administrations and the students. And attitudes' difference is minimal is the teachers. Considered in details are as follows.

The executives found that those who experienced less than five years and who has over 5 years with attitudes' differences the most is that executives has knowledge, understanding of the importance of the course.

The teachers found that those who experienced less than five years and who has over 5 years' attitudes difference the most is that teachers must be competent coupled with a moral, ethics and professional ethics teacher.

The students found that those who experienced less than five years and who has over 5 years' attitudes differences the most is that students see the benefits of learning Chinese.

The environment found that those who experienced less than five years and who has over 5 years' attitudes differences the most is that allowing learners study by academy establish language laboratory room for practical experience language using for communication.

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 กล่าวถึงองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรมการฝึกอาชีพตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับมาตรฐานและระบบการศึกษาของชาติ การจัดการศึกษาอบรมภายในท้องถิ่นตามวรรคสอง องค์ประกอบส่วนท้องถิ่นต้องคำนึงถึงการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม

อำนาจของท้องถิ่น(การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พุทธศักราช 2555-2561)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 9) ได้กล่าวถึงสถานศึกษาว่าร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการรวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์พัฒนาระหว่างชุมชนโดยบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น

จากกฎหมายที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษา และมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่ง หรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น โดยมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 14) ให้กระทรวงศึกษาธิการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสาน และส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบาย และได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มุ่งพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในปัจจุบันและรองรับหลักสูตรใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น สอดคล้องกับการเรียนรู้ในโลกยุคใหม่ โดยเริ่มจากวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ ตามมาตรฐานที่ 10 ผู้เรียนมีความรู้และสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตรสู่ประชาคมอาเซียนตัวบ่งชี้ที่ 10.4 ผู้เรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน และทักษะอาชีพ(การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พุทธศักราช 2555-2561) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ ด้วยตระหนักดีว่าการศึกษายังมีโอกาสพัฒนาได้ในสังคมไทย เนื่องจากพ่อแม่ผู้ปกครองยังคงคาดหวังและให้ความสำคัญอย่างสูงต่อการศึกษาของบุตรหลานของตน (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2554 : 9)

ในปัจจุบันสังคมโลกเป็นสังคมที่ไร้พรมแดนที่มีการติดต่อประสานสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่าง ๆ มากขึ้น อีกทั้งการก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียนในปีพุทธศักราช 2558 หลักสูตรการเรียนการสอน ต้องมีความเป็นสากลมากขึ้น เนื่องจากยุคโลกาภิวัตน์มีการเชื่อมโยงด้านการค้าและการลงทุน ทำให้ตลาดแรงงานในอนาคตต้องการคนที่มีศักยภาพในหลายด้าน รวมทั้งความสามารถด้าน ภาษาต่างประเทศการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร คุณลักษณะในการเป็นพลโลกการจัดการหลักสูตร และการเรียนการสอนจึงต้องปรับให้มีความเป็นสากลมากขึ้น นอกจากนี้การเปิดเสรีทางการ ศึกษาทำให้สถาบันการศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนด้านการจัดการศึกษาในประเทศไทย โรงเรียนควรรหาภาคีเครือข่ายในการจัดหลักสูตรนานาชาติ หลักสูตรสมทบ หรือหลักสูตร ร่วมกับสถาบันต่างประเทศ เพื่อความเป็นสากลของการศึกษา ต้องมีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม สภาพสังคมโลกที่มีการแข่งขันสูงทำให้การจัดการศึกษาจำเป็นต้องเน้นการพัฒนา ทักษะเป็นสำคัญต้องมีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมมากขึ้นการสอนภาษาต่างประเทศต้องมี ประสิทธิภาพมากขึ้น ในยุคโลกไร้พรมแดนนั้นผู้มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ ย่อมมีความ ได้เปรียบในการติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรองในเรื่องต่าง ๆ ตลอดจนการประกอบอาชีพ

ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่สำคัญและสถานศึกษาสามารถจัดทำเป็น รายวิชาประกอบการจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม ซึ่งสถานศึกษาจะต้องจัดทำสาระ การเรียนรู้ของรายวิชาภาษาจีนเอง โดยอ้างอิงพื้นฐานสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นแนวทาง สำหรับส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนภาษาจีนได้ตามความถนัด ความสนใจของผู้เรียน และจุดเน้น การจัดการสถานศึกษาในสภาพปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนใน สถานศึกษาไม่ได้เป็นวิชาบังคับให้ผู้เรียนต้องเรียน แต่เป็นวิชาที่ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนได้ตาม ความถนัด ความสนใจ ครูผู้ซึ่งมีบทบาทสำคัญยิ่งในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน เพื่อให้ ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามจุดประสงค์และหลักการของหลักสูตรที่ตั้งไว้ และมีปัจจัย อื่นที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในโรงเรียน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่มี ทักษะในการสื่อสารภาษาจีน คือ ครูไม่มีเทคนิคที่เหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้ กิจกรรมการ เรียนการสอนไม่เอื้อต่อการฝึกทักษะอย่างจริงจัง ครูขาดความรู้ ความมั่นใจและทักษะในการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักวิชาการและมาตรฐาน, 2548 : 43-45) และจากผลสำรวจการศึกษา สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถานศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 พบว่า ครูสอนภาษาจีนขาดความรู้ความมั่นใจและทักษะการสอน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดไว้ว่า การจัดการเรียนการสอน

ภาษาต่างประเทศจะบรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ หลักสูตร ครูผู้สอนและผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 : 4)

ในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของโรงเรียนสังกัดองค์การส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ที่ผ่านมาได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน เช่น การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนแผนการเรียนภาษาจีน 6 ชั่วโมง/สัปดาห์ และห้องเรียนปกติ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง การจัดกิจกรรมวันสำคัญของชาติจีน การจัดนักศึกษาและครูแลกเปลี่ยน เป็นต้น และจากการสรุปผลให้ผลการเรียนวิชาภาษาจีน ปีการศึกษา 2557 พบว่า ผลการเรียนวิชาภาษาจีนโรงเรียนแม่สายวิทยาคม มีคะแนนเฉลี่ย 65.92 ผลการเรียนค่อนข้างดี ผลการเรียนวิชาภาษาจีนโรงเรียนตันแก้วผดุงพิทยาลัย มีคะแนนเฉลี่ย 63 ผลการเรียนน่าพอใจ ผลการเรียนวิชาภาษาจีนโรงเรียนแม่ฮ่องสอนวิทยาคม มีคะแนนเฉลี่ย 66.20 ผลการเรียนค่อนข้างดีและผลการเรียนวิชาภาษาจีนโรงเรียนบ้านศาลา มีคะแนนเฉลี่ย 61.20 ผลการเรียนน่าพอใจ (การประเมินผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น : หนังสือ มท.0893/ว1172. 2 พฤษภาคม 2555, แบบ ปถ.5)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ใช้เป็นข้อมูลสำหรับการบริหารงานด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนแก่ผู้บริหาร หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผู้บริหารโรงเรียนและผู้ที่มีความสนใจได้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

2. หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แนวทางในการกำหนดนโยบาย ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน (อามร ชูทัพ, 2543 : 1-3) (1) ปัจจัยด้านผู้บริหาร จะต้องมีความรู้ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของหลักสูตร โดยผู้บริหารจะต้องมีความรู้และความสามารถในการจัดหลักสูตรของสถานศึกษาได้ ต้องเข้าใจถึงความสำคัญธรรมชาติ ลักษณะเฉพาะ ขอบข่ายสาระ ทั้งในด้านความรู้ ด้านทักษะ กระบวนการบริหาร ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ตลอดจนโครงสร้างการเรียนรู้ แนวการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของกลุ่มวิชาต่าง ๆ (2) ปัจจัยด้านครูผู้สอน ต้องมีความรู้และประสบการณ์ในวิชาที่สอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่น ต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การวางแผนจุดประสงค์ การวิเคราะห์เนื้อหาในรายวิชาพื้นฐาน การจัดทำแผนการสอนและนวัตกรรมประกอบแผนการสอน (3) ปัจจัยด้านผู้เรียน มีโอกาสเลือกเรียนอย่างหลากหลายตามความสนใจ ความต้องการและความถนัดของตนเอง ต้องมีความชอบ มีใจรักและเห็นประโยชน์ของการเรียนการสอน (4) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การจัดบรรยากาศและสภาพห้องเรียนให้อเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 คน รองผู้บริหารโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 คน ครูฝ่ายวิชาการโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 8 คน ครูจีนสอนวิชาภาษาจีน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 8 คน และครูไทยสอนภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 28 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหาร
2. ปัจจัยเกี่ยวกับครูผู้สอน
3. ปัจจัยเกี่ยวกับผู้เรียน
4. ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 คน รองผู้บริหารโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 คน ครูฝ่ายวิชาการโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 8 คน ครูจีนสอนวิชาภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 8 คน และครูไทยสอนภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 28 คน

การศึกษานี้ศึกษาจากประชากรทั้งหมด

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ที่	สถานศึกษา	ประชากร (คน)
1	โรงเรียนแม่อาววิทยาคม	7
2	โรงเรียนแม่อนขี้เหล็ก	7
3	โรงเรียนบ้านศาลา	7
4	โรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย	7
รวมจำนวนทั้งสิ้น		28

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ มีดังนี้

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้

ภาษาจีนโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกันเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ตอน ซึ่งมีลักษณะรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตัวอย่าง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามทฤษฎีของโฮวาท และลอนดอน (Howat & London) มีลักษณะในมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert's Rating Scale) โดยมีระดับการให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert's Rating Scale) ดังนี้

5 หมายถึง เป็นปัจจัยที่ส่งผลอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เป็นปัจจัยที่ส่งผลอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง เป็นปัจจัยที่ส่งผลอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เป็นปัจจัยที่ส่งผลอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง เป็นปัจจัยที่ส่งผลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	ระดับการส่งผล				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การรับรู้เกี่ยวกับนโยบายของสถานศึกษา					
2	นโยบายที่ชัดเจนจนสามารถปฏิบัติได้					
3	การกระจายงานและมอบหมายงานชัดเจน					
4	การมีแนวทางในการติดตามและตรวจสอบอย่างชัดเจน					

ผู้วิจัยมีวิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามโดยมีเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้ว ให้ประธานกรรมการและกรรมการควบคุมงานวิจัยตรวจสอบและพิจารณาแก้ไขให้สมบูรณ์
4. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาภาษาที่ใช้ และพิจารณาตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือตรวจสอบความสอดคล้อง (Item Objective Congrence : IOC) ของข้อคำถาม มีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 60 – 63) ดังนี้
ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจข้อคำถามนั้นวัดตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจข้อคำถามนั้นวัดตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจข้อคำถามนั้นวัดไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
5. เลือกข้อที่มีค่าคะแนนตั้งแต่ 0.67-1.00
6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่คุณผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ
7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายถึงผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนแม่อาววิทยาคม โรงเรียนแม่อนขี้เหล็ก โรงเรียนบ้านศาลา และโรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหาร รองผู้บริหาร ครูฝ่ายวิชาการ ครูจีนสอนวิชาภาษาจีน ครูไทยสอนวิชาภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ด้วยตนเอง จำนวน 28 ฉบับ
3. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
4. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. การจัดทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าสถิติโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Discriptive Statistics) ดังนี้

1. นำข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ทำการวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency distribution) และร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน โดยหาคะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
3. ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

การแปลความหมายข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน โดยคำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทั้ง 4 ด้าน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายและแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยโดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลข้อมูล ดังนี้ (บุญชมศรีสะอาด, 2545 : 102)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.51-5.00	หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.51-4.50	หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51-3.50	หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51-2.50	หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.50	หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการตามขั้นตอน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า

1. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่า ทั้ง 4 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา

ค่าเฉลี่ยรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านผู้บริหาร อยู่ในระดับมาก ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังต่อไปนี้

ด้านผู้บริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารให้การสนับสนุนด้านการนิเทศ ผู้บริหารต้องให้คำแนะนำ ร่วมปรึกษาและให้ขวัญกำลังใจแก่ ครูผู้สอน ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ผู้บริหารช่วยประชาสัมพันธ์ทั้งในและนอกห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติงาน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงมากและค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารให้การสนับสนุนด้านวิทยากรเจ้าของภาษาชาวจีน อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านครูผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนรู้จักธรรมชาติและความต้องการของผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้และประสบการณ์ในวิชาที่สอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่น อยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูผู้สอนจะต้องเป็นครูผู้มีความรู้ ความสามารถ ควบคู่ไปกับคุณธรรม จริยธรรมและมีจรรยาบรรณในวิชาชีพครู อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาจีน อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ผู้เรียนต้องมีความชอบ มีใจรักวิชาภาษาจีน อยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนอย่างหลากหลาย ตามความสนใจ ความต้องการและความถนัดของตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านสภาพแวดล้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดบรรยากาศและสภาพห้องเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า โดยสถานศึกษาจัดตั้งเป็นห้องปฏิบัติการเพื่อสร้างประสบการณ์จริงในการใช้ภาษาในการสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีพื้นที่ฝึกปฏิบัติพอเหมาะที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี มีทัศนะแตกต่างกันมากที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อม รองลงมาคือ ด้านผู้บริหารและด้านผู้เรียน และทัศนะแตกต่างกันน้อยที่สุด คือ ด้านครูผู้สอน เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังต่อไปนี้

ด้านผู้บริหาร พบว่า ผู้มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี มีทักษะแตกต่างกันมากที่สุด คือ ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของหลักสูตร รองลงมา คือ ผู้บริหารให้การสนับสนุนด้านการนิเทศ ผู้บริหารต้องให้คำแนะนำร่วมปรึกษา และให้ขวัญกำลังใจแก่ ครูผู้สอน ผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้อง และทักษะแตกต่างกันน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารมีความรู้และความสามารถในการจัดหลักสูตรของสถานศึกษา

ด้านครูผู้สอน พบว่า ผู้มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี มีทักษะแตกต่างกันมากที่สุด คือ ครูผู้สอนจะต้องเป็นครูผู้มีความรู้ ความสามารถควบคู่ไปกับ คุณธรรม จริยธรรมและมีจรรยาบรรณในวิชาชีพครู รองลงมา คือ ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้และประสบการณ์ในวิชาที่สอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่น และทักษะแตกต่างกันน้อยที่สุด คือ ครูผู้สอนมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการวางแผน จุดประสงค์ การวิเคราะห์เนื้อหาในรายวิชา พื้นฐาน การจัดทำแผนการสอน นวัตกรรมประกอบแผนการสอน และครูผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดให้คำแนะนำ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและเป็นแบบอย่างที่ดีได้

ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี มีทักษะแตกต่างกันมากที่สุด คือ ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาจีน รองลงมา คือ ผู้เรียนต้องมีความชอบ มีใจรักวิชาภาษาจีน และทักษะแตกต่างกันน้อยที่สุด คือ ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนอย่างหลากหลาย ตามความสนใจ ความต้องการและความถนัดของตนเอง

ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ผู้มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี มีทักษะแตกต่างกันมากที่สุด คือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าโดยสถานศึกษาจัดตั้งเป็นห้องปฏิบัติการเพื่อสร้างประสบการณ์จริงในการใช้ภาษาในการสื่อสาร รองลงมา คือ จัดบรรยากาศและสภาพห้องเรียนให้อำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน และทักษะแตกต่างกันน้อยที่สุด คือ มีพื้นที่ฝึกปฏิบัติพอเหมาะที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านผู้บริหาร ควรให้ความสำคัญและสนับสนุนด้านวิทยากร เจ้าของภาษาชาวจีน
2. ด้านบุคลากร ควรสร้างความเข้าใจให้ครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี เข้าใจ และเห็นความสำคัญด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้
3. ด้านผู้เรียน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนอย่างหลากหลายตามความสนใจ ตามความต้องการและความถนัด

4. ด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนควรจัดหาสถานที่ฝึกประสบการณ์ เพื่อรองรับนักเรียนหรือจัดทำห้องเรียน online เพื่อเพิ่มทักษะในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ในลักษณะงานวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลอีกลักษณะหนึ่งของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
2. ควรศึกษาปัจจัยในระดับอื่นที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
3. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ.กองวิจัยการศึกษา.(2546) *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา
ระดับประถมศึกษา.กรุงเทพมหานคร : กรมฯ.*
- กรมสามัญศึกษา. (2544). *แนวทางการพัฒนางานในความรับผิดชอบของกรมสามัญศึกษา
กรอบแนวทางการดำเนินการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กรมฯ.*
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช2542 และที่
แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. (2548). *หลักและวิธีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ.กรุงเทพมหานคร : สำนักพัฒนา
นวัตกรรม.*
- _____. (2554). *คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร.กรุงเทพ ฯ:
สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา*
- อึ้ง ชูทัพ (2543) “การบริหารและการจัดการเรียนรู้” เอกสารประกอบการอบรมวิจัย
ปฏิบัติการ เรื่อง การวิจัยเชิงพัฒนาระดับโรงเรียน กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ:
กระทรวงศึกษาธิการ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น.* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น
- Howat, G. & M., London. (1980). Attributions of Conflict Management Strategies
in Supervisor- subordinate Dyads. *Journal of Applied Psychology.*

แนวทางการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36

The Guideline of the Information System of Phusangwitthayakhom School under the Secondary Educational Service Area 36

นางชนวนันท์ หมดสังข์^[40]

อาจารย์ ดร. พูนชัย ยาวีราช^[41]

อาจารย์ ดร.สุวดี อุปปินใจ^[42]

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียน ภูซางวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 2) เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารจัดการของโรงเรียนภูซางวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทั้งหมด 51 คนประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน 3 คน, ครูผู้ปฏิบัติงานด้านสารสนเทศจำนวน 8 คน, ครูผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับงานสารสนเทศของโรงเรียน จำนวน 39 คน ในปีการศึกษา 2558 และผู้เชี่ยวชาญด้านระบบสารสนเทศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์ นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอ เป็นตารางและความเรียง

ผลการศึกษา พบว่า การบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคมทั้ง 5 ขั้นตอน โดยภาพรวมมีคุณภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า ขั้นการรวบรวมข้อมูลมีคุณภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ขั้นการตรวจสอบข้อมูล มีคุณภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนขั้นการประมวลผลข้อมูล ขั้นการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ และขั้นการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ มีคุณภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย สำหรับแนวทางการจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียน พบว่า ขั้นการรวบรวมควร

[40] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

[41] [42] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

มีการประชุมการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นการตรวจสอบ ควรตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้องและให้เป็นปัจจุบัน ขั้นการประมวลผลข้อมูล ควรมีการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ขั้นการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ ควรนำเสนอข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียน และขั้นการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ ควรเก็บบันทึกข้อมูลด้วยระบบโปรแกรม Database Server และระบบโปรแกรม Cloud Server และควรจัดเก็บสำรองข้อมูลไว้ หากข้อมูลชำรุดเสียหายจะสามารถนำข้อมูลกลับมาใช้ ประโยชน์ได้

Abstract

The objectives of this study were; to investigate the current states of information system administration of Phusangwitthayakhom school under the Secondary Educational Service Area 36, to study the problems of information system administration of Phusangwitthayakhom school under the Secondary Educational Service Area 36, and to study the developing of information system guidelines for Phusangwitthayakhom school under the Secondary Educational Service Area 36. The sample size included 51 persons consists of 3 administrators, 8 teachers who worked in the part of information system, 39 teachers who worked related with the information system in 2015 academic year as well as 1 educational information technicians under the Secondary Educational Service Area 36. The materials and methods are self-administration questionnaires, check list form, five ratio estimation form and in-depth interview form. Data was analyzed through the mean, percent, and standard deviation. Then, the data is presented by table and essay.

This study indicated that the quality of practice the information system administration at Phusangwitthayakhom school under the Secondary Educational Service Area 36 as a whole was medium. Regarding the consideration of 5 individual steps, collecting data was at a high level whereas checking data was at a medium level. Conversely, processing data, presenting data, and uploading data were low. In term of the guidelines information system for Phusangwitthayakhom school, the workshop for data collection and computer-based software should be provided, i.e. on-line questionnaire. Data checking should be currently checked and uploaded data. Moreover, data reporting should have been presenting on school website. Data

management should be uploaded in Database server and also Cloud Service, these more effective for heavy data and also maintain data to protect the data for useful to reinstall data in advance.

บทนำ

ความก้าวหน้าทางด้านการสื่อสารในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารจึงมีความจำเป็น ดังที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดในมาตรา 56 ความว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือส่วนราชการส่วนท้องถิ่น เว้นแต่การเปิดเผยข้อมูลนั้นจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน หรือส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล” ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ และในส่วนของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (มาตรา 66) ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ระบบสารสนเทศมีความสำคัญต่อการบริหารงานทุกระดับองค์การ ผู้บริหารควรตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการสารสนเทศของหน่วยงาน เพื่อให้ได้สารสนเทศที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ในการบริหารงาน จากระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการบริหารข้อมูลสารสนเทศของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2554 ที่ได้ยกเป็นตัวอย่างข้างต้นนั้น โรงเรียนภูซางวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ได้นำแนวทางการปฏิบัติตามระเบียบซึ่งจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการระบบสารสนเทศ และจากผลการประเมิน ตรวจสอบ ทบทวน และประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยต้นสังกัด ที่ ศธ 04266/532 ลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2557 ได้สรุปผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษา โดยใช้เครื่องมือตรวจสอบตามองค์ประกอบ 8 องค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่ 3 การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ มีจุดที่ควรพัฒนา คือ ควรจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ ให้เป็นหมวดหมู่ครอบคลุม และเป็นปัจจุบันและควรนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการให้ข้อมูลสารสนเทศกับคณะกรรมการประเมิน

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัย จึงมีความต้องการดำเนินการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคม โดยการจัดการสารสนเทศตาม 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล การประมวลผล

ข้อมูล ขั้นตอนการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ ขั้นตอนเก็บรักษาข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อเป็น
ตัวชี้ทิศทางการบริหารจัดการระบบสารสนเทศต่อผู้บริหารโรงเรียนให้ปรับประยุกต์ใช้ระบบ
สารสนเทศให้สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคม สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารจัดการของโรงเรียนภูซางวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซาง
วิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36

ประโยชน์ของการวิจัย

ด้านความรู้

ทำให้รู้สภาพและปัญหาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนเพื่อได้แนวทาง
การพัฒนาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36

ด้านการนำไปใช้

1. ผู้บริหารสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการบริหารงานระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซาง
วิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการสนับสนุนการพัฒนาระบบ
สารสนเทศของหน่วยงานได้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

เนื้อหาของการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการระบบ
สารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36
คือ สภาพปัญหาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศทั้ง แบ่งเป็น 4 กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มงาน
วิชาการ กลุ่มงานอำนวยการ กลุ่มงานกิจการนักเรียน และกลุ่มบริหารงานทั่วไป ขั้นตอนการ
จัดการสารสนเทศ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการรวบรวมข้อมูล ขั้นการตรวจสอบข้อมูล ขั้นการ

ประมวลผลข้อมูล ขั้นการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ ขั้นการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 2)

2. ด้านประชากร

กลุ่มประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนภูซางวิทยาคม จำนวน 80 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านสารสนเทศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จำนวน 1 คน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 สภาพการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น 50 คนดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกผู้อำนวยการ โรงเรียน จำนวน 1 คน และรองผู้อำนวยการ จำนวน 2 คน
2. ครูปฏิบัติงานด้านสารสนเทศของโรงเรียน จำนวน 8 คน
3. ครูที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสารสนเทศของโรงเรียน จำนวน 39 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคมโดยแบ่งการบริหารงานเป็น แบ่งเป็น 4 กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มงานวิชาการ กลุ่มงานอำนวยการ กลุ่มงานกิจการนักเรียน และกลุ่มบริหารงานทั่วไป เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้ค่าคะแนนการปฏิบัติ ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับน้อยที่สุด

สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านสารสนเทศของโรงเรียน ที่มีต่อการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคม 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูล ขั้นตอนประมวลผลข้อมูล ขั้นตอนนำเสนอและสารสนเทศ ขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนภูซางวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลโรงเรียนจำนวน 50 คน
2. ผู้ศึกษานำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล พร้อมกับแบบสอบถาม เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียนและครู จำนวน 50 คน

การจัดทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และหาร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบบรรยาย
2. การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป
 - 2.1. สถิติพื้นฐานที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ
 - 2.1.1. วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงโดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
 - 2.1.2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) โดยใช้สูตร
 - 2.1.3. วิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 โดยหาคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์
 - 2.1.4. แบบสอบถามตอนที่ 2 การแปลความหมายข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคม คำนวณโดยใช้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทั้ง 5 วิธีแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายและแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยโดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลข้อมูล ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 13)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 ปัญหาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูขางวิทยาคมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36

1. ผู้วิจัยเป็นผู้วิเคราะห์ปัญหาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศโดยวิเคราะห์จากคู่มือเอกสาร หนังสือ SAR ของโรงเรียน โครงการ กิจกรรมการดำเนินงานของโรงเรียน บันทึกการประชุม คู่มือเกี่ยวกับระบบสารสนเทศและระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการบริหารข้อมูลสารสนเทศ พ.ศ.2554 เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาการบริหารจัดการด้านข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียน

2. การจดบันทึกรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศจากเอกสารต่างๆในแบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสาร

3. สรุปสาระสำคัญของผลการวิเคราะห์เอกสารต่างๆ การเปรียบเทียบกับคู่มือเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียน

ขั้นตอนที่ 3 แนวทางการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูขางวิทยาคมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น 12 คน ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบสารสนเทศของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 คือ ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานระบบสารสนเทศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จำนวน 1 คน

2. ผู้บริหารโรงเรียนใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกผู้อำนวยการ โรงเรียน จำนวน 1 คนและรองผู้อำนวยการ จำนวน 2 คน

3. ครูที่ปฏิบัติงานด้านระบบสารสนเทศของโรงเรียนจำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาเป็นผู้บันทึกการสัมภาษณ์ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูผู้ปฏิบัติงานด้านสารสนเทศ และผู้เชี่ยวชาญด้านระบบสารสนเทศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขออนุญาตจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์เกี่ยวกับด้านระบบสารสนเทศ
2. ผู้ศึกษาสร้างคำถามในแบบสัมภาษณ์นำคำถามในแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอรับข้อเสนอแนะและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

การทํากับข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) สรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการระบบสารสนเทศทั้ง 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนตรวจสอบข้อมูล ขั้นตอนประมวลผลข้อมูล ขั้นตอนนำเสนอและสารสนเทศ ขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ ดำเนินการจัดทํากับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ในรูปแบบการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 พบว่า การบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียน ทั้ง 5 ขั้นตอน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล รองลงมา คือ ขั้นตอนตรวจสอบข้อมูล ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ขั้นตอนนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ และขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ
2. ปัญหาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูซางวิทยาคมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 พบว่าการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียน ซึ่งมีปัญหา ดังนี้

1) ขั้นการรวบรวมข้อมูล พบว่า โรงเรียนได้วางแผนและดำเนินการเก็บข้อมูลจริงแต่ข้อมูลที่เก็บรวบรวมนั้น ยังขาดการรวบรวมข้อมูล 2) ขั้นการตรวจสอบข้อมูล พบว่า โรงเรียนขาดการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นหมวดหมู่ จึงเป็นผลให้เกิดอุปสรรค ปัญหาในด้านการตรวจสอบข้อมูล ดังนั้น การตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลนั้นทำได้ยาก รวมถึงความเป็นปัจจุบันของข้อมูล 3) ขั้นการประมวลผลข้อมูล พบว่า ในการประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศของโรงเรียนยังไม่มี การจัดหมวดหมู่ของข้อมูล ขาดการกำหนดรูปแบบของผลลัพธ์ที่ชัดเจนทำให้ข้อมูลสารสนเทศที่ได้ไม่ตรงกับความต้องการและการนำไปใช้ประโยชน์ 4) ขั้นการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ พบว่า สารสนเทศของโรงเรียนทั้ง 4 กลุ่มงานสื่อความหมายไม่ชัดเจน ไม่ตรงกับความต้องการในการนำไปใช้ด้านต่างๆ โรงเรียนมีการเผยแพร่ข้อมูลและประชาสัมพันธ์ข้อมูลน้อย 5) ขั้นการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ พบว่า โรงเรียนได้จัดเก็บส่วนที่เป็นข้อมูลและส่วนที่เป็นสารสนเทศไว้ในสื่อต่างๆ แต่ไม่ได้เป็นหมวดหมู่ของแต่ละกลุ่มและไม่มีระบบการเก็บข้อมูลที่ชัดเจน

3. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียน

3.1 ขั้นการรวบรวมข้อมูล โรงเรียนแบ่งการบริหารงานออกเป็น 4 กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มงานวิชาการ กลุ่มงานอำนวยการ กลุ่มงานกิจการนักเรียน กลุ่มงานทั่วไป ซึ่งแต่ละงานมีการประชุมชี้แจงแก่บุคลากรที่ทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลให้เข้าใจในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ และมีนโยบายการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการให้เป็นสารสนเทศอย่างชัดเจน แต่มีการวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ครอบคลุมภาระงานอย่างเป็นระบบน้อย รวมถึงนโยบายการบูรณาการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นองค์รวมกัน ทำให้การจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อน แนวทางการจัดควรมีการประชุมการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานทั้ง 4 กลุ่มงาน การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เช่น แบบสำรวจ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต และแบบเก็บข้อมูลออนไลน์

3.2 ขั้นการตรวจสอบข้อมูล แนวทางการจัด โรงเรียนควรมีการแต่งตั้งบุคลากรในการตรวจสอบข้อมูล โดยพิจารณาจากความรู้และความสามารถของทั้ง 4 กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มงานวิชาการ กลุ่มงานอำนวยการ กลุ่มงานกิจการนักเรียน กลุ่มงานทั่วไป เพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้อง สมบูรณ์และ มีความน่าเชื่อถือ

3.3 ขั้นการประมวลผลข้อมูล แนวทางการจัด โรงเรียนควรมีการประมวลผลข้อมูลด้วยมือ และเครื่องคำนวณ หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เนื่องจากข้อมูลสารสนเทศ ทั้ง 4 กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มงานวิชาการ กลุ่มงานอำนวยการ กลุ่มงานกิจการนักเรียน กลุ่มงานทั่วไป ผลลัพธ์ของข้อมูลสารสนเทศนำเสนอผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียน

3.4 ขั้นการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ แนวทางการจัด โรงเรียนนำเสนอข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนโดยข้อมูลต้องเป็นปัจจุบัน ควรมีการนำข้อมูลที่ได้ทำการติดตามและประเมินผลมาปรับปรุงงานบริการสารสนเทศของโรงเรียนให้ก้าวหน้า และควรมีการนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้ไปใช้รายงานต่อหน่วยงานต้นสังกัดหรือส่งต่อหน่วยงานอื่นๆ

3.5 ขั้นการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ แนวทางการจัด โรงเรียนควรมีการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศโดยใช้วิธีทัศน์ แพลตฟอร์ม แผ่นซีดีรอม การเก็บข้อมูลบน Data server เพื่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูลได้มาก และด้านการสำรองข้อมูล ถ้าข้อมูลชำรุดเสียหายก็สามารถกู้ข้อมูลได้

การอภิปรายผล

การจัดการระบบสารสนเทศ ในขั้นการรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ควรมีการประชุมการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายเช่นแบบสำรวจแบบสอบถามแบบสัมภาษณ์แบบสังเกต แบบเก็บข้อมูลออนไลน์ แบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งสร้างจากโปรแกรม Google Form เป็นส่วนหนึ่งในบริการของกลุ่มโปรแกรม Google Docs ที่ช่วยให้เราสร้างแบบสอบถามออนไลน์ หรือใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว โดยที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ในการใช้งานโปรแกรม Google Form ผู้ใช้สามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้งานได้หลายรูปแบบ เช่น การทำแบบฟอร์มสำรวจความคิดเห็นการทำแบบฟอร์มสำรวจความพึงพอใจ การทำแบบฟอร์มลงทะเบียน ในการศึกษาเรื่อง Google Apps for Education นวัตกรรมและการศึกษายุคดิจิทัลของ ไพรัช นพ วิริยวรกุล และคณะ (2557) พบว่า เป็นนวัตกรรมใหม่ทางการศึกษา ที่ช่วยเสริมประสิทธิภาพและประสิทธิผลสร้างการเรียนรู้แบบทำงานร่วมกันได้ทุกที่ทุกเวลาและทุกรูปแบบของเทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ ภายใต้การจัดเก็บ รวบรวม และบันทึกข้อมูลบนคลาวด์ด้วยโปรแกรม Google Drive มีการติดต่อสื่อสารผ่านทาง Gmail ทำกิจกรรมกลุ่มได้ในเวลาเดียวกันบนแฟ้มเอกสารเดียวกันได้ด้วยโปรแกรม Google docs ซึ่งอธิบาย Drive พื้นที่สำหรับจัดเก็บข้อมูลบนคลาวด์ ในรูปแบบของข้อความ เสียง และวิดีโอ ทำให้เข้าถึงข้อมูลจากที่ใดก็ได้ไม่จำกัดอุปกรณ์ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ Mac, PC, Android หรืออุปกรณ์ iOS สามารถแบ่งปันข้อมูลให้กับผู้ที่กำหนดได้โดยประยุกต์ใช้ในการสร้างเอกสารและตอบกลับความคิดเห็นในเอกสารเดียวกันเพื่อแบ่งปันความคิดเห็นหรือรับข้อเสนอแนะได้กลุ่มผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมกลุ่มได้ในเวลาเดียวกันบนแฟ้มเอกสารเดียวกันได้

ส่วนขั้นการตรวจสอบข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ควรแต่งตั้งบุคลากรในการตรวจสอบข้อมูล ซึ่งต้องพิจารณาจากความรู้ ความสามารถของบุคคลทั้ง 4 กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มงานวิชาการ กลุ่มงานอำนวยการ กลุ่มงานกิจการนักเรียน กลุ่มงานบริหารทั่วไป ทั้งนี้เพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้อง มีความสมบูรณ์ มีความน่าเชื่อถือ ผลลัพธ์ของข้อมูลมีประสิทธิภาพ ข้อค้นพบจากการศึกษาของราชัน รัตพลที (2555) กล่าวว่า ขั้นการตรวจสอบข้อมูล ควรมีการตรวจสอบข้อมูล ให้ครอบคลุมทุกรายการและควรมีการตรวจสอบข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน ขั้นการประมวลผลข้อมูลและขั้นการใช้ข้อมูล ควรมีการตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้องก่อนการนำมาประมวลผล และขั้นวิเคราะห์ข้อมูล ควรวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการประมวลผลเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ตรงเป้าหมายที่กำหนดไว้แล้ว

ขั้นการประมวลผลผลการศึกษาพบว่าในการประมวลผลข้อมูลด้วยมือ และเครื่องคำนวณ หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลทุกครั้ง โดยต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านข้อมูลทั้ง 4 กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มงานวิชาการ กลุ่มงานอำนวยการ กลุ่มงานกิจการนักเรียน กลุ่มบริหารงานทั่วไป เนื่องจากผลลัพธ์ของข้อมูลสารสนเทศนำเสนอผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 25-27) กล่าวว่า การประมวลผลข้อมูลขั้นนี้ เป็นการนำข้อมูลมาประมวลผลให้เป็นสารสนเทศ หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ ข้อมูลใดที่เป็นสารสนเทศอยู่แล้ว ก็นำมาจัดกลุ่ม แยกแยะ ตามลักษณะและประเภทของสารสนเทศ ซึ่งการประมวลผลนั้นอาจเป็นการจัดหมวดหมู่ การเรียงลำดับ การแจกแจงนับ ตลอดไปจนถึงการใช้สูตรทางคณิตศาสตร์ การดำเนินการอาจใช้วิธีการง่าย ๆ ที่เรียกว่าทำด้วยมือใช้เครื่องคำนวณเล็ก ๆ มาช่วย จนกระทั่งใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่คือคอมพิวเตอร์ก็ได้ในการวิเคราะห์ข้อมูลควรใช้ค่าสถิติที่ง่ายและตรงที่สุด ค่าสถิติที่นิยมนำมาใช้ เช่น ค่าร้อยละ อัตราส่วน สัดส่วน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือแม้กระทั่งการแจกแจงความถี่ ที่เป็นการหาค่าสถิติที่ง่ายที่สุด

ขั้นการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ ผลการศึกษาพบว่าการนำเสนอข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนโดยการนำเสนอแบ่งตามกลุ่มงานทั้ง 4 กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มงานวิชาการ กลุ่มงานอำนวยการ กลุ่มงานกิจการนักเรียน กลุ่มงานบริหารทั่วไป ในแต่ละกลุ่มงานต้องมีผู้ดูแลระบบเพื่อนำข้อมูลสารสนเทศแสดงบนเว็บไซต์ เพื่อข้อมูลเป็นปัจจุบัน มีความถูกต้องของข้อมูล และควรมีการนำข้อมูล ที่ได้ทำการติดตามและประเมินผลมาปรับปรุงงานบริการสารสนเทศของโรงเรียนให้ก้าวหน้าและควรมีการนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้ไปใช้รายงานต่อหน่วยงานต้นสังกัดหรือส่งต่อหน่วยงานอื่นๆซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจันทร์พร เสี่ยง

พัทตร์ (2549) พบว่า มีการนำเสนอข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อรองรับการประเมินจากหน่วยงานภายนอก นำเสนอข้อมูลและสารสนเทศในรูปแบบการบรรยาย

สำหรับขั้นการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ ผลการศึกษาพบว่าการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศโดยใช้วิธีทัศน์ แฟลชไดร์ แผ่นซีดีรวมการเก็บข้อมูลบน Database server และการเก็บข้อมูลรูปแบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ Cloud Computing หรือ Cloud Service เพื่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูลได้ปริมาณมากดังที่ สว่างนภา ต่านฤชา (2556) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยี คลาวด์คอมพิวเตอร์ในสถาบันอุดมศึกษา ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยคุณสมบัติของระบบเทคโนโลยี คลาวด์คอมพิวเตอร์มีระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านความเกี่ยวข้องกับงาน ด้านคุณภาพของผลลัพธ์จากการใช้เทคโนโลยี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล โรงเรียนควรส่งผู้ปฏิบัติงานด้านสารสนเทศ เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยโปรแกรม Google form
2. ขั้นการตรวจสอบข้อมูลโรงเรียนควรส่งผู้ปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบข้อมูลของแต่ละกลุ่มงาน เพื่อเข้ารับการอบรม
3. ขั้นการประมวลผล โรงเรียนสนับสนุนให้แต่ละกลุ่มงาน ใช้คอมพิวเตอร์ในการประมวลผลข้อมูล
4. ขั้นการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ โรงเรียนควรสนับสนุนการเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศผ่านทางเว็บไซต์ของโรงเรียน
5. ขั้นการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ โรงเรียนควรสนับสนุนให้บุคลากรจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศโดยใช้วิธีทัศน์ แฟลชไดร์ แผ่นซีดีรวมและการเก็บข้อมูลบน Database server และรูปแบบ คลาวด์คอมพิวเตอร์ Cloud Computing หรือ Cloud Service เพื่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูลได้ปริมาณมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนด้านการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูพานวิทยาคม
2. ควรศึกษาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีเกี่ยวกับคลาวด์คอมพิวติ้ง Cloud Computing เพื่อให้ผู้ใช้มีความมั่นใจเกี่ยวกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากการใช้งานเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวติ้ง Cloud Computing
3. ควรศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนภูพานวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *คู่มือการจัดระบบบริหารสารสนเทศภายในสถานศึกษา* ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา เล่ม 4 . สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงฯ
- จันทร์พร เสงี่ยมพัตร์. (2549). *การจัดการระบบสารสนเทศของสถานศึกษาในอำเภอเมืองเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สืบค้นเมื่อ 6 กรกฎาคม 2558 จาก, http://library.cmu.ac.th/digital_collection/etheses
- ไพรัชชนพ วิริยวรกุล และคณะ. (2557). *บทความวิจัย เรื่อง Google Apps for Education นวัตกรรมและการศึกษายุคดิจิทัล*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2558 จาก, <http://www.tci-thaijo.org/index.php>
- ราชนัน รัตพลที. (2555). *แนวทางการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเทิง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 4*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. เชียงราย.
- สว่างนภา ต่านภูษา. (2556). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวติ้งในสถาบันอุดมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. สืบค้นจากฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLis Digital Collection.

หลักเกณฑ์การนำเสนอบทความ เพื่อตีพิมพ์ลงวารสารครุศาสตร์วิชาการ

วารสารครุศาสตร์วิชาการ ของ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็นวารสาร
ที่ตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย (Research Articles) และบทความวิชาการ (Review Articles)
ทางด้านการศึกษาหรือสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง

การเตรียมต้นฉบับ

1. ต้นฉบับพิมพ์เป็นภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ ให้จัดพิมพ์โดยโปรแกรม microsoft word โดยจัดหน้ากระดาษมาตรฐาน ขนาด A4 ตั้งค่าหน้ากระดาษสำหรับการพิมพ์ระยะห่างจากขอบกระดาษ ทุกด้าน 2.5 เซนติเมตร ใส่เลขหน้าที่มุมขวาบนทุกหน้า
2. รูปแบบตัวอักษรใช้ Angsana New ทั้งเล่ม ความยาวของบทความทั้งหมดไม่เกิน 10 หน้า
 - ชื่อหัวเรื่อง ให้พิมพ์ไว้กลางหน้ากระดาษ ขนาดตัวอักษร 18 pt
 - หัวข้อหลักอื่นๆ ในบทความให้พิมพ์ไว้ริมซ้ายสุดของหน้ากระดาษ ขนาดตัวอักษร 16 p
 - เนื้อหาในบทความ ใช้ตัวอักษรขนาดปกติ 16 pt
3. ตาราง รูปภาพ ภาพลายเส้น แผนภูมิ และกราฟ แทรกไว้ในเนื้อเรื่อง โดยให้ผู้นิพนธ์คัดเลือกเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น ชื่อตารางให้อยู่ด้านบนของตาราง ส่วนชื่อรูปภาพแผนภูมิและกราฟ ให้อยู่ด้านล่าง
4. การส่งต้นฉบับให้ผู้นิพนธ์ทำสำเนาต้นฉบับจำนวน 4 ชุด และบันทึกลงใน CD 1 แผ่น พร้อมระบุชื่อบทความและชื่อผู้นิพนธ์ไว้บนแผ่นซีดีด้วย อาจนำส่งด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ที่ กองบรรณาธิการวารสารครุศาสตร์ วิชาการสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตำบลบ้านดู่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57100 โทรศัพท์ 0-5377-6491 หรือส่งทาง E-mail abcrru@gmail.com facebook : วารสารครุศาสตร์วิชาการ

ประเภทของต้นฉบับ

1. บทความวิจัย (research Articles) เป็นการนำเสนอผลการวิจัยอาจเป็น concept paper หรือผลงานวิจัยที่สำเร็จสมบูรณ์แล้วซึ่งประกอบด้วย

1.1 ส่วนประกอบตอนต้น

1.1.1 ชื่อเรื่อง (Tittle) ควรสั้น กระชับ แสดงเป้าหมายหลักของการวิจัยความยาวไม่เกิน 100 คำให้เขียนชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยก่อน ใต้ลงมาเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวอักษรตัวแรกยกเว้น Active และPreposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก

1.1.2 ชื่อผู้นิพนธ์ (Authors and Coauthor) ระบุเฉพาะชื่อ และนามสกุลเป็นภาษาไทย ยกเว้นบทความภาษาอังกฤษให้ระบุชื่อ และนามสกุลเป็นภาษาอังกฤษโดยพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวอักษรแรกถ้ามีผู้วิจัยหลายคน ชื่อที่ปรึกษาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ใช้หมายเลขกำกับตามลำดับ และแม่พิมพ์ไว้ในเชิงอรรถที่ระบุตำแหน่งทางวิชาการสถานภาพของผู้นิพนธ์ และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยใช้ตัวอักษร Angsana New ขนาด 16 pt

1.1.3 บทคัดย่อทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ (Abstract) ความยาวไม่เกินอย่างละ 300 คำ โดยให้ลำดับบทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อนตามด้วยบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

1.1.4 คำสำคัญ (keyword) ให้เขียนทั้งคำสำคัญภาษาไทยและภาษาอังกฤษแต่ละชุดไม่เกิน 5 คำโดยให้ระบุไว้ท้ายบทคัดย่อแต่ละภาษา

1.1.5 การอ้างอิงในเนื้อหา และเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

การอ้างอิงในเนื้อหา

(ผู้แต่ง. พ.ศ. : เลขหน้า) ดังตัวอย่าง

(นิศา ชูโต. 2548.: 11-14); (Patton. 1990 : 40-41)

เอกสารอ้างอิงท้ายบทความในบรรณานุกรม

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ. เมืองที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์. โดยชื่อหนังสือให้ใช้ตัวหนา

ดังตัวอย่าง

นิศา ชูโต. (2548). **การวิจัยเชิงคุณภาพ**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พรินโพร หน้า 11-14.

Patton, M.Q. (1990). **Qualitative Evaluation and Research Methods**. 2nd ed. Newbury Park, CA: Sag : page 40-41.

1.2 เนื้อหาของบทความวิจัย ประกอบด้วย

1.2.1 บทนำ (Introduction)

1.2.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)

- 1.2.3 สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)Hypothesis (options)
- 1.2.4 วิธีดำเนินการวิจัย (research Methodology)
- 1.2.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sample)
- 1.2.6 เครื่องมือการวิจัย (Research Tools)
- 1.2.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)
- 1.2.8 การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)
- 1.2.9 สรุปผลการวิจัย (Conclusion)
- 1.2.10 อภิปรายผลการวิจัย (Discussion)
- 1.2.11 ข้อเสนอแนะ (Suggestion)
- 1.2.12 เอกสารอ้างอิง (References)

2. บทความทางวิชาการ (Review Articles) เป็นบทความที่ผู้เขียนเรียบเรียงจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หรืออาจได้รับการถ่ายทอดจากผู้อื่น หรือจากผลงานและประสบการณ์ของตัวผู้เขียนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ หรือเสนอข้อคิดที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ ประกอบด้วย

2.1 ส่วนประกอบตอนต้น

2.1.1 ชื่อเรื่อง (Title)

2.1.2 ชื่อผู้เขียน (Authors and Coauthors)

2.1.3 ระยะเวลาสรุป(Summary) เป็นการย่อเนื้อหาของบทความทั้งเรื่องให้สั้นได้ใจความ โดยเขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกินอย่างละ 300 คำ ให้ลำดับสาระสังเขปภาษาไทยขึ้นก่อนตามด้วยภาษาอังกฤษ

2.1.4 คำสำคัญ (keyword)

***หมายเหตุ** ส่วนประกอบตอนต้นของบทความวิชาการ ข้อ 2.1.1 , 2.1.2 และ 2.1.4 มีคำอธิบายเหมือนกับส่วนประกอบตอนต้นของบทความวิจัย

2.2 เนื้อหาของบทความทางวิชาการ ประกอบด้วย

2.2.1 บทนำ (Introduction)

2.2.2 เนื้อความ (content) ควรนำเสนอพัฒนาการของเรื่องที่น่าสนใจเป็นเรื่องที่อยู่ในกระแสของสังคม

2.2.3 สรุป (Conclusion)

2.2.4 เอกสารอ้างอิง (References)

หมายเลขสมาชิก.....

(สำหรับเจ้าหน้าที่เท่านั้น)

ใบสมัครสมาชิก

วารสารครุศาสตร์วิชาการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

สมัครนาม

() หน่วยงาน ชื่อ.....

โดย (นาย/นาง/นางสาว).....โทรศัพท์.....

() บุคคล ชื่อ – สกุล (นาย/นาง/
นางสาว).....

สมัครเป็นสมาชิกรายปี เริ่มตั้งแต่

() มกราคม – เมษายน () พฤษภาคม – สิงหาคม () กันยายน – ธันวาคม

เป็นระยะเวลา.....ปี อัตราค่าสมาชิก ฉบับละ 100 บาท / ปีละ 300 บาท

พร้อมกันนี้ได้ส่งธนาคัตเป็นจำนวนเงิน.....บาท(.....)

โดยส่งจ่าย

สาขาวิชาการการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ปณ. บ้านดู่

อ.เมือง จ.เชียงราย 57100

ใบเสร็จรับเงินในนาม.....

สถานที่จัดส่งวารสาร.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

E-mail

address.....

ลงชื่อ.....

(.....)

การติดต่อส่งบทความตีพิมพ์และขอรับวารสารได้ที่...

กองบรรณาธิการวารสารครุศาสตร์วิชาการ สาขาวิชาการการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

80 หมู่ที่ 9 ถนนพหลโยธิน ตำบลบ้านดู่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57100

โทรศัพท์-Fax 0-5377-6491 ISSN : 2465-5007

อีเมล adccru@gmail.com , Facebook : วารสารครุศาสตร์วิชาการ

แบบเสนอบทความเพื่อตีพิมพ์
วารสารครุศาสตร์วิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วารสารครุศาสตร์วิชาการ
เลขที่รับ.....
เวลา.....

คำชี้แจง : กรุณาลงทะเบียนการเสนอบทความผ่านระบบออนไลน์ที่ QR Code หรือ URL:
<http://goo.gl/forms/VaoQKxXZBJ>

ชื่อบทความ

ภาษาไทย.....

ภาษาอังกฤษ.....

ชื่อ/นามสกุลผู้เขียน (นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....

เลขบัตรประจำตัวประชาชน (กรณีไม่ได้เป็นนักศึกษา ม.ราชภัฏเชียงราย).....

ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี).....

หน่วยงาน (สังกัด)

วุฒิการศึกษาเดิม.....

ที่อยู่สามารถติดต่อผู้เขียนได้สะดวก

โทรศัพท์ (ที่บ้าน).....โทรศัพท์ (ที่ทำงาน).....

โทรศัพท์มือถือ.....อีเมล.....

ประเภทบทความ

☐ บทความทางวิชาการ

☐ บทความวิทยานิพนธ์

☐ บทความการศึกษาอิสระ

หมายเหตุ : แนวนบทความ จำนวน 2 ชุด พร้อม CD บทความ จำนวน 1 แผ่น

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ผู้เขียนบทความ

การเผยแพร่บทความ ลงในวารสารครุศาสตร์วิชาการปีที่.....ฉบับที่.....ระหว่างเดือน.....

☐ อนุญาต

☐ ไม่อนุญาต.....

(อาจารย์ ดร.ประเวศ เวชชะ)

บรรณาธิการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

